

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER JAN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

ROČNÍK XXXIII.

CHICAGO, ILL., 15. BREZNA, 1911.

ČÍSLO 3.

K. O. HUBÁLEK:

Vzhůru k práci!

JARÝ duch táhne dálavou,
křídlem nám šumí nad hlavou,
od hor se nese v roviny,
v nejzazší vlasti končiny:
Vzhůru k práci!

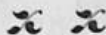
Od města k městu jako štván,
ode vsi ke vsi, v žirný lán,
všude, kde žije český lid,
všude, kde nastal mrtvý klid:
Vzhůru k práci!

Pod krovy chudé, doškové,
v paláce vede kroky své,
hlad kde a zima — hosté zlí —
i kde si hoví pohodlí:
Vzhůru k práci!

Živlu kde hrozí zkáza, vztek,
v plameny, v dravé proudy řek,
blesky kde svítí oblohou,
země kde chví se pod nohou:
Vzhůru k práci!

Všude, kde neřest zasílí,
křivda kde vládne, násilí,
pravdu kde šlapou směle v prach,
zbraně, kde kuje lidstva vrah:
Vzhůru k práci!

Lidstva kde cíle temení
ve vědě, v mravech, umění,
v blankytu kde se hvězdy stkví
svobody, lásky, bratrství:
Vzhůru k práci!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Mnohokrát již museli jsme poukazovati na ten rozdíl tak zvaných svobodomyšlníků v Čechách a zde mezi námi a porovnání toto vždy dopadlo v náš prospěch. Tam "volnomyšlenkář" docela klidně srovná se svou zásadou, jestli s věřícím v nějakého toho boha jde proti katolickému klerikalismu. A jestli tento věřící jest profesor universitní nikterak mu nebude vadit klerikalism protestantský. Takovým a podobným Husitům však ani v duchu nena- padne, aby vystoupili z církve katolické, aby veřejně dokumentovali co hlásají, aby vzdali se obřadů katolické víry, když jim někdo v rodině zemře, žení se, vdává, aneb narodí. Plná ústa nevěry dnes před volným shromážděním, a třeba chcete-li sokolským, a zítřa z ohledu na postavení, veřejné funkce a slíbené uznání, povýšení a vyšplhání jde se do kostela na "Te deum laudamus" na počest jeho veličenstva, jasnosti atd., atd. V Čechách vystoupení z církve do nedávna mohlo býti třeba hrdinstvím, jakž často se zde omlouvá, ale to hrdinství těch našich tu v Americe, těch zákopníků, těch prvotních pracovníků prostínek z let padesátých, již bojující s poměry, neznalostí jazyka, okolím, prostředím, bídou a nouzí a tedy za každou skývu chleba, není ničím, protože prý zde svoboda a trochu snažší bylo žití. Svoboda? Jaká pak v době tehdejší a konečně i nyní, kdy se na každého nevěre, svobodáře a pokrokovce hledí skrze prsty, kdy zbožný a zde rodilý Američan nevěděl a v pokrytectví svém ještě dnes neví, má-li mu ruky podati, aby své "čisté" neposkvrnil kacír- stvím toho svého souseda Čecha. A vidíte, ti svo- bodáři šli svou cestou dál, někteří třeba jen proto, že mnoho nestálo a na církev nemuseli platit, ale oni v celku šli, bili se přímo a poctivě se světem před- sudků a pohrdání, učili se a hodně čtli, spolčovali,

rozumovali a uvažovali samostatně. Tak to smýšle- ní volně prohlubovali, co vše zavánělo kejklířstvím, církví a hubukem odhodili a různé ty záhady sli- bované na zemi i na nebi proměnili si sami a klidně v poznávání pravd té mocné a veliké přírody, prav- dy vědecky doložené i věřice jen co dokázati se dalo, postupovali cestou nikoliv negativní, ale určitou a určitěho pořadu. V tom ohledu naši v Čechách mají ještě hodně co dohánět a ti "volní spasitelové" co mezi nás teprv před nedávnem přišli — teprvé!

Minulý měsíc přinesl ilustrovaný měsíčník če- ský "Zlatá Praha" stížnost "na vykořisťování če- ských autorů v české Americe" (t. j. otiskování je- jich prací bez peněžité náhrady) a zároveň prý byla požádána správa banky "Bohemia", aby právní ce- stou české literáty před tím našim "vykořisťová- ním" chránila. Na to odpovídá trefně dr. Salaba- Vojan za Tiskovou Kancelář následovně: "V té věci mohli tíž činitelé, kteří se dovedli obrátiti na banku "Bohemii", navázati jednání již dříve s Če- sko-Americkou Tiskovou Kancelář, jež existuje již druhý rok. O existenci její mohli by v Praze věděti, jelikož byla založena munificencí v Praze žijícího Čecho-Američana pana F. Korbela a Národní Rada Česká pro styk s ní zřídila zvláštní výbor, jemuž předsedal zprvu pan Vráz, dnes opět mezi námi ži- jící. Kancelář, se kterou sdruženy jsou skoro vše- chny větší listy česko-americké, byla by snadno mo- hla jednati i s ostatními, a jistě by se našel nějaký modus náhradový." — Jak dalece mají v Čechách právo stěžovati si na "vykořisťování", o tom píše dr. Vojan dále: "Otisky prací českých autorů se- znamují česko-americké čtenáře novin s českými spisovateli. Čtenáři ti pídí se pak po dílech těchto

autorů po veřejných knihovnách, (moment ten nesmí se podceňovati), po spolkových knihovnách — a leckdo koupí si i knihu sám. Nebýti těchto otisků byla by literatura česká v Americe málo známa, jelikož knihkupectví, rozesílajících jednatele po dalekých státech, nebylo a býti nemohlo." — Že žádáno jest přímo za zákonitě zakročení, že ignorována byla Tisková Kancelář, založená za přítomnosti českých hostů, že seznamování českých literátů s česko-americkou veřejností nazváno je nešetrně "vykořisťováním" — to jsou nové doklady k našemu několikráte opakovanému tvrzení, že málo v Čechách rozhodujícím kruhům záleží na našich snahách, naší práci, našem rozvoji — že málo záleží jim na tom, zanikneme-li dnes, anebo prodlouží-li se národní žití naše do nedozírné budoucnosti. I my Sokolové měli jsme často příčiny k stížnostem, a tak stále a stále dostává se nám truchlivých dokladů k tomu, co řekli jsme na tomto místě již několikráte: že mezi krásnými — pronesenými i napsanými — slovy a skutky jest veliký rozdíl. č.

Vycházíme z toho stanoviska a jest i naším pevným přesvědčením, že cokoliv sokolského a co týká se věci našich má rozhodně a vždy nejprve probráno býti v listech našich sokolských pouze a výhradně! Vyskytne-li se kde spor máme sami mezi sebou srovnati, aniž by bylo třeba bubnovati na celou českou veřejnost a "Zaslány" a jinými lejstry, hanobením na vzájem a anonymními "projevy" dokazovati, pokud vlastně Sokoly nejsme. To vždy se nám hnusilo, at' provádí jedinec náš, aneb kdokoliv z druhých táborů sokolských. Věci naší výchovné do jista mnoho neprospěje, zejména když i v takových a podobných "literárních pracích" různých bratříčků nevolí se zrovna slova vybraná. U nás již zvykli jsme si na sebekritiku a do vlastních řad dovedeme říznouti a když třeba zvednouti hlasu varovného, jestli nezvykli si ještě jinde, naší vinou není! Také rozhodně nemůžeme a bylo by pod naší důstojnost odpovídati kde jaký anonymní, aneb "výborový útok" na list náš, na rady naše, aneb na nás osobně se stal takovým a podobným "Zaslánem" atd. **Od nás kdokoliv kdy co požaduje musí psáti nám a že potom odpovědi dlužní nezůstanem ručime svou ctí.** Jestli celku na prospěch odpověď podáme na těchto místech, jinak dovedeme vyříditi někdy i cestou soukromou a tomu komu jsme takto odpověděli, majíce své vážné důvody obyčejně otevřeli jsme oči, když již zdálo se, žeť raněn všelijakou slepotou...

Činnost a odpočinek musí se nevyhnutelně střídati, pakli chceme tělu prospěti a zdraví svému vůbec. Odpočinek nedostatečný zaráží vzrůst a vývoj kostí a tím vzrůst celého těla. Toho měli by tedy naši evičitelové býti pamětlivi a cviky mládeže dle toho určovat. Zajímavý úsudek, který za časté jsme na místech těchto pronesli, podává Klenka i napsal minule: "Přílišná činnost škodí únavou a namáhavá činnost svalstva přivádí kosti k předčasnému zkostrnatění, sílení a tloušťnutí, aby mohly vzdorovati tahu svalstva, nutí je růsti více do tloušťky než do

délky. Pozoruje se to na všech dětech, které jsou nuceny vykonávati těžkou práci. Zkušenost tu zná každý hospodář a proto nevykonává těžkou polní práci s mladými zvířaty tažnými, ale šetří je, aby mohla růsti, ale u svých dětí často na ni zapomíná. Mírná činnost (práce nebo evičení) přivádí hojným proudem krve výživu kostem, kteréž nejsouce drážděny přílišným tahem svalstva, rostou přirozeným směrem do délky. Dle toho, jaké cviky a v kterém věku se evičí, bud' se prospívá vzrůstu a vývoji kostí nebo se jemu škodí."

Hlučné oslavy amerických velikánů — Washingtona a Lincolnů — připomínají nám vždy naše oslavy sokolské, při nichž obyčejně s takovým zápallem citovány jsou skvostné výroky tvůrce Sokolstva, Tyrše. Washington jest americkými řečníky veleben, že prospěch vlasti cenil výše, nežli zisk vlastní — a při tom v ziskuchtivosti jeden druhého zde přímo zimničtě snaží se předstihnouti — na oltář mamonu klade se čest — touha po mamonu trhá svazky přátelské, podvody a šalba jsou zde stále v tom nejbujnějším květu a hloupým snůlkem jest zván ten, kdo v tom víru zachoval si ještě trochu ideálů — trochu naděje a víry v dobro. Veliký Lincoln jest veleben pro svoji nevyrovnatelnou lásku k trpícím, pro svoji pevnost charakteru, jakou osvědčil v dobách nejtěžších — a ti, kdo slovům řečnickovým nejhlučněji tleskají, vyssávají z chudého lidu poslední kapku krve, jsou hotovi svůj charakter, svoji čest' zaprodati tomu, kdo nejvíce podá. A při tom vzpomínáme si, že slyšeli jsme také citovati kdys slova Tyršova, "že nestačí, tuží-li se jen nepatrný zlomek národa" — od Sokola, který krátce před tím na dotaz, tuží-li se také, odpověděl se smíchem: "co pak jsem blázen — tak si lámat kosti?" — A proto tak často oslavy podobné působí na bedlivého pozorovatele dojmem obyčejné komedie, při níž řečník čím více se přetvařuje, tím více posluchače své baví. č.

Čekali jsme dychtivě jakého as dostane se přijetí návrhu Iškově, aby utěnění památky velikého mistra Jana z Husince u příležitosti 500. výročí upálení jeho v roce 1915 stalo se způsobem nejvhodnějším a trvalým čili postavením Husova domu. Sami věříme, že Čechové chicagští a živel svobodomyšlný zvláště nevyhnutelně potřebuje nějakého společného domu reprezentačního, tak jako Sokolstvu tamnímu náš Čermák často připomínal nevyhnutelnost veliké, společné Sokolny moderní, co zatím J. Č. D. také o vlastní stánek od dávna již usilovala. Jest nesporné, že takový pomník Husův byl by rozhodně lepším pouhého kamene, jako po stránce praktické umístění české svobodomyšlné školy v Husově domě by se nám rovněž zamlouvalo, jakž pro český Cleveland navrhuje "Američan". A což, kdyby takových škol, jež jsou již bez tak v projektu, jako v New Yorku a jinde, postavilo se více? Že na tolik najednou nestačíme? I stačíme, jen chtít a vůli míti rovnou, zejména kdyby vlastní postup děl se soustavně. Náhledy se mohou různit co bylo by lepším a ještě

praktičtějším. Proto snad nezazlí nám nikdo připomeneme-li již dnes a poznovu, že na příklad české Chicago nemá české nemocnice svobodomyšlných. Uctíti památku toho, jenž největšímu vydal se utrpení za pravdu hláсанou zbudováním domu, jenž byl by takovou nemocnicí na zmírnění bolu, žalu a utrpení jiných jaký skvostný byl by pomník, pomník s jménem našeho reformatora trvalý a co hlavního velice nutný a potřebný. V Chicagu každý ví, sil pracovních tam dost, také sil odborných značný počet a tu snad stálo by za uváženou.

V zápiskách technického odboru Č. O. S. čteme: "Na vypsané místo cvičitele pro jednotu v St. Louis v Americe došlo 15 žádostí, z těch doporučen br. Paskovský z Mor. Ostravy." A tu, bratři českoameričtí cvičitelé, několik upřímně míněných slov: vyjděte novému pracovníku vstříe s upřímnou, v pravdě bratrskou láskou. Učiňte mu pobyt v cizině co nejpříjemnějším — at' aspoň pokud v kruhu našem dlí, cítí se mezi svými. Zvykejme už jednou té myšlénce, že všichni pracujeme ku stejnému cíli — a byt' cesty naše se různily. Postřehneme-li nějaký nedostatek u nového bratra, nepoukazujme naň s nízkou škodolibostí; nezapomínejme, že i my máme své slabosti, své nedostatky — a na místě vytýkání, snažme se vzájemně vzdělávati, poučovati. Cvičitelové jednot sokolských jsou k tomu povoláni, aby byli prvními představiteli ušlechtilých zásad sokolských. Nízká závist, žárlivost, nemá v středu jejich míti místa — všichni tvořiti by měli bratrský kruh, společnou rodinu, mající jeden vznešený cíl: povznést v jednotách sokolských výchovu tělesnou na stupeň, jak vyžaduje to pokrok nové doby. A cvičící členstvo jen tenkrát bude i na poli závodním k sobě bratrsky lnouti, když ti, kdo jako učitelé stojí jim v čele, budou předcházeti příkladem. č.

Dobrá pitná voda jest důležitou podmínkou životní a všude mělo by se toho dbáti jakou vlastně vodu v tom či onom městě máme, co pijeme. Zdravotní opatření v tomto ohledu jsou nutná, protože na tom záleží předejiti nemocem, ba i epidemiím a ochrana dítek vůbec. Zdraví celých obcí, celých společností závisí od toho, jestli vodárny aneb jiné prameny dodávají nám čistou pitnou vodu, jestli čerpáme ji z čistých a dosti hlubokých studní. Za nynějšího kvapu a rozvoje hospodářského v zemi této namnoze se ani nedbá, že ty a ty tovární a jiné odpadky dostanou se do vody, kterou pak pijeme, aneb nevinné dítky k pití dostávají. Totéž platí o nečistém ledu a ještě u větší míře o nečistém a mnohdy nezdravém mléku. Na některých místech viděli jsme nedaleko městských čerpadel vodárenských kupy hnoje a odpadků na břehu řeky, odkud město bralo vodu, jinde zase na farmách staré studny nedaleko příbytků lidských proměněny byly ve stoky šířící tak nákazu po celém okolí, protože takové odpadky a mnohdy i výkaly záhy prosáky zemí do studny novější a jinam.

O to šlo Tyršovi: "Vypěstovati v národě určitý, pevný, tělesný a mysle charakter pomocí výchovy. Čím národ menší, tím úsilovněji musí pečovati o svoji tělesnou zdatnost a zdraví, a žádná surová zevní moc nemůže zničiti národ, leda jeho vnitřní slabost, desorganisace a hniloba." Pokud nás se týče v jiném prostředí, jiných poměrech a v jiné zemi musíme se ovšem přispůsobiti tomu co nová vlast od nás jako občanů svých požaduje, ale té staré zapomínati nemusíme. V tom ohledu Sokolstvu našemu také neupře nikdo, že na kolbišti tělesné výchovy se činilo a pokud se týče vypěstování silné, zdravé, ušlechtilé a neohrožené třídy lidu i v té Americe dodalo dosti sil k obraně národa, ba v té prvé jeho jednotě americké v St. Louis, Mo., v letech šedesátých založené byl tak mnohý, jenž bil se za Unii. Bude brzy let padesáte i nemělo by se jen tak přehlédnouti.

Dnes již veliké podpůrné jednoty naše svobodomyšlné, organisace mužské i ženské a smíšené vůbec mohou se odvážiti k větším podnikům, zejména jestli chtějí to své bratrství a sesterství ve skutečnosti také náležitě osvědčiti. Neradi navrhuje to, či ono jiným jednotám, majíce sami s sebou dost co činiti, avšak v tomto případě jedná se i o naše bratry a sestry, již k podpůrným organisacím českým náleží, zejména o ty, kdož v dílnách neventilovaných, náklady plných na Východě a jinde pracovati musí a na pospas "bílého moru" vydáni jsou. Mínilo tím součotiny, jež v počátcích, jestli za v čas rozpoznány byly jsou vyhojitelné. Tu třeba jen postaratí se o onemocnělé bratry a sestry, o jejich výživu náležitou, čistý vzduch a klid pracovní a případný pohyb, jakž ten který případ vyžaduje, opatření hygienická a co hlavního odborné ošetření a dozor lékařský. A vidíte vše to snadno se docíliti dá a nestálo by ani tak mnoho, kdyby ta či ona podpůrná organisace jednoduše zakoupila někde v tom či onom státu vyšší polohy vhodný pozemek s pěkným okolím a na něm postavila celou řadu stanů pro své součotinami onemocnělé bratry a sestry. Stany podobné nevyžadují mnoho nákladu, zařízení mohlo by být jednoduché a jen budova administrativní, pro správu, lékařka a ošetřovatelky, aneb ošetřovatele mohla by být z pevnějšího materiálu. Spalo by se i dařilo těm nemocným na čerstvém vzduchu ve stanech v ovzduší čistém a za vzorného ošetření i dozoru co nejlépe a jistě mnohý případ byl by záhy vyléčen a bratr, aneb sestra rodině své navrácena. Jiné podpůrné organisace již dávno mají a zařídily, my sami již jednou navrhli přímo a v úředním orgánu Západní Jednoty, ale — nu však znáte ta ale . . . Jestli opakujeme na těchto místech děje se tak jen z toho ohledu, že dnes všude konají se opatření proti součotinám, všude se přičiňují a my rozhodně bychom neměli zůstatí pozadu za druhými. Považte jen, kdyby takový přítel Sokolstva, takový svobodomyšlník zásadní jakým bez odporu byl básník Janda byl za v čas se mohl uchýliti do takové české kolonie součotinářské, takového sanitarium, či jak bychom to pak nazývali, možné že mohl by být ještě zachráněn

na delší dobu a co jiných a jiných živitelů rodin, bratří a sester předčasně zhoubné té nemoci propadlých.

U některých našich lidí chápe se svoboda slova a tisku prapodivně, ba najdete Sokoly, kteří na pouhé anonymní oběžníky vydané o krejčovské stáve v Chicagu bojkotují zasedající ve výboru jednoty, brzy ten a zase jiný časopis český a to jen z toho "poctivého důvodu a z té zásady", protože jsou sami podílíky časopisu druhého strany protivné. A nejlepší při tom, že bojkotuje se a ze sokolské čítárny a knihovny vyhodí časopis nejstarší bojovník za věc sokolskou, kde nejstarší činovníci naši po leta pracují a o rozkvět věci naší i ve zvláštní rubrice a jinak vždy pečovali, kdežto list povedených "přátel" Sokolstva a soudruhů, jenž každý kal, každé bláto na ty naše řady sokolské a předáky těch "modrých" v anonymním i jiném "Zaslánu" s pravým gustem přijímá a často listu našemu sotva na jméno přijíti může, se protežuje a jako čtivo "protisokolské" v čítárně T. J. S. se trpí. Jak vidět není nad "zásadnost" sokolskou, zejména tu, jež takovým a podobným "bratrstvím" a vděkem vůči vlastním lidem se jeví. Avšak co očekávati nám lze z jednoty, odkud spousta klevet, hanobení a křivd snesla se již častokráte i na ten brk náš pořadatelský, protože nikdy nebál se přidržeti pravdy, at' líbilo se tomu a jinému nikoliv, který chránil práva celku a práva všech našich jedinců, aniž by vyhovoval náladám bratří a sester té které jednoty, již výbory zapoměli co sokolskou jest kázní a zásady naší N. J. S., že nejsou nějaké jen paragrafy a kličky, jež kroučiti lze podle svého.

"Hazug rágalmazó", tak pojmenoval Slovák hrabě Albert Apponyi, tak zvaný anděl míru, Mad'aron hrubého zrna, jenž přijel si do Spojených Států "na hodně vysokém koni" a ti "lhářští osočovatelé" slovanští jej z něho náramně šikovně sundali. Pan hrabě, který doma každé tyranství vůči nemad'arským národům snese, každý útisk a hanobení, jenž dovoluje vraždit Slováků a věznit jejich předáky, protože doma za svou slovenčinu bojují a lidská práva na život ve vlasti své, přijel sem mluvit o světovém míru a dopadl jako tehdy kdy veliký norský spisovatel Bjoernson oznámil, že s takovým povedeným hlasatelem míru u jednoho stolu nebude. Mimo to Seton Watson rovněž pověděl nadutému tomuto hrabátku své doby co si o spravedlnosti jeho a rytířskosti jeho národa myslí, co si myslí o jeho pronásledování Slováků a Chorvatů i Rumunů a zahřměl těm Hunům ve knize své "Racial Problems in Hungary" tak do duše, že vyznělo tu na všech téměř protestních schůzích slovanských v New Yorku, Clevelandě a hlavně v Chicagu, že pan hrabě bude mít doma co vyprávět. Apponyi a mluvit u příležitosti oslavy velikého Jiří Washingtona! Jaká drzost a jak by si byli ti mnozí vynikající Američané v Chicagu a jinde byli škodili, nebýtí včasněho zakročení Slováků a našich lidí a hlavně Č. A. T. Kanceláře. Svět dozvěděl se, co jest v Uhrách "Laudatio criminis", dozvěděl se o masakru v Červnové a útisku našich

bratří nejbližších. Zájem anglického tisku byl všeobecným a věci slovanské před forum veřejnosti americké se zase jednou důkladně posloužilo.

RODIČE A DĚTI.

Ve schůzi, svolané v Chicagu za účelem ustavení Národní Rady, pronesl známý národovec obě. Karel Vopička pozoruhodná slova o tom, jak mnohé děti česko-amerických rodičů odměňují se rodičům svým za veškerou péči, za vše, co tito pro ně vykonali, za oběti, jaké jich vzdělání přinesli, nevděkem — nevážností — neláskou. Řečník pravil mezi jiným, že na česko-americký dorost by mělo býti též apelováno, aby si vážil matek i otců svých — neboť první pocity nevážnosti k rodičům bývají počátkem úplného odnárodnění.

Slova občana Vopičky obsahují mnoho truchlivé pravdy. Vidíme zde často nanejvýš smutné zjevy, kterak rodiče za veškeré své oběti sklizejí v pozdějších letech jen mrazivý chlad — kde právem očekávají by měli úctu a lásku; vidíme často smutné příklady, kde americký mladík neb dívka jeví rozpaky tam, kde nuceni jsou říci: "tot' otec můj — tot' matka má." Nedovedeme si představití truchlivějších pocitů, nežli jaké drásati musí nitro starého otce neb matky, když ti, jimž obětovali vše, ztrpčují jim poslední dny života neláskou, nevážností, nemajíce pro ně ani špetky poňinné úcty, jakou chovati musí každý člověk i vůči cizímu.

Zkoumáme-li ale případy takové poněkud bedlivěji, shledáme, že často — žel, že až příliš často — rodiče tu nevážnost, ten nedostatek úcty v značné míře zaviňují si sami. Poukázali jsme na tomto místě již několikrát na to, že si inteligentní dorost česko-americký sami odpuzujeme, poněvač člověku v americkém ovzduší vyciňovanému nemohou zamlouvatí se zjevy, jaké mezi námi často spatřuje. Mluvíme ze zkušenosti, jsme s americkým dorostem v stálém styku a dovedeme dle tu a tam pronesených stesků uhádnouti, co si o nás myslí. Vidí-li, že naše národní manifestace, oslavy velkých mužů vřeholí pravidelně jen v hlučných pitkách, vidí-li, že slova řečníků slavnostních ztrácejí se v nešetném hluku, řinkotu sklenic, často i ohlušujícím "hromapeklováním" kolem náleven, tu nesmíme se diviti, že se nás počne vzdalovati — neb americkému dorostu jsou takové zjevy při podobných oslavách cizy. ne-li odporny. Nám ovšem obrázky takové nevaří — jsme jim zvykli — ale lidu zdejšímu. k němuž i náš český dorost zvyky svými náleží, poblíž na podobné "oslavy" s nevolí — odpozem. Řekli jsme nejednou: dejte česko-americkému dorostu to, co mu poskytnete. čím jej vábí kruhy cizí a co u nás až posud smarně hledal a problém odnárodnění česko-amerických dětí bude u nás aspoň částečně rozluštěn.

A co odeizuje česko-americký dorost našemu veřejnému životu, to v mnoha a v mnoha případech odeizuje děti rodičům. Nevlídné ovzduší domova vžene mnohého mladíka neb děvče často na dráhu, po níž chvatem spějí ku své zkáze. Tedy první pod-

mínkou št'astného žití rodinného jest št'astný, příjemný domov.

Jest pravda, že mnohé děti zachovávají rodičům svým úctu i lásku za okolností jakýchkoliv. Milují je i tenkrát, když rodiče svým chováním veškeré pocity úcty k sobě v prsou dětí sami potlačují. Leč to jsou výjimky. Jsou také děti, které lásku, péči, oddanost a oběti vzorných rodičů odplatí nevděkem — ale to jsou také výjimky. Na budoucí život velké většiny dětí má rozhodný vliv domov — a s touto většinou musíme počítati.

Americký živel jest zvyklý zachovávatí povinnou úctu k ženě. My ovšem často tropíme si z té úcty k ženám posměšky — a možná také, že tato úcta často zabíhá až do krajnosti, hraničící s otroctvím. Ale ta skutečnost zůstane nezměněnou, že mladý muž, v amerických školách vychovaný, tuto úctu k ženám si osvojí. A tu tážeme se zcela otevřeně: může očekávati otec povinnou úctu od syna neb dcery, když nejen že k družce života svého povinné úcty nechová, ano ji dokonce i drsnými poznámkami zahrnuje? Mají rodiče právo očekávati úctu od dětí tam, kde nezachovávají na prvním místě povinnou úctu sami k sobě?

Mohli bychom říci, že toto jsou případy ojedinělé — a přáli bychom si od srdce, abychom to mohli říci právem. Vezměme tedy jiný případ: Rodiče přijeli sem z českého venkova a ani za leta nebyli s to (poněvač nedbali) vpraviti se do zvyků velkého města. Hoví svým vesnickým zvykům — nedají se za žádnou cenu sešněrovati do nějakých městských předpisů. Otec jest dobrý člověk, ale libuje si v hrubých poznámkách, miluje volnost slova, volnost tu projevuje i v obleku, potrpí si na to boží "pitivo" a rád baví své okolí kluzkými vtipy nebo povídkami, u nichž nelze už mluvit ani o nějakém dvojsmyslu. V tom vidí mnozí lidé svoji nejlepší zábavu. Syn neb dcera, jimž dali rodiče školní vzdělání, ocit'ují se tu v cizím, nevlídném ovzduší — domácí zjevy ty je z domova vypuzují. Rodiče napomínání dětí svých odbývají s posměšnými poznámkami — "bodejt' se budou předělávat na stará kolena"! — a tu běře svůj počátek nedostatek úcty — tu klade se zárodek k rozpakům, jaké takový mladík neb dívka prozradí, jsou-li nuceni říci před vzdělaným soudruhem neb družkou: "tot' otec můj — tot' matka má."

Mohli bychom takových a podobných zjevů uvéstí dlouhou řadu, abychom dokázali, že nelze vždy obviňovati děti, objeví-li se u nich nedostatek úcty, ano i lásky k těm, kdož jim život dali — leč pokládáme to za zbytečné. Kdo ohlédne se po svém okolí, spatří příkladů podobných dosti sám, a proto opakujeme: Chceme-li, aby se nás inteligentní dorost nevzdaloval, vyjděme mu v ústřety. Chceme-li, aby děti zachovávaly povinnou úctu a lásku k rodičům, vzpomeňme si také někdy na to, že bylo by záhodno v mnoha a v mnoha případech poučiti rodiče o tom, jak chovati by se měli vůči svým dětem. č.

Tělo jest nástrojem mysle a mysl dává odlesk tělu.

KOMENSKÝ A HRŠTĚ.

Kdykoliv čteme jméno velikého vychovatele národu Komenského—Comenius—vždy v myslí naší vyrojiti se musí vzpomínka zejména u nás Sokolů na to, jaký úkol přidělil tento reformátor výchovy mládeže cvičením tělesným a tu jen s opravdovým zadostiučiněním poznáme, že tento veliký Čech a lidumil, již před 300 a více lety hlásal a horlivě prováděl zásady, jimiž my Sokolové se dnes honosíme, spolu s ním uznávajíce, "že základem a podmínkou lidské dokonalosti a blaha jest jediná harmonická činnost mysle i tělesná". A povážíme-li, eo v době přítomné se děje, eo koná se na ochranu dítěte, eo činí se na predejití

DIDACTICA

to jest

Umění umělého vyučování.

čteno totiz člověk

Všim nej na čele výrobce ať se svou, jáne,
 roššemu to' coj ku potřebě a ozdobám přítomného
 a budoucího života přináležej, št'astně, snadně, plně, vyučen,
 a tak potěšeně k životu obojímu nastrosjen býti mohl.

Čas te rošše.

Mocné, základny sfamého při rozvoj roššej; protizruge,
 vřtami oně, při čelady jiných i čelny sfamého umění, rozproštlage;
 vřtami na čelny, měsíce, dny a hodiny rozměruje;
 ať se všemu času aby k čelny přivedeno bylo, a
 probuzenij činij, a rada dáva.

První stránka Didaktiky dle rukopisu Komenského chovaného v Českém Museum.

("Didaktika", to jest Umění umělého vyučování, které by totiž člověk dřív než na tělo vzroste a stav svůj začne, všemu tomu, což ku potřebě a ozdobám přítomného i budoucího života přináležej, št'astně, snadně, plně, vyučen, a tak potěšeně k životu obojímu nastrosjen býti mohl. Což se vše mocné základny z samého přirozenij vzatými prokazuje; ustavičné příklady jiných řemeslných umění vysvětluje; dokonale na léta, měsíce, dny a hodiny rozměruje, a ke všemu tomu, aby k čelny přivedeno bylo, i probuzenij činij i rady dáva.)

nemocem a zamezení všelikého zla u výchově mládeže vůbec a v Americe zvláště, musíme se opět jen potěšiti, že i to hrště, o které se dnes pro děti tu i onde snaží a jinde již znamenitě prospívá, jest rovněž myšlénkou našim Komenským pronesenou. Také on uznával, že dítě ku svému náležitému a zdravému vývinu, potřebuje hry, pohybu a to na venku v přírodě a na čerstvém vzduchu čili výchova dítěte se musí na základech přirozených. U něho tyto hry mládeže, jakožto předmět pro vychování stejnocenný s ostatními naukami byly velice důležité a Komenský názory svými stal se tak jen zakladatelem moderního vychování. Věta jeho: "těla i ducha pohybování, které

mládeži nižším způsobem zabraňováno, ano spíše vyhledáváno a vymaháno, však opatrně řízeno býti má, by podnikáno bylo beze škody a s prospěchem," dojista obstojí ještě v době páry, elektřiny a radia, i děsného toho ruchu životního, jakž nyní se jeví. Všude nám schází dostatek pohybu, všude v práci strojem jen si nadlehčujeme a při tom ženeme vše do krajnosti, ženeme se a pachtíme po dolarech a tak provádíme vše jednostranně, jednotlivě a méně celkově. Vychovatelé naši postřehli již a kde lze na budoucnosti národa našeho pracující o posilu člověka na těle i v mysli jeho pečují.

Tak povstala také hřiště ve velikých městech naší Unie, tak získal sobě tu a tam již soustavný tělocvik přízně odborníků a lékaři mnozí i dobrodinci uznávají, že po tisíce let hlásí se o právo stará a osvědčená zásada, že vedle té mysle výchovy třeba nám i výchovy těla. V přeplněných a zalidněných částech velikých měst lékaři vyzorovali co dítě potřebuje ku zdárnému svému vývoji a podle statistiky se přesvědčili, že mnohým nakažlivým nemocem i nemocem chudých tříd dá se předejít životoprávou a co hlavního postaráním se o mládež a zdraví její. Shledalo se, že v útlém mládí nejvíce dítek umírá a co hlavního v těch, jež špatně živeny jsou a nákaze snáze vydány, že vývin jest nedostatečný a s vývinem toho budoucna národa našeho takového druhu, že ten celek rozhodně by trpěti musel ocit'uje se v soutěži s národy jinými. V tom ohledu tuberkulosa, souchotě čili bílý mor podává nám příklad odstrašující! Odtud nejnovější hygienická, zdravotní opatření na školách a na podnět různých jednot tu i onde pro dělníka. O co my dnes usilujeme to Komenský již dávno radil. My dnes zařizujeme tělocvičny, parky, malé parky, školky venkovní a hřiště a náš patriarcha učitelstva přál projev mladistvé síly a tak jako my poukazoval na mládeži již tehdy volnější ruch, pohyb a bujarý to, že národ náš potřebuje nikoli pokrytecké tichošlápků, ale pokolení silné, zdravé tělem i v mysli své. Také on již zdůraznil, že k žití náležitěmu třeba pokrmu, vzduchu, slunečního jasu a pohybu!

Komenský porozuměl již své doby hře dětské a mnoho si od ní sliboval, stavě hlavně na požadavcích právě vyřčených a my jako lékaři musíme se jen diviti, že znal patrně již zvýšený oběh krevní, že vytušil na prospěch žactva co svalová práce znamená a jaký účinek má na výměnu látek, která se jeví větší spotřebou kyslíku, zvýšenou obměnou látek svalových a značnějším vylučováním kysličníku uhličitého. Pravda neznal lučebně jako my, však znal z účinků, varuje při tom za věas: "Všecko samo sebou plyň, odstoupí násila každá." A jako učil znáti přírodu, tak z ní právě čerpal potřebu pohybu dítěte." První co ve hře baví, díím, že pohyb jest. Když zajisté pohybem děje a zachovává se všecko, jest tedy velmi přirozené, že vše co žije, v pohybu si libuje, zvláště v živějším věku, jakož při mlád'atech všelikých zvířat viděti lze . . ."

Netřeba nikomu o hřiště a zavedení týchž bráti zásluhy, jako nechceme nikterak ubíratí Němcům jejich snahy tělocvičné vůbec a zde v Americe zvlá-

ště, ale tolik směle v této době březnové, při památce narození našeho velikána (28. března 1592 v Nivnicích při Uherském Brodě na Moravě) na povznesení věci naší zdůrazniti můžeme a to jest skutečnost, že od reformace Lutherovy až do Basedowa (1517—1774) na tělocvik na školách nikdo nepomyslil, vyjma Komenského tělocvičné snahy v Uhrách.

Tot' výrok Němce K. Wassmansdorffa, v "Deutsche Turnzeitung" č. 46. ročník 1872. Nám dojista stačí, jako následující slova Komenského nejlépe dokazují, že pohyb ve volné přírodě, na hřišti čili po place, po zahradě a jinde doporučoval mládeži jako občerstvení hrou, která poskytla tělu pohybování, duchu pak pookrání . . . Jen slyšte a všichni sobě pamatujte, protože pak tím spíše dovedete oceniti snahy naše po zdraví lidském, zdraví dítek, mládeže, a naše po zdraví lidském, zdraví dítek, mládeže, a všech nás posilu a utužení. O hrách takto pronáší se Komenský, jakž znaznamenal Zoubek a Sokolstvu podal v "Památníku Sokola Pražského" (na str. 320—323):

"I evičení těla a zdraví, která se dějí pohybováním, to jest, buď během neb skokem k cíli, nebo mírným potýkáním, hrou v míč, kulí a kuželkami, hrou na slepou bábu a kterýmkoliv podobným pohybováním, nic neslušného do sebe nemají. Vycházek také dobré bude užívati ku procházení se po place, nebo po zahradě, vždycky však spíše společně, než osaměle, by hovořice spolu se evičili a vyráželi k vůli duchu."

Komenský ve všem všudy k tomu přihlížel, aby byl soulad mezi člověkem a přírodou. Jemu každý pokrok ve výchově mládeže a tedy lidu byl vítaným a dnes kdyby tu s námi žil jistě přidal by se spíše k nám Sokolům, již o posilu českého člověka v mysli volné a těle usilujeme, nežli ku všem těm, již pod zástěrkou, že výchovou mládeže se zabývají, bérou vzácné jméno Komenského nadarmo . . .

Ostatně dlužno ještě vynésti, aby důkaz o hřišti a zavedení téhož Komenským spíše se provedl, že týž i o rozšíření her nejen školských, ale zavedení a vzkříšení her národních usiloval doporučuje, aby "dle obyčeje národů se děly". Vystihl jich význam a povahu a co hlavního právě to, co dnes hřištěm u nás docíliti se snažíme ve zdraví dítěte rovněž doporučoval i při hrách harmonické zaměstnání mysle i těla zdůrazňuje. Sám pak ocenil význam jejich zdravotní, mravní a význam pro život praktický. A tu jsme u vlastního jádra věci. To praktické, jež dnes na hřišti v New Yorku, Baltimore, Philadelphii, Bostonu, na střeše tenementů, školních budov, v parcích, letních evičištích a jinde, v Chicagu, Pittsburgu, Indianapolis, Detroit, Clevelandu, St. Louisu, Minneapolis, St. Paulu, Milwaukee atd. na prázdných lótech, podél řek a na místech zvláště upravených parkovními komisary a školními radami, obcí, státem, ústavy a spolky různými se podniká, zvláštní dozorcí se jednají, evičitelové a učitelové, odborníci obého pohlaví se získávají atd., vše znal již náš Komenský a dle toho stanovil pravidla, jež ještě dnes v plné míře platí, nějaké ochotničení a podobné však neodporčuje. Pochopujete? Hrou

učíte dítě čilosti, odhodlanosti, vytrvalosti a samostatnosti, přímosti, pravdomluvnosti a sebevědomí. Z dítěte přenesete do dorostu a pak na ty starší již, čili konáte zrovna co naši zakladatelé si pro národ náš přáli a čemu my na stezce pokroku se nacházíme a ve volném prostředí snažíme se učit i lid náš. Nabádáme ku cvičení soustavnému a mládež svou ku hře, protože chceme, abychom všichni znali cenu zdraví a dovedli si průměrný věk životní prodloužit. Pečlivé vychování tělesné, vedle toho mysle z důvodů rozumových třeba podporovati a tu Sokolstvo naše oprávněno jest k podpoře lidu svého největší. Že se tak namnoze neděje? Nejsou za časté i viny naší? Uvažujme a přemýšlejme i připomínajíc sobě dnes tělocvičných snah a zásad Komenského nezůstávejme při tomto připomenutí pouze, ale snažme se, aby hra přešla v maso a krev naší mládeže a soustavný tělocvik, aby stal se potřebou všemu lidu našemu, aby chápal to naše Sokolství, jež zasněžilo služby své právě jemu a tomu našemu budoucímu i v zemi této, nové vlasti naší, usilujíc o posilu a utužení, zlepšení zdravotnictví, prodloužení života a ochranu proti nemoci i mnohé zachránění těch, kdož třeba pobloudili . . .

POTÍŽE S ÚSTAVOU.

Pod tímto ohlavičkou uveřejněna jest v únorovém čísle "Stráže Sokola" odpověď (domníváme se z pera br. Stuchlíka) na náš posudek o navržené ústavě, na jejímž základě sloučení Sokolstva česko-amerického mělo býti dočleněno — a tu na prvním místě s nemalým potěšením zaznamenáváme vzácný úkaz, že o sporných otázkách počíná se mezi námi jednati věcně, bez nakvašenosti, že náhledy vyvráceny jsou tonem slušným, mužů důstojným. Již to jest potěšitelným krokem ku předu. Byli jsme zvyklí čekati na každý náš projev, druhého tábora se týkající, drsné poznámky, podezřívání, nepodepsané hanopisy, otiskování po hospodách sebraných klepů (a v očekávání tom jsme se obyčejně nezklamali) a proto kdyby i žádané sloučení nestalo se skutkem, přece posavadní pokusy přinesly nám jeden potěšitelný výsledek a sice: že sokolský tisk druhého tábora octl se v rukou bratří, kteří dovedou věc svoji hájiti otevřeně, kteří bojují za své přesvědčení zbraněmi čestnými, jako mužové, jako Sokolové.

Redakce "Stráže Sokola" projevuje náhled, že jsme dokonale neporozuměli smyslu jednotlivých článků ústavy, jak prý je zjevno z našeho rozboru druhého odstavce, který zní:

"Sdružením zaručují se veškeré jejich vymoženosti na poli pokrokovém a svobodomyšlném a šetřeny budou jejich snahy národní a všelidské, zejména na poli výchovy tělesné, osvěty a vzdělání. Sdružení tato podrží na dále dosavadní svá jména i vlastní správu, vyjma záležitostí tělocvičných a těch, přímo s tělesnou výchovou souvisících, jež podléhají právomoci Techn. Odboru Č. A. Obce Sokolské."

K tomu redakce "Stráže Sokola" poznamenává následující:

"Nechápeme, jak mohla, při pozorném čtení tohoto článku ústavy vzniknouti domněnka, že zaručením požadavku výchovy tělesné pro každé sdružení, děje se újma právomoci budoucího ústředí technického, nebo dokonce, že toto ústředí stalo by se tím vůbec nemožným. Nezasvěceným bude se snad zdáti zbytečno, zaručovati výchovu tělesnou při budování společné Sokolské Obce, pro súčasné sokolská sdružení, leč opatrnost jest matka moudrosti, — byla doba, kdy se nám zde v New Yorku říkalo: "Nejste Sokolové, nemáte právo na výchovu mládeže!" A dnešního dne zase popírá Nár. Jed. Sokolská právoplatnost existence Č. Obce Sokolské v Americe. Proto bylo jen moudré, nechat si zaručit vše, co se zaručit dalo."

Br. pisatel nechápe, jak mohla vzniknouti domněnka, že zaručením požadavku výchovy tělesné jednotlivým sdružením děje se újma právomoci ústředí technického — ale při tom ani netuší, že vysvětlením svým naše obavy ještě více potvrzuje. Praví, že "opatrnost jest matka moudrosti" a poukázav na stanovisko, jaké naše sdružení zaujímalo kdysi a do jisté míry zaujímá i nyní vůči druhým sdružením, praví, že "bylo moudré zajistit si, co se zajistit dalo." Po tomto vysvětlení musí každý přijíti k tomu logickému závěrku, že když si jedna strana zajišťuje jisté vymoženosti, že se tím pojišťuje proti možnému zasahování do těchto vymožeností — a tu nejsme s to chápati, jaké právo by technická komise měla, jak daleko by se mohla odvážit do tělesné výchovy zasahovat, když si jedno sdružení šetření těchto svých snah již napřed tak opatrně zajišťuje? My od schopné, dobře zorganizované technické komise očekáváme mnoho; očekáváme, že komise tato bude radikálně zasahovati do výchovy tělesné celku — neboť chceme-li býti upřímnými, musíme si doznati, že v tomto nejdůležitějším úkolu svém značně pokulháváme za pokrokem nové doby — ale jak by taková nanejvýš žádoucí práce byla možnou, když jednotlivá sdružení proti takovému zasahování do své práce tak opatrně se pojišťují, nejsme nikterak s to pochopit. A proto opakujeme, že vysvětlení redakce "Stráže" nás jen v domněnkách a obavách našich ještě více utvrdilo.

Připust'me ale, že bychom se mýlili, že jsme smysl článku toho dobře nepochopili. A tu právě proto, že jest zde mylné pochopení článku možné, že připouští mylný výklad, nelze se zněním jeho nikterak souhlasiti. Články ústavy musí sepsány býti tak, aby každý mylný výklad jejich byl naprosto vyloučen, články ústavy musí sestaveny býti tak, aby mezi tisícem lidí, kteří je čtou, ani jediný nemohl smysl článku vyložiti si jinak, nežli jak je psán. Články ústavy psány musí býti jako zákon — který nepřipustí jiného výkladu, nežli jak zní. Jen tak předejiti lze nedorozuměním v budoucnosti — jen na takových člancích zbudované sloučení může býti nevinným a trvalým. A o to jedná se nám nejvíce. Praví-li se ale v jednom a témž článku, že "šetřeny budou snahy zejména na poli výchovy tělesné" — a hned zase, že "záležitosti s tělesnou výchovou souvi-

sící **podléhají právomoci Technickému Odboru**", tu my i dnes, přes veškeré přesvědčování, vidíme v tom věci sobě odporující, vidíme v tomto hlavním článku možnost různého výkladu a následovně také i možnost budoucích nedorozumění, kterým se snažíme předejít. Ústava má a musí být sestavena tak, aby nebylo zapotřebí nějakého vysvětlování, jak to neb ono sestavovatelé mysleli — znění každého článku ústavy musí mít smysl jen jeden a každý mylný výklad musí být úplně vyloučen. Vždyť nejsme my jedinými, kteří smysl článku vykládáme si jinak, nežli jak mu rozumí redakce "Stráže", neb ti bratři, kdo článek ten sestavovali. V otázkách tak vážných, jako jest tato, rádi se vždycky přesvědčíme, jak jiní o věci soudí a každý, kdo s námi článek ten četl, byl téhož náhledu, co my, že znění jeho si odporuje. A při naší známé nedůtklivosti (s kterou musíme počítati), zejména ve věcech technických, kde rádi každý i dobře míněný pokyn v domněle uražené ješitnosti odmítáme, mohl by být příčinou mnohých nemilých nedorozumění. Dobře praví redakce "Stráže", že "opatrnost jest matka moudrosti" — a měl-li onen článek "býti jakýmsi zaručením jednomu sdružení všeho, co se zaručiti dalo" — tu my právě touž opatrností vedeni, upozornili jsme na dvojsmyslné znění druhého článku — ne abychom tím pro N. J. S. něčeho chtěli si zaručovat, ale abychom pro **hotový celek zaručili shodu**, abychom s cesty nastoupené odstranili veškeré překážky, které by nás mohly při společném postupu nemile zdržovat.

A nyní opět postěžovat si musíme my, že — ač snažíme se vždy myšlenky své vyjadřovati prostě, srozumitelně, nebylo nám rozuměno tam, kde roze-psali jsme se o jednotách dělnických. Redakce "Stráže" totiž píše:

"Zbytečný a k dnešní situaci v Sokolstvu naprosto se nehodící, zdá se nám stranicový projev o zakládání dělnických jednot sokolských. Mělo by se už jednou počítat s faktem, že dělnické Sokolstvo skutečně zde jest, že roste, sílí, mohutní, že kyne mu při nezadržitelném postupu socialismu nadějná budoucnost, že se zaujaté posice nevzdá a proto že by bylo moudřejší vyjít mu přátelsky vstříc, než činiti si z něj nepřítele."

Překvapuje nás, že mohl kdo z našich slov vyčísti stranicost. Právě proto, že s tím faktem počítáme, "že dělnické Sokolstvo zde vůbec jest" — a že nelze před skutečností tou zavírat oči a že nemáme v úmyslu rozvoji jednot dělnických klásti překážky, přimlouvali jsme se za to, aby každé ze stávajících sdružení podrželo si svůj orgán. Kdyby se nám jednalo o to, abychom chtěli počítati na oslabování jednot dělnických, spíše bychom byli pro orgán společný. Ale jelikož jsme chtěli odůvodnit, proč a jak bychom se v společném orgánu mohli střetnouti, což by zajisté společné práci k žádnému prospěchu nesloužilo, jelikož si přejeme, aby orgán náš mohl věren zůstatí své zásadě a při tom nebyl nucen potlačovati názory jiných, pronesli jsme při tom náhled, jaký o zakládání dělnických jednot chováme my a jaký také převládá v řadách našich.

A přes to, že při náhledu tom trváme, nenapadá nám proti dělnickým jednotám, jich šíření se a snahám slova pronésti. Naše stanovisko jest následující: neuznávali jsme nikdy potřebu zakládání zvláštních jednot dělnických, poněvač i naše jednoty skládají se velikou většinou z lidu pracujícího a nikdy nebylo v našich řadách něčí přesvědčení potlačováno, ale když přece jednoty dělnické vznikly a množí se — bud' si — i to nás těší, neboť pevně věříme, že čím více našich lidí tužiti bude své zdraví, svoji sílu, nezdolnost, tím lépe pro celek. Raději vidíme mladý lid tužiti se v jednotách dělnických, nežli aby se tělocviků vzdaloval, když do našich řad vstoupiti se zdráhá. A právě proto, že chceme mít orgán jedné zásady a nechceme v něm zásady jiných potlačovati — přimlouvali jsme se za to, aby si každé sdružení podrželo orgán svůj.

Nyní snad nám bude porozuměno. č.

TUBERKULOSA A TĚLOCVIK.

Píše Dr. Ludvík Fisher v Chicagu.

(Pokračování.)

Abychom ujasnili si cesty, kterými nutno se bráti, chceme-li zabrániti vývinu paralytického hrudníku, jehož dispoziční moment při infekci tuberkulosní svrchu byli jsme poznali, nutno všimnouti si předem fyziologického postupného vývoje normálního hrudníku zdravého individua, neboť jako jinde, i v tomto případě ukazuje nám příroda nejsprávnější způsob, jakým cíle svého dosáhnouti můžeme. Musíme zkoumati jací činitelé při vývoji správného hrudníku spolupůsobí, a pak nutno nápodobiti ony faktory i tam, kde vývoj hrudníku neděje se buď cestou správnou, aneb kde jedná se a priori o lidi zatížené, u nichž nález chorobného hrudníku pravidlem.

Hlavní oporou hrudníku, jako ostatně celého těla je páteř. Tato páteř, která představuje nám u dospělého člověka sloupec obratlů s oněmi charakteristickými vyhnutími v části křížové, bederní, hrudní i krční, jeví se nám u novorozeněte téměř rovnou, tak, jak ji nalézáme u zvířat pravidelně aneb u lidí, kteří od malička jsouc vázání na lůžko vzpřímené chůzi se nenaučili. Jakmile ale počne se dítě pokoušet o první kroky, už pozorovati můžeme jisté změny odehrávající se v páteři. Těžiště těla dětského spadá totiž v před, čímž vysvětlujeme si i onen zjev, že dítě při prvních pokusech v chůzi upadá do předu. Tomu snaží se, ovšem docela reflektoricky, zabrániti tím, že napíná hřbetní svaly, čímž posunuje svoje těžiště poněkud v zad, tak aby spadalo v základnu celého těla. Je pochopitelné, že to trvá delší dobu, než snahy tyto korunovány jsou výsledkem. Nicméně čím dále tím více nabývají hřbetní svaly převahy, dítě osvojí si chůzi jistější, — a tu už vidíme první změny v nejdolejší partii páteře, vytvoření t. zv. předhoří; s tím rukou v ruce jdou i ostatní zakřivení páteře výše uvedené, neboť tato jeví se nám jako prostá zařízení kompenzační, mající za účel každé porušení těžiště náležitě korigovati, což opět jenom činností svalstva se děje. Výsledná, konečná forma páteře je tedy zapříčiněna

funkcí svalstva, a to hřbetního, (podmiňuje vyhnutí v dolních partiích páteře), břišního, (spůsobuje vyhnutí v před v partiích hořních), a konečně svalstva šijního) určuje vyhnutí v části krční). V těchto skupinách svalstva musíme spatřovati činitele, uplatňující vliv svůj při vývoji správně utvářené páteře, a poněvadž dokonalá páteř je prvním a nezbytným požadavkem správně vyvinutého hrudníku, nutno zde nasaditi páky, a vhodným upravením eviků svalů hřbetních, břišních a šijových fyziologický vývin zdravé páteře a tím i hrudníku podporovati.

Všimněme si nyní přímo koše hrudního; ten je tvořen 12 páry žeber, z nichž každé představuje nám spruhu, jejíž větší zadní oddíl na páteři se upínající je kostěný, přední chrupavčitý. Hořních 7 žeber nalézá se v direktním spojení s kostí hrudní, tři následující dosahují této kosti jen pomocí společného oblouku chrupavkového, 11. a 12. žebro končí pak volně (žebra létavá).

Hrudník dospělého člověka je charakteristický svým rozpětím hlavně do šíře. Sledujeme-li však i zde vývoj takového hrudníku, a pozorujeme-li plod člověka, řekněme ve 3. měsíci vnitroděložního života, pak najdeme formy, které nás budou až příliš upamatovávat na ony hrudníky, jaké u zvířat, mimo anthropoidní opice, nalézáme, které jsou nám nápadně značnou svojí hloubkou na úkor šíře, které se nám tedy jeví jako lod'kovitě se strany smáčknuté.

Mezi tímto na počátku vývinu nacházejícím se hrudníkem a oním člověka dospělého najdeme nesčetné formy přechodné, které nás jasně poučují o tom, že i hrudník musí prodělati celou řadu nenáhlých přeměn, právě jako páteř; a jsou to hlavně dvě periody v nichž tato přeměna se koná: první odehrává se už v těle mateřském, sledující prostě zákony dědičnosti, druhá perioda přeměny počíná po narození a dospívá svého vyvřeholení kolem 20. roku.

Pátráme-li i v tomto případě po činitelích tyto přeměny způsobující, najdeme opět určité skupiny svalové, jež v celé druhé periodě vývoje hrudníku uplatňují svůj předůležitý vliv, i nutno tedy i zde k nim přihlídnouti.

Dítě, jež v těle mateřském nedýchá, jehož hrudník je tedy nehybný, — prvním svým vdechem při příchodu na svět rozepíná náhle svůj hrudník, t. j. reflektoricky uvádí v činnost ony svaly, jež pak stále jsouce v činnosti pomáhají na vytváření výsledek formy dokonalého hrudníku.

Které jsou to svaly?

Jsou to především ony, které jako šikmo probíhající ploché sнопce mezi jednotlivými spruhami žebními se rozepínajíce fungují jako zvedači žeber, při čemž ovšem nutnou podmínkou je fixace žebra prvního; této podmínce je vyhověno tím, že jiné provazce svalové táhnou se v hloubi krajiny krční od páteře k I. a II. žeburu, a tyto v pevné poloze udržují. Tyto svaly vedle bránice jsou pravidelnými svaly dýchacími, jež fungují automaticky při dýchání normálním a klidným. Mimo tyto zná-

me však celou řadu jiných, které okamžitě vstupují v činnost, jakmile dojde to k namáhavému dýchání, které pozorujeme ve všech fyziologických i patologických stavech, kde jedná se o zvýšenou nutnost okysličování krve, a tedy o zvýšenou akci dýchací. Tyto "pomocné svaly dýchací" přináležejí ke svalům jednak krčním, jednak končetin horních. Prvá skupina působí, je-li hlava fixována, jako zvedači žeber a kosti hrudní, činnost druhé skupiny svalové, jejíž úpony rovněž tkví na žebrách a kosti hrudní, projevuje se v mohutném rozšiřování hrudníku.

Výše vyjmenované skupiny svalové soustavně a harmonicky působíce, musí nutně vésti (předpokládáme-li jistou elastičnost žeber, jejíž existenci v mládí přímo můžeme dokázat) k dokonalé formě hrudníku zdravého, dobře urostlého člověka; forma tato bude tím dokonalejší, čím soustavněji budou působiti tyto skupiny svalstva, navzájem se doplňující. Vše to můžeme vyjádřiti krátce: správný vývin hrudníku předpokládá správnou činnost dobře vyvinutého svalstva.

Vrat'mese nyní k t. zv. paralytickému hrudníku, jehož vztah k infekci tuberkulosní v minulém pojednání byli jsme dokázali. Máme-li na zřeteli různé formy, v nichž děje se přeměna od nedokonalého hrudníku novorozeněte až k správnému konečnému tvaru koše hrudního 20letého člověka, pak můžeme říci, že v paralytickém hrudníku vidíme tvar, jehož vývoj na jistém stupni byl se zastavil; a obrátíme-li svou pozornost k jeho svalstvu, najdeme veliké nedostatky, projevující se nám vlákny útlými, chabými a namnoze degenerovanými. Poněcháme-li takový stav samu sobě, a v tom vychovatelé i rodiče nesou mnohou vinu, pak vznikne trvalá chorobná forma hrudníku se všemi těmi nedostatky (zejména zkrácením I. žebrem), jichž přímou souvislost při zahřívání se processu tuberkulosního byli jsme studovali.

Poněvadž jsme dokázali, že na správný vývoj hrudníku má v první řadě a největší vliv svalstvo, musíme tomuto na prvním místě věnovati svoji pozornost, chceme-li zabrániti vzniku takových nesprávných forem, — musíme donutiti jaksí takový hrudník zatíženého dítěte, aby dále a správně se vyvíjel, aby dospěl oné formy, jež by výše vypočítaných nedostatků postrádala.

Jak toho dokážeme?

Směr našeho snažení ukazuje nám velmi pěkně německý hygienik Schmidt slovy: "Správně vedené eviky svalstva hřbetního, prsou a horních končetin, jimiž hrudník náležitě se rozepíná a vdechuschopným (atemptüchtig) se činí, jsou nejučinnějším prostředkem k uchování zdraví a života."

Promluvme si o tom detailněji v úvaze následující. (Dokončení.)

Bratry tajemníky a pokladníky Národní Jed. Sokolské tímto upozorňuji, že jsem se přestěhoval a oznamuji zároveň novou adresu:

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st STREET,
NEW YORK CITY, N. Y.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH.

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois.

Pořadatelé:

DR. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, CEDAR RAPIDS, IOWA.
JOSEF ČERMÁK, 1641 Millard Avenue, CHICAGO, ILL.
Tel. Lawndale 1974.

Editors:

Veškeré dopisy a práce pro "Sokola Amerického" buďtež zaslány hlavnímu pořadateli za list zodpovědnému:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Ia.

SUBSCRIPTION - - - - - 75c per year
Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateři V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednateř Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednateřové zveřejní.

JAN ČERNÝ, 431 E. 71st St. New York City, jednateř Výkonného Výboru.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí býti v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce; s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstouplé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

OBESLÁNÍ VŠESOKOLSKÉHO SLETU.

V posledním čísle "Sok. Am." uveřejněno jest svolání V. V. Výboru k jednotám, aby dle znění stanov započato bylo s vybíráním družstva, které vysláno býti má k IV. všesokolskému sletu, kde zároveň s předákem svým zastupovati má Nár. Jed. Sokolskou při 50leté slavnosti založení Sokolstva českého.

Články, týkající se obeslání Sletu, přijaté na sjezdu detroitském, zní následovně:

"Usneseno, aby příští slet všesokolský obeslán byl N. J. S. 8členným družstvem a vůdcem do vyššího oddělení, s nímž výlohy spojené hrazeny budou N. J. S.

"Vybírání družstva toho předcházejí následující: Každá jednotka povinna jest pořádati zkoušky, z nichž nejlepší závodníky si vybere a na své útraty vyšle do zkoušky župní.

"Pak z těch vybraných nejvíce čtyřem nejlepšími závodníkům zaplatí Župa cestu do hlavní zkoušky v Chicagu. Zde konečně vybere se nejlepšími 8 borců, jichž výlohy do Čech hradí pak Nár. Jed. Sokolská.

"Žkoušku hlavní řídí technický výbor Nár. Jed. Sokolské."

Dle znění stanov má hlavní zkouška borců župních odbývána býti v Chicagu a tuto řídí technický výbor Nár. Jed. Sokolské. Rozumíme-li dobře znění článků dotyčných, pak celé družstvo má býti vybráno v Chicagu a to pod dozorem technického výboru. To zdá se nám býti zbytečným mrháním penězi,

jichž mohlo by býti k lepším účelům použito. Nemohla by zkouška borců východních Žup odbývána býti v New Yorku a jen západních v Chicagu? Kdyby ustanovena byla pravidla závodů a určil se počet dosažitelných bodů, mohli by borci snadno vybráni býti na západě i na východě, aniž by východním bylo zapotřebí vážiti dalekou cestu do Chicaga a tak vydávati značné sumy peněz zbytečně. Dále se praví, že zkoušku řídí technický výbor Nár. Jed. Sokolské. Tím patrně míněn jest "cvičitel'ský sbor N. J. S.", který dle znění stanov tvoří vrchní náčelník a podnáčelníci. Máme znění článku rozuměti tak, že i tento náš technický výbor má vážiti cestu do Chicaga, aby zde nad zkouškou vedl dozor? Nevydali bychom tímto způsobem veliké sumy peněz ještě před vysláním družstva? Dle povrchního znění článků stanov, kde jedná se o obeslání sletu, máme za to, že jako obyčejně o záležitostech tělových, i o těchto článcích jednáno bylo opět až před samým ukončením sjezdu, kdy vše již ne trpělivě čeká na konec a nevěnuje se důležitým záležitostem náležitě pozornosti. Vyslání 8členného družstva do Prahy vyžadovati bude veliké oběti a tu mělo býti počítáno, aby výběr družstva při naší rozptýlenosti proveden byl s obětmi co nejmenšími.

Jak budeme si počínati při tomto výběru?

Jest pravda, že budeme dbáti toho, aby to byli vyškolení borci. Ale at' jsou to borci vycvičení všestranně — jak na náradí, tak i v cvičích lidových. At' jsou to borci, kteří vynikati budou křepostí a silou při cvičení na náradí a zároveň at' osvědčují uhlazenost, hbitost a rychlost na dráze závodní. Voláme po všestrannosti — a rádi bychom viděli, at' y naši borci byli pravými vzory všestranného výcviku. Na náradí síla lví — na dráze závodní rychlonohost jelena — tot' pravý vzor všestranné výchovy tělesné. Přes to, že žijeme v zemi atletiky, jsme v tomto oboru výchovy tělesné co celek ještě velice pozadu.

A to jest vše — co od našich vyslanců očekáváme?

Nikoliv — my žádati budeme (neb žádati bychom měli) od nich ještě více. Každá jednotka buďž zodpovědna za svého vyslanec; at' jest to muž mravně zachovalý — ne pouhý gymnast — ale pravý Sokol! At' s tělesnou dokonalostí kráčí ruku v ruce dokonalost mravní! My rádi bychom viděli, aby tělesná vypěstlost našich hochů slavila na sletu triumfy — ale kdybychom měli rozhodovati o tom, koho vyslati — zda-li Sokoly pravé, mladíky mravně zachovalé, muže dobrovolné kázně aneb pouhé parádní gymnasty, byt' tito nad Sokoly svým výcvikem vynikali, pak raději bychom volili porážku vzorných Sokolů před tím nejskvělejšími vítězstvími pouhých gymnastů!

Družstvo do Prahy vyslané patrně provede také nějaké své cvičení prostné. Varujeme bratry, jimž sestavení cvičení bude svěřeno, aby nedali se zavést do výstředností. Lépe cvičení jednoduché, vzorně provedené, nežli krkolomné, z rámce prostných cviků se úplně vymykající cvičení, nedostatečně provedené. Navrhovali jsme kdysi sestavení

anglického boxu v prostné eviky. Anglický box ob-
sahuje tolik různých způsobů útoků, krytů, že by
z eviků těch dalo se sestavit pěkné prostné cvičení
— aniž bychom musili stále a stále sabati k boxu
francouzskému, s kterým se po několik let již setká-
váme téměř při každém prostném cvičení. Obává-
me se však, že vzdálenost, jaká nás v zemi této dělí,
byla by vzornému nácviku cvičení těchto velice na
závadu, jelikož českých názvů pro anglický box ne-
sává a následovně výpis eviků dle libovolné termi-
nologie by byl cvičením málo platen.

A což Sokolky? Mluvílo se v New Yorku o obe-
slání sletu — mluvílo se i v Chicagu. Bude čas, ať
se přikročilo k nějakému platnému rozkoduť.

Sokolky by mohly v Praze podati ukázkou jiné
americké zvláštnosti, oněch tak zvaných tělocvič-
ných tanců. O těchto mají v Čechách (ano i zde)
až posud nejasné pojmy, neboť každá setava kroků
již nazývána jest tělocvičným tancem, někde zase
mají za to, že tělocvičné tance nejsou ničím jiným,
nežli obyčejnými tanci baletního sboru.

Příznáváme, že některé působí na diváka tímto
dojmem — neboť mnohé tance sestavovány byly
mistry tanečními a ne tělocvikáři. Kdyby ale So-
kolky rozhodly družstvo do Prahy vyslati, musily
by tance upraveny býti přesně dle pravidel tělocvič-
ných, při nichž veškeré svalstvo jest náležitě uve-
dono v čilý pohyb. Tance takové musily by činiti do-
jem opravdového cvičení tělesného — a ne býti pou-
hými sestavami "ozdobných kroků". Cviky ty mu-
sily by býti nejen vřeholem tělocvičného krásna,
ale musila by při nich vynikati i stránka hygie-
nická.

Od sletu dělí nás rok a půl a proto k dílu! Ať
zastoupení naše jest důstojné v každém ohledu! Ne-
lze-li toho docíliti, bylo by lépe, kdyby penez, na
obeslání sletu určených, věnováno bylo na potřeby
vlastní — jak zněl náš návrh podaný sjezdu detroit-
skému: Aby totiž Výk. Výb. bylo **uděleno právo**
slet obeslati, uzná-li, že zastoupení naše bude v kaž-
dém ohledu důstojné. Neměl býti tedy přímo nu-
cen slet obeslati — jen mu k obeslání mělo poskyt-
nuto býti právo. Kde ale usnesením sjezdu se Výk.
Výb. obeslání přímo nařizuje, tam není vyloučena
možnost, že značné sumy peněz vydány budou jen
proto, aby vyhověno bylo usnesení sjezdu. Jest na
čas, aby záležitostí tělocvičným v sjezdech vě-
nováno bylo aspoň tolik pozornosti, přemýšlení a
času, co věnujeme často pěkně znějícím, ale ve sku-
tečnosti nic neznamajícím resolučním. ě.

SOCIOLOGIE.

Uvažujeme-li o potřebě sociologie nesčíslné pří-
činy k jejímu studiu se naskytnou. Na vzdor všem
naším vědomostem a znalostem ve vědách přírod-
ních, poznání přírodního zákona (nejdůležitější do-
bro, jehož získáme studii přírodních věd) jest až
dosud ještě hodně nedostatečné v myslích mnohých
inteligentních lidí, ba schází ještě hodně i mnohým
vzdělaným v tom ohledu. Toto poznání sotva dnes
ještě pojí se s fakty a záhadami společnosti lidské a

různých její vztahů. Společenské otázky vnucují se
nám samy a v množství značném rok od roku a to
s pokrokem civilizace a tak společnost naše stává
se jen stále spleťtější. A když již se nějaké takové
otázky naskytnou jednoduše se všelijak proběrou,
prohází a přetřesou bez jakéhokoli pravidlování,
náležitého soustavného rozboru, jakoby se jednalo
pouze a jedině o nějaký sport a chvílkovou zálibu.
Zdaliž proto není třeba, abychom se uschoptili, stu-
dií fakt a zákonů společnosti, řešiti takové a po-
dobné otázky ze správného stanoviska i pokračovali
v bádání a rozpoznávání svém v takovém pořádku
a za takové metody, abychom docílili pevných vý-
sledků, získávajíc náležitě pochopení a ovládnutí
stále se zvětšující znalosti o záhadách a úkazech
společenských. Celkem má se za to, že rozhovor o
společenských věcech snadno lze zahájiti, jen třeba,
abychom si uvědomili jakouže to společnost chceme
a již najdou se cesty, aby tato společnost v život vy-
volána byla. A opět má se za to, že stačí nám roz-
hodnutí, že budeme žiti na jistém a určitém místě
této zeměkoule, tu aneb onde, a že začneme tu jistý
druh průmyslu a jiného, a napotom, že můžeme jed-
noduše podle svého, tento průmysl učiniti tak vý-
nosným jako každý jiný stávající již na onom místě.
Lidé věří, žeť nám jen třeba si vybrati, chceme-li
aristokratické instituce aneb čistě demokratické,
ano i tolik se tvrdí, že státníci, kdyby jen chtěli,
mohou lidu prý prospěti i v materiálním ohledu.
Věří se, že nájem z půdy mohl by se odstraniti, když
by se ukázalo, že si jej nepřejeme. Jako povídá se,
že menší majitelové pozemků mohou se usídliti všu-
de kde se jim zachce, že snad s prospěchem by se
tak všude učiniti mohlo. Tyto příklady mohly by se
podávati do nekonečna. Ukazují však nevyhnutel-
nost a potřebu sociologie, a kdybychom šli ještě
dále v povšechném posudku společnosti lidské, její
chorob, zla a vyléčení těchto, jakž nám je doporu-
čují různá náboženství, církve, politické a společen-
ské sekty shledali bychom ještě více dokladů o tom
jak tato nová věda celkem jest prospěšná a na kolik
ji třeba vůbec.

I pro Sokolstvo mnohé tu podle čehož nám se
řídití třeba, povážíme-li, že i nám se jedná o povzne-
sení jisté části společnosti, výchovu lidu našeho.
Ano, veliká otázka: "Jak vychovávati národ?" nám
hlavně předléhá a tu řekneme si: "Působiti by vy-
víjel se prospěšněji, nežli by za těchže okolností vy-
víjel se sám sebou, působiti, aby všechny síly národa
lospěly k náležitě platnosti a vady jeho neškodnými
se staly, působiti na národ jako celek zdárně, aby
prospíval a schopným se stal dostáti povinností,
které mu ukládá poměr jeho k lidstvu veškerému."
Činnost tato jest obsahem svým velice rozsáhlá a
vyžaduje přemýšlení hlubokého. Úkol Sokolstva ve
výchově lidu svého, ve výchově národní jest veliký
a působnost jeho důležitá a nutná, protože ty jeho
tělocvičny jsou lidovými, národními školami pro
velké i malé, neboť myšlenka sokolská ve výchovu
svou zahrnuje všechny směry výchovné jak těla tak
i mysle a s tendencí v Čechách národní a zde u nás
národní a chceme-li i ovšem hlavně lidovou. Sokol-

ská kultura těla i mysle jest zároveň výchovou mravní a rozumovou v nejkraším slova smyslu! A jestli k žití národa jako celku jest hlavní podmínkou statné mužstvo, ne pokroucená chamradina, jakž dobře povídá nám Harapat-Jizerský, pak dojista my v sociologii hrajeme úlohu hodně důležitou, ba důležitější, nežli celé ty řady všelikých jiných spolků, jednot, společků a klubů i kloubků. Ano, vezmeme-li i ze stanoviska čistě amerického jako občané země této prospíváme neméně. Jen jdeme do našich vlastních dějin a vizme, jaký lid stálým evikem vyrostl z chudě živených sedlácků vedením Žižkovým . . . .

Všechno toto znajíce o vlastní své organisaci můžeme tím lépe vystihnouti a definovati vlastní pole sociologie. Život ve společnosti jest život lidské společnosti na této zemi. Její základní podmínky jsou stanoveny povahou lidských bytostí a povahou země. Již poznali jsme v biologii a náš Tyrš zdůraznil, to nepopíratelné faktum, že život náš tu na zemi a jiného pro nás nestává, jen udržuje se zápasem proti přírodě a v soutěži s jinými spůsoby a útvary života. V poslednějším se biologie a sociologie stýkají! Sociologie jest věda, jež zaměřuje se jistým druhem úkazů, jakž vyvolávány jsou bojem o toto bytí, kdežto biologie pojednává o druhém. Síly tu jsou stejné, projevující se na různých polích a za různých stavů. Vědy tyto jsou opravdu spřízněny na vzájem se doplňující. Příroda chová jisté látky, které se hodí ku spokojení a ukojení lidských potřeb, však tyto, látky musí až na malé a řídké výminky, získány býti prací a musí se dále přispůsobiti a upraviti k dalšímu používání lidskému ještě větší práci, čili zvýšenou činností. Hned jakmile jistý počet lidských bytostí zápasí o to, aby z přírody dobyl zboží potřebného k udržování života a v zápasu tomto trvají jeden vedle druhého, jisté síly společenské vejdu v platnost. Hlavní stav takové společnosti záležitosti bude v poměru jich počtu k zásobě materiálu čili látek potřebných ve vlastním dosahu. Ku zásobě v kteroukoli chvíli dosažitelné jest tu vždy přesný počet a také počet těch, kdož zásobeni býti mají arithmeticky přesně vyřčeni. Když vlastní počet přítomných jest o mnohem menší, nežli počet těch, kdož mají býti živeni, stav všech dojista musí býti jen příjemný a živobytí takové jen snadné. Svoboda a blahobyt jsou pak vyznačenými body takovéto společnosti a vzájemné styky jen dobré. Jestli ale je počet větší, nežli uživiti lze a opatřiti, stav jejich se ovšem ihned změní čili vyskytne se nedostatek, bída a nouze, aneb někteří mají více těch druhých a o co ti někteří mají se lépe, ti druzí více musí strádati. V takových případech pak dochází ku sporům, obavám různým a tyranie vystrkuje růžky, co zatím vzájemné poměry sociální nejsou nikterak příznivé. A touto dobou, kdy společenská tíha zaviněna byla nevhodným poměrem obyvatelstva k půdě tvoří se síly sociální a ovšem i zvýšenou jeví činnost. Rozdělení práce, výměna, vyšší společenské organisace, vystěhovalectví, pokrok v uměních, vědě, průmyslu a ve všech otázkách národohospodářských a ve vzájemných vztazích se všude

projevuje a boj jsa urputnějším zasahuje dále, čím slibnější jeví se odpor, čím horší jsou poměry existenci a různě se utváří za jistých poměrů.

Společnost lidská již my se zabýváme nepozůstává z jistého počtu lidí. Armáda není společností. Muž se svou ženou a dětmi tvoří společnost, neboť její všechny části jsou přítomny, a počet vlastní více aneb méně nepadá tu tak na váhu. Jistá dělba práce pohlaví přidělena jest již přírodou. Rodina se jako taková udržuje lépe za organisace s rozdělením práce, nežli kdyby jednotlivé úkoly se na vzájem seč možno ulevovaly. A z tohoto zárodku vývoj společnosti lidské pokračuje krok za krokem a pravidelně k vyšší organisaci a s větším pochopením krás a uměn života i zlepšení téhož. Vzrůst obyvatelstva jde v před podle zákonů biologie, jež jsou tu k rozmnožení jednotlivých druhů a to do rozměrů značných, netušených, tak že počet těch o jejichž zaopatření se starati dlužno stále roste a stav pohodlí, přebytku a radosti ustoupiti musí stavu nepohodlí, strádání a žalu. Vystěhovalectví jest v takovém případě lékem prvním. Získáním více půdy v poměru k obyvatelstvu okolnosti znovu příznivějšími se stávají. Však tolik jest jisto, že vystěhování jest více méně bolestné všem lidem. Nevzdělanému vystěhování znamená opustiti jistou skupinu zkušeností a tradic, jež vykoupěny byly mnohou bédou, čili odchod, aby vzdoroval i čelil novým nebezpečím a mnohým zkouškám. Člověku pak vzdělanému stěhování jest odříznutím od dávných pásek příbuzenských a oněch, jež vížou jej k vlasti. Země naše však zalidněna byla člověkem právě jen za takových zkoušek a utrpení.

Pokud pak půdy se týče tu opět stojí zákon zmenšeného výtěžku a dobývání obmezeného. Více práce více dobyde ze země, však nikoliv poměrně. Proto, pakli o více lidí se starati nutno, nastává potřeba poměrného zvýšení práce. Zákon obývání, proto spolu se zákonem zmenšeného výtěžku tvoří hlavní a základní stav společnosti. Vystěhování, pokrok v uměních, vědě, průmyslu a ve všech věcech hospodářských, v mravnosti, vzdělání, politické organisaci, jsou pouze stupně zápasu člověka, aby těmto a podobným poměrům čelil, aby zlomil jejich sílu na tu dobu i získal dosti místa pro pohodlí své a svých a rozšíření rozmachu v každém oboru činnosti. Toto pohodlí a rozšíření znamená buď moc na výživu více lidí na jistém stupni pohodlí, aneb moc postarati se o pohodlí jistého určitého počtu. Pokrok jest slovo, jež samo sebou neznamená mnoho, leda vzhledem na zákony obyvatelstva a zmenšeného výtěžku, a jest ovšem zcela přirozeno, že každý kdo nevystihne těchto zákonů, ocitá se v pochybnosti, kterou vlastně cestou ten pokrok se jeví, zda-liž v bohatství aneb chudobě. Zákony obyvatelstva a zmenšený výtěžek ve svém složení jsou tou železnou pákou, kterou lidstvo vždy nabádáno bylo ke všemu tomu co kdy dokázáno a docíleno jest, a to faktum, že lid čili jeho jistá část, tedy obyvatelstvo kdes pokročilo, jsouc proti překážkám, jež na každém se naskytují kroku v tom zápasu s přírodou, jest právě zárukou, že úkol civilizace nikdy neskon-

čí, alébrž, že potřeba větší energie, větší a prohloubenější inteligence, pravých charakterů a mužnosti i té pravé ženskosti utužené a silné jako enost' nejkrasší zůstane, dokud lidstvo lidstvem bude! Kdyby bylo možným pro vzrůstající obyvatelstvo na počtu svém, aby i v poměru práce se dařila, žili bychom ještě do dnes v původních poměrech a chýšších prvotních a nevěděli více, nežli v dobách dávných, kdy se nerozumovalo, nešli po pravdě, ani neuvažovalo o tom co ten či onen kazatel tak zvaného slova božího povídal. A proto kdo studovati chceš sociologii a společenské zjevy vůbec, věz že musíš nejdříve na kořen společenské organisace, průmyslové, obchodní, politické a občanské, musíš zkoušet tyto kořeny i jejich sílu, utužení a vzdorovitost. (Pokračování.)

VRCHOL CHYTRÁCTVÍ!

Dnes připadl nám smutný úkol, tím smutnější, že týká se také bratra, Sokola, dávno sice opelichaného a v charakteru svém hodně pošramocného, však dnes ještě horšího, nežli jsme si jakživi dovedli představit. Syn nechá-li si peníze vlastní matky, je-li bohata a slíbí nápravu, obyčejně vyvázne lehce, protože mateřské srdce snadno promíjí, však tam kde syn zadrží peníze chudáka mátere potřebné a ubohé, zneužije peněz k podpoře její a k účelům posvátným na výchovu dítek její sebraných, tam kde takový povedený synátor nedbaje důvěry vlastních svých krajanů, použije peněz k účelům soukromým, peněz sebraných na milionový dar Čechů amerických ve prospěch Ústřední Matice Školské v Čechách, tam přestávají všechny ohledy, tam dlužno pozvednouti hlasu svého varovného, tam dlužno strhnouti za v čas škrabošku lidem, již vydávají také noviny a za "vůdce" se vnucují. Nu, muselo by to být pěkné vojsko, které takovéto mělo by vůdce a musely by ty šiky naše sokolské, ty řady naše a jednoty hodně klesnouti, kdyby lidinky toho druhu mezi sebou nadále strpěly. A protože nesrovnává se nikterak se etí sokolskou, protože porušením jest kázně a dokázaný přestupek, ba pravý národní škandál (viz stanovy N. J. S. str. 10. odstavec prvý o vyloučení členů) žádáme tímto v pořadatelstvu listu našeho T. J. S. Omaha, aby konala svou povinnost a přijímajíc věc samu za věc celku, tedy rozhodně naši, podáváme na místech těchto následující řadám naším k úvaze:

Jako všude jinde tak i v české Omaze jak známo sbíralo se na matiční milion centů. Lid snášel ty své obětiny ochotně a s nadšením, protože vystihl jak ta Ústřední Matice ve staré vlasti mnoho potřebuje, jak včasným, třeba menším i darem věci se prospěje. Jak ty centičky se všude počítaly, jak všude naši se zajímali o to, že vlastní sbírka zdárně pokračuje. Konečně sbírka v prosinci 1910 uzavřena a dar Čechů Amerických milion centů jest odevzdán a v Praze ovšem přijat s velikou radostí a vděkem. Došlyť peníze ty v čas, ten dárek z Ameriky! Však žel něco z téhož zůstalo tu zpět a co toto píšeme dosud odvedeno není na hanbu celé če-

ské Ameriky, české žurnalistiky a řad našich sokolských, protože takové a podobné individuum, jež ku svým účelům zadrželo se dosud u nás trpí.

Vyšetřili jsme důkladně, poskytlí lhůty do dnešního dne a protože vše to marné, protože tam kde cti není, ani studu nebývá, pouze dokládáme: — Následující dopisy máme po ruce a vysvětlují vše:—

"Poslouchejte bratři, co říkáte tomu, že "Pokrok Západu" neodevzdal do této chvíle těch pět set, jakž na milionový dar byly oznámeny. Tady každý o tom mluví, ale žádný s tím nechce nic dělat. V Chicagu také nic neříkají. Vždyť ty peníze byly určeny na milionový dar, ten jest dávno uzavřen a v Čechách a pořáde nic. To jest věru divné jak někomu projde všechno. Což, aby jste přímo, aneb nepřímo dotázali se v Chicagu? . . ."

"A těch pět set dollarů není všechno. Minulý říjen vybrali v South Omaze na ten milionový dar rovněž \$337.— a rozdělili na polovinu "Osvětě" a "Pokroku." "Osvěta" kvitovala i odevzdala, ale "Pokrok" pouze přijal, ale neodevzdal. Řiditel České Tiskové Kanceláře v Chicagu na podzim na dotaz psal, že oněch pět set dollarů jest oznámeno, však "pokladničně" v Chicagu nejsou, totiž že jsou jen napsané a v novinách slíbené čili, že účeli svému odevzdány nebyly . . ."

Omaha, Neb., 22. února 1911."

A nyní z Omahy půjdeme do Chicaga! Věc příliš důležitá a pokud řad sokolských se týče příliš závažná, aby na dále jsme mohli klidně přihlížeti a u vědomí spáchané křivdy na lidu našem, mlčeli jako dovedou jiní. Zde čtete:

"Pan pokladník odevzdal mně Váš dopis k zodpovídání. Ve věci té se již zakročilo před několika nedělní. South Omazská Matice mne totiž interpellovala, proč nekvituji jejich asi 167 dol. zaslanych "Pokrokiem Západu". Dopsal jsem ihned panu Burešovi a spolu tázal jsem se na těch 500 doll. Pan Bureš mně dopisem, ze dne 3. února, odpověděl, že ony peníze ze South Omahy pošle současně s tou Čes. Amer. Nadací, na kterou prý dal v Building Loan Association 30 denní výpověď, a sice učinil prý tak 15. ledna. — Dátum není dobře čitelné, je-li to 13. neb 15. — Čekáme tedy nyní.

"Rozumí se samo sebou, že nás ani nenapadá nějakým způsobem pana Bureše hájiti, ale prosíme o laskavé další ještě mlčení v této věci, jenom v zájmu milionu samého. Kdyby dnes něco přišlo na veřejnost, řekne se, že všechny národní sbírky jsou vždycky provázeny podivnými zjevy, a vrhalo by to v očích některých nesoudných lidí zlé světlo na celou sbírku, jež byla vedena s nejúzkostlivější poctivostí. Proto čekáme nyní do 15. března, a kdyby toho dne nic nepřišlo, napíšeme ihned panu Burešovi důrazné psaní s pohružkou veřejnosti." Chicago, Ill., 26. února 1911."

Povšimnětež si dobře dátum bratři drazí a sestry milé a krev vám vzteky v žilách rychleji kolovati počne, pomyslíte-li sobě, že tak posvátný účel, tak krásná instituce národní jako Ústřední Matice zlovlí jednoho člověka a jeho nesvědomitostí trpěti má do této chvíle! Však dále:

“Dostali jsme onen dopis z Chicaga k nahlednutí, ale věru že tomu nerozumíme. Od 15. ledna do 15. března jest přece 60 dní a nikoliv 30 dnů, jakž se píše Vám bratři z Chicaga. Vidíme, že získali Jste odpověď nepřímou a odpověď ta zaráží — hodně zaráží! Proč ty ohledy? A pak proč by se říkalo, že všechny národní sbírky jsou vždy provázeny atd. atd., když se tak nikdy neříkalo dříve, aspoň ne ve sbírkách Matičních a co jsme zde na Západě pro tu Matičku toho již nasbírali! Co o tom soudíte bratři? A vidíte naši zde znají. Zdali pak ten člověk nezaslouží, aby byl co nejdříve v téhle věci postaven před veřejnost. A to máme tu bratry, již mohou dokázat a tvrdí, že vědí byvše u “Pokroku” dříve zaměstnání, že ty peníze má tento povedený bratr Sokol Bureš v obchodě. Bureš hned každého buldozuje vyhrůžkami soudů a podobně, však myslím, že již by byl čas něco udělat a žádat za zadostiučinění proč lidu peníze se zpronevěřily a proč se do dnes zadružují . . .”

Omaha, Neb., 26. února 1911.”

“Prohlíželi jsme čísla “Osvěty” a nalézáme toto, jako na doklad, jakž psali jsme již dříve. Dne 27. července 1910 oznamoval výbor, že bratr (sic) Bureš oznámil, za sbor Zástupců Česko Americké Nadace obnos 50,000 centů, splatných po třicetidenní výpovědi u našeho Výpomocného spolku, totiž v Omaze.

“Dne 22. září v “Osvětě” stálo, že “Pokrok Západu” zaslal sbírku z Comstock a Ord, Neb., kvitovanou v “Pokroku Západu”, to jest 7145 centů,— patrně oněch \$71.—, které pak v závěrečné výbor oznámil, že “Pokrok” zaslal a rozhodně asi také vše co zaslal vůbec.

“V tomže čísle “Osvěty” oznamoval výbor, že dne 15. září přijala ústředna hotově 3666,971 centů a jako dar Česko Americké Nadace Kubelíkovy, splatný koncem září, 5,525 centů, celkem 438,496 centů. Proto asi ta nadace musela se rozdělit, aby půlka přišla do rukou povedeného bratěrky a druhá do rukou jeho ještě pot'ouchlejším spojencům tam u Vás v těch Rapidsích. Ohledně těch \$160.50 již jsme psali, to víte a z toho všeho si můžete nyní udělati úsudek bratři v pořadatelstvu sami. Dnes jest již 8. března, kdyby nakrásně nyní i poslali, tak se přece zpronevěřili tím, že se neposlalo na původní účel, na který se oznamovalo, totiž tu milionovou sbírku centovou. Jestli tohle nezaslouží, aby bylo podáno veřejnosti co nejdříve, pak věru již nevíme co.”

Omaha, Neb., 8. března 1911.”

Potud dopisy. My za ně běremé klidně a beze všeho předsudků celou zodpovědnost a divíme se jen, že nenašel se ani jeden jedinký list český, aby byl za v čas pokáral, aby oznámil, když přece věc se zná a ten kdo činu tak mizerného se dopustil již dávno zasloužil — nu však o tom jindy a jinde . . .

V činnosti život! platí jednotlivci i národu. K činnosti třeba napjetí sil. Tím říd' se každý, pruž síly své, pracuj a nečekej, až co štěstí přinese nebo někdo blahosklonně udělí.—(JUDr. Jak. Škarda.)

SDRUŽENÝM JEDNOTÁM ŽUPY VÝCHODNÍ.

Ve dnech 22.—23. července 1911 odbývá Župa Východní závody v Astoria Schuetzen Parku v Long Island City.—Je vaší povinností, bratři, těchto závodů jakož i veřejného cvičení co v největším počtu se účastniti. Sestry Sokolky účastní se pouze veřejného svými vzornými ukázkovými. — Bratři, oznamte Ž. V. jména soudců jednoty vaší nejdéle do 1. dubna, jména borců do 1. června 1911. — Při výběru slouží vám za vzor stanovy N. J. S. — Cvičení najdete v tomto čísle našeho listu. Na zdar!

Za Ústřední Výbor Župy Východní

Silv. Stiegler, starosta.

Jar. Franc, jednatel.

F. J. Sadílek:

NĚCO Z MÝCH VZPOMÍNEK.

Říká se, že lidský život plyne jako voda a z mé zkušenosti mohu potvrdit, vždyt' nežli jsem se nadál přilehá mně šedesátka na šíj; přirozeno tedy, že se rád v myšlenkách vracím v tu uplynulou dobu, abych se pokochal tím, co bylo mi příjemného prožít i co nepříjemného.

Za prvé jsou vzpomínky příjemnější, ale i druhé jaksi blaží, protože je odbyté a snad také proto, že jest každého údělem prožít trochu trpkosti. Bývá v lidské povaze, že rozumujeme nad tím co je dávno pryč a litujeme, že nám nebylo možno nahlédnouti do budoucna, tak abychom vše jináče byli zařídili a sobě hmotně prospěli. Sám však podobného nelituji, jsem úplně spokojen, nevidím vrchol štěstí v nahromadění hodně pozemského majetku — snad ani také proto, že jej nemám vůbec. Snad!

Od svého mládí byl jsem nadšen pro vše co bylo české, máje radost z každého úspěchu, kterým jsme se mohli pochlubit, sám jako jednotlivec vykonal jsem pramálo, ale co se celku týče uznával bych, že se v Americe vykonalo mnoho, mnohem více, nežli přizná se a dá se kredit těmi, již někdy ze staré vlasti sem zavítají, aby vše tu hned a šmahem odsoudili, na všem chyby našli, ale jiné rady kromě několika lekeří neznají, a zůstanou-li tady trochu déle, chodí brzy těmitěž cestičkami jak ode dávna se chodilo.

Kdo jen trochu studuje ty začátky zdejších Čechů, přijde k poznání, že se v prvních dobách zde mnoho vykonal, musí uznat, že naše národní spolky mají zásluhu, nejen o celek, ale i o mnohého jednotlivce, z kterého udělali docela jiného muže a po případě i ženu, nežli jakými byli, než se národního ruchu účastnili.

Snad soudím správně, řeknu-li, že chudoba je největším nepřítelem všeho pokroku, a z našineců jich přijelo přece dobře devět desetin chudých do této země. A těm bylo nejpřednější povinností starat se nejdříve o ten vezdejší chleb. Mezi těmi většina byla nezkušených, mimo malého okolí svých rodných dědin světa neznalých a s velmi skrovným školním vzděláním.

Těch několik pokročilejších, již nadchnuti byli duchem národním pracující a povzbuzující, má velkou zásluhu o to, co se vykonal v této naší nové vlasti.

Je velké procento po Spojených Státech roztroušených krajanů, kteří mají za svůj osobní prospěch, uhlazenost a částečně i za své vzdělání děkovat jen českým národním spolkům. Mnoho jich přišlo třeba jinak chudých, tož s dobrým, zdravým rozumem, dobrou vůlí i dosti dobrým nadáním, ale nebýt českých spolků neměli by nikdy té příležitosti své schopnosti uplatnit tou měrou, jakž se dělo. Anglické řeči neznali, aby mohli v americké společnosti svůj rozum a schopnosti rozvinout, a tak rádi šli po práci u večer do

českých spolků, kde jednalo se o všemožných otázkách a kde si mohli uvědomiti, že oni jsou také částí toho tělesa, jehož prvou snahou bylo, aby každý co nejvíce prospěl lid-skosti.

Největší zásluhu bez odporu mají na prvním místě sokolské jednoty a ochotnická divadla. Pokročilejší členové těchto spolků položili pak základ naší svobodomyslnosti, proto také na sokolské jednoty již tehdy v těch dobách prvotních pohlíželo se z tábora věřících jaksi úkosem a něco takového jako katolický sokolský spolek bylo neznámo, ba již tehdy zdálo by se věci nemožnou.

Ochotnické sbory taktéž plnily svůj úkol, předváděly obecenstvu hry, které byly poučením mnohým co se české historie, utrpení lidu a pronásledování českého národa týče ze stránky náboženského fanatismu a tak v mnohém oživlo národní vědomí a vlastním rozumováním i láska ku svému lidu.

V těchto řadách soustředila se mládež, která se nechala nadehnout vytrvalostí pro Sokolstvo i divadla; zprvu snad mnohý konal vše více ze zábavy, ale později naznal, že obé jest mu školou života, z které a nabytých tu zkušeností bude mu jednou těžit, jak na vlastní prospěch, tak i toho našeho celku.

Nepatřím zrovna mezi první přistěhovatele, ale přes čtyřicet roků sledoval jsem ten náš národní život v té české Americe a také jsem byl ovšem i trochu účastněn i pamatuji se, že mohl v letech sedmdesátých v Chicagu rozeznat českého mladíka na ulici dle jeho chování a říci patřil-li k některému národnímu spolku, a ještě dnes mohl by tam napočítat hodně řádných, vážených i bohatých našinců, kteří by mohli přiznat, že první školou byly jim české spolky, v kterých se více přiučili, nežli doma na obecné škole české.

Mnoho jich přišlo v nejlepších letech svého mládí, a jako když přesadí mladý stromek do nové lepší půdy, brzy zapustí pevné kořeny do země a za čas rozloží i svou korunu zdravých větví, tak také mnoho těch mladých přesazeno do svobodného ovzduší rozvinulo záhy své schopnosti, nadání a rozum a vyniklo v mnohém.

Někdy se také poukazuje, že jsme v tom či onom pochybili tím, že jsme každou národní slavnost pitím oslavili a porady v hostinech odbývali; snad je v tom trochu pravdy, ale musí se uvážit tehdejší poměry a okolnosti a pak vždyť zvyk ten jsme přivezli si s sebou. A pak chybiti může každý, ba i chybí hodně často kdo tak rád nám radívá.

Mou dobou přijíždělo nejvíce vystěhovaleců, rozumí se, že z nich žádný anglické řeči neznal, několik těch českých hostinských bylo zde již déle, znali řeč i zdejší poměry a může se říci, že byli většinou lidé karakterní, snaživí, přístupní. Chodilo se k nim tehdy o každou téměř radu, jako dnes k notářům. Tam byla také příležitost jako ve veřejné místnosti se seznámit, po práci poptat, vyměnit náhledy a upřímně pohovořit, a o nějaké vyděračnosti té doby nemůže býti ani řeči, vždyť jen málo jich zbohatlo, skoro ve všem vždy první pomáhající.

Tehdy panovala také větší rovnost a shoda vzájemná, bohat tenkrát nebyl žádný a co ti starší byli jako vůdci uznali, mladí byli ochotni vykonat a řídit se dle rady starších. Také větší obětavost panovala, ba obětavost ta šla až do krajnosti a mnohým na zkázu, jenže větší obětavosti bylo tenkrát třeba mělo-li se něco vykonat vůbec a prospěti jménu českému zvláště. Pomahal kde kdo o co bylo překážek, co předsudků proti všemu českému! Sotva mnohý má dnes o tom ponětí. Inu ovšem, vyšlapanou cestičkou se snáze jde a mluví . . .

Největší národní ruch panoval po velkém chicagském ohni. Tou dobou převzala Těl. Jed. Sokol síň Slovanské Lípy na Taylor ulici hodně dluhy přetíženou. Peněz na koupi sice nebylo, ale hodně dobré vůle udržet síň, aby nepřišla do rukou cizích. Síň byla pronajímána nějaký čas angli-

ckému divadlu "Variety" a byla ve velkém nepořádku i uvolily se tenkrát děvčata i paničky, ochotnice, že vše samy vyčistí a tak jednoho večera přinesly si kartáče a daly se do umývání, kdežto my jim přinášeli a odnášeli džbery s vodou, asi dvacet jich klečelo a drhlo podlahu a myslíte, že se snad za práci tu styděly? Nikoli, moje manželka ještě někdy vzpomíná, jakou měly prý tehdy švandu . . .

Za dnešní doby něco takového není třeba, ale také pochybuji, že by se dnes některá mladá slečinka aneb panička k tomu odvážila, byť účel vlastní byl sebelepší. Jakých met bychom mohli dnes dosíci, kdyby panovala jen polovina takové obětavosti?! Chicago samo se stotisíci Čechy, mezi nimiž tolik zámožných, mělo by místo starých sešlých síní a jiných nemoderních, které mají být národními stánky a cvičiřnami, nejnádhernější síně a Sokolny opatřené veškerým pohodlím i vymoženostmi nové doby a ty by za nás více mluvily, nežli celé to naše chlubení, co byli naši předkové před sta lety . . . Kdyby tak některá náboženská osada měla tolik členů, jako naše svobodomyslné spolky postavili by si kostel, který by předčil všechny naše národní budovy. Před čtyřiceti lety sbor Slovanská Lípa postavil si síň nákladem kol dvacet tisíc dollarů a byla v tom okolí jen hrstka Čechů, většina dělníků, obehodníků málo a majetníků velkých realit skorem žádný. O co jsou na tom v Chicagu dnes lépe v poměru počtu a zámožnosti?!

Tentýž poměr panuje ve všech osadách i na venkově, naše národní nadšení ochabuje, starších ubývá a z mladší generace jich jen málo přibývá, a s tou naší štědrostí jsme již skoro u konce. At' jen někdo dá se do toho a sleduje po jistou dobu, kdo jsou vlastně přispívatele na naše národní účely i shledá, že jsou stále jen ti staří a pořáde stejní, již něčím přispějí, nová-li kde výzva. Z těch zámožnějších se tak někdy některý blahoskloně dostaví, když se něco národního uspořádá, třeba při tom tomu ubohému pracovníku za jeho snahu trochu pochlebí, aby se neřeklo, že není národovec, ale to je vše, dál ten jejich cit nesáhá, aspoň do kapsy jejich nikoli, zejména když osobně příspěvek nepřinesl by užítku. Ano, nebojím se říci, že by bylo leckde těžko naleztí se sta, kteří čítají své jmění na padesát tisíc dva, nebo tři, kteří by přispěli, řekneme třeba na Matici Školskou v Čechách, po deseti dollarech ročně, tolik a víc přispěje každá chudá irská služka ze své mzdy na boj Irska za samostatnost . . .

Karel Milčič:

NA PAMĚŤ PRVÝCH A NAŠE POVZBUZENÍ!

Každým rokem, když nadejde měsíc únor, vzpomínáno bývá jednotou naší T. J. S. St. Louis oné památné udalosti, kdy v této nové vlasti založen první tělocvičný sbor Sokol v našem městě St. Louis, Mo., dne 14. února roku 1865. Měsíc únor památným jest i pro Sokolstvo ve vlasti staré, 16. února 1862 odbývána první valná hromada Sokola Pražského. A tak shromáždění jsme dnes, 13. února, vlastně k oslavě dvojí.

Přednášeti dnes o významu Sokolstva není ani zapotřebí význam ten jest po většině všem členům znám a zvláště ti mladší a noví přinesli si své dojmy ze staré vlasti z doby nejnovější. V přítomné době ovšem nové proudy hýbou veškerým lidstvem a taktéž národem naším, nové ideje ku řešení svému se hlásí a jest i pochopitelné, že dnes jest doba jiná, nežli v letech šedesátých, kdy Sokolstvo založeno bylo, tehdy byl skoro veskrz v rozmachu svém duch národní. Přinášely poměry té doby samy sebou, Sokolstvo stávalo se buditelem širých vrstev národa, ono bylo zdrojem nadšení ku práci na povznesení českého člověka a tím i celého národa. —

Nechť se dnes jakkoliv pohlíží na význam Sokolstva, přiznati se musí, že ono konalo svým směrem i svojí povin-

nost'. Nedospělo se sice k dokonalosti, najdou se ještě mnohé příčiny k výtkám i tam u našich v Čechách, vždyť vzor byl Sokolu vysoko postaven a jenom postupnou prací možno blížit se k němu. Nesmíme zapomenouti, že Sokolstvo české založeno bylo v době, kdy zpupné a své vlastní národy potlačující Rakousko bylo roku 1859 na pláních solferinských poraženo a poznalo, že bez uvolnění národů doma více vládnouti nelze. První zavanutí ducha svobody z roku 48. evropské vlády potlačily a zvláště v Rakousku těžce dolehla ruka znovuzřízení absolutní vlády na národy, takže přátelé volnějšího života národního si porážky Rakouska přáli. Byla to ironie osudu, že porážka z venčí přinutila k ústupu rakouské kruhy vládní, o nichž se může říci, že jako Bourboni nic nezapoměli a ničemu se nenaučili. Do této doby malého oddechu, uvolnění persekuce spadá založení Sokolstva.

Snad každý Čech zahraniční časem zalétá v duchu do té staré vlasti vzpomínkami svými a se zájmem sleduje zprávy, co se tam děje. Jenom, že nebývají ty zprávy vždy radostné, povzbuzující. Stále tam ještě zuří národnostní boj, stále ten úporný zápas národa s vládou černožlutého Rakouska a mimo to i boj nejširších vrstev národa o svá práva a o svoji existenci. A tu pak zajisté s radostí uvítá každý dobrý Čech jednou za čas zprávu radostnou, která jako jasný paprsek zasvitne. Jakou radostí naplňoval nás úspěch výstav v Praze pořádaných, s jakou hrdostí pohlíželi jsme ku zdaru sletů sokolských. Neslavila tu vítězství politika, ani prázdné vlastenečování, proti němuž již Havlíček horlil, uváděje, že by byl čas, aby nám také to vlastenčení ráčilo vjetí do rukou a nohou, totiž, aby se proměnilo ve skutky. Byla práce a umění našeho národa, byla vznešená idea Sokolství, které slavily svůj triumf! Heslo: "V práci a snažení, jest naše spasení," dospělo tu ku svému významu.

Sokolstvo dokázalo činností svojí i toho, o čem mnozí čeští mužové své doby zasazovali, totiž o sblížení národů slovanských, o němž hlavně Kollár svého času snil. V politice to nešlo, ani v literatuře nebylo úspěchů velikých, však myšlenka sokolské podařilo se navázati styky hlavně s národy jihoslovanskými a mimo toho, i na té velké, žel že dosud spoutané Rusi, stává se Sokol průkopníkem svých idejí. Však co více, Sokolstvo české dobylo uznání jménu českému i v cizině, hlavně ve Francii a v poslední době i v Anglii. My Češi jsme sice někdy trochu ješitní, velice nám lichotí, když cizina pochvalně o nás se zmíní a ku každé výtece jsme velmi citlivými, avšak uznání, jehož nám Sokolstvo v době nejnovější dobylo činností svou, můžeme se zadostiučiněním přimnouti, bylo to vítězství poctivě dobyté.

Obrat' me však zraky své také ku vlastní naší jednotě. Jest nejstarší v Americe, 46 roků uplynulo již od její založení. Co tu různých dob pohnutých se vystřídalo, radostných i smutných, co členstva se vystřídalo v řadách našich. Budiž dnes vzpomenu i těch bratří, a je jich značná řada, kteří již odebrali se tam, odkud není návratu, budiž vzpomenu i zemřelých. Z původních zakladatelů žijí dnes již jen dva, Procházka a Erben, z třetího obnovení jednoty z bývalé "Omladiny", která se znovu ustavila v nynější jednotu jsou mezi námi pouze bratři: Fr. Reiner a K. Tríska. Dva-krát se jednota rozpadla, po třetí spojila se se Slovanskou Lípou, aby po 8 měsíčním spojení opět byla samostatnou. Též tělocvičen vystřídáno několik. Původně cvičilo se na 10. a Marion ulici, pak vystřídány i South St. Louis Hall a Union Capitol Hall (nynější síň). Z desáté ulice opět stěhovala se jednota do Národní Síně až konečně, 31. května 1894 odstěhovala se do této své síně, v níž až dosud působí.

Prodělali jsme v této síni nyní již svých sedmnácte let. Za tu dobu byly místnosti její svědky různé činnosti a událostí. Byl čas, kdy postižena byla jednota pohromou, způsobenou vichřicí, síň pobořena a celé jednotě hrozila zkáza; na znovu upravení síně téměř každého večera odbývány schůze správního výboru v té kritické době, kdy již bylo na

rozhodnutí, buď nechat všeho aneb znovu se pustit v boj! Jenom odvaze bratří těch dlužno děkovati, že síň jednotě své uchránili a znovu upravili. Byl však také čas, kdy v této síni čile se cvičilo, jednota dostávala svého času premii za nejsilnější školu tělocvičnou; bývaly celé řady těch maličkých, i Sokolové v slušném počtu cvičovali a "Vlasta" překvapovala každým veřejným nacvičením nových cviků. K těm družily se i odbory pěvecké "Hlahol" a "Vlasta" a také náš historický odbor dramatický, který v dobách dobrých i zlých, třeba i s překážkami hrával. A konečně nezapomeňme ani čtyř trubců, která také vítězné trofeje přinášivala. Aby pak již ten obraz byl úplným, připomeňme sobě i první dvě výstavy v této síni pořádané, co tu vykonala obětavost a činnost členstva.

Předvedl jsem zde, bratří Sokolové, tento obraz, ne abychom se s tou dřívější činností našim mladším členům pochlubili, jací jsme to tehdy byli výtečníci, ale proto, abychom při dnešní slavnostní schůzi učinili porovnání činnosti jednoty naší dříve a nyní. My víme všichni, že činnost naše není, jakou by měla býti, že posledních několik roků ochabujeme. Ovšem čestnou výjimku činí zde náš pěvecký odbor "Hlahol" s "Vlastou", který ku krásné činnosti se vzpružil a doufejme, že i vytrvá; taktéž odbor dramatický koná svoji povinnost, avšak v tom hlavním bodu, v činnosti tělocvičné, nejdeme ku předu. A tu bychom hleděti měli k tomu, abychom činnost tělocvičnou opět pozvedli. Nezničí-li nám prohibiční fanatismus naše síně, nemusíme se ani obětí lekati, v tak velké osadě české, jakou jest náš starý St. Louis, nebylo by nám Čechům ku cti, abychom měli jednotu sokolskou, která necvičí aneb málo cvičí. Odpuste, že pravím vám člen, který sám necvičí; nechci nikterak srážet tím vás, bratří Sokolové, kteří jste pilně v cvičení vytrvali, dokonce nechci vám lásku vaši ku cvičení kazit; my víme všichni, že jsou mezi námi členové, kteří jsou pilnými Sokoly, avšak zajisté budete souhlasiti se mnou, řeknu-li, že by se vám mnohem veseleji cvičilo, kdyby tato síň naše zaduněla pádným pochodem řady cvičících, kdyby před bratrem náčelníkem aneb cvičitelem nastoupila ku cvičení řada členů přes celou tuto síň dosahující, a dejme tomu, v několika četach se cvičilo. Silný roj cvičících dodává jednotlivci pocit síly. A docíliti by se toho snad dalo, vždyť jest naše česká osada st.-louisská mnohem silnější, nežli byla před desíletím; můžeme viděti u našich podporujících spolků, kde se počet členů za tu dobu zdvojnásobil. Silná a tělocvičně činná jednota sokolská bude nám všem ku cti, bude nám chloubou.

Mimo obor tělocvičný jest ještě jiná věc pro nás důležitá, totiž pořádání přednášek a pak slavnostních aneb debatických schůzí, jakou máme dnes. Nynější dobou právem můžeme říci, že svět se hýbe a lidstvo s ním. U všech národů velcí myslitelé přivádějí nové ideje, nové myšlenky k platnosti. Lidstvo přestává pohlížeti k báni nebeské, jako k budoucí své vlasti, kde by odměny dojiti mělo za strasti prožité na této zemi, tak jak o tom již staří národové bájili. Dnešnímu lidstvu tyto staré legendy nemohou dostačiti, každý myslící člověk tvoří si svůj názor světový a dle toho se řídí. Ne se strachem a hrůzou před bytostmi nadzemskými, ale s myslí silnou a hrdinnou budou si příští pokolení lidstva v boji se silami přírody upravovati št'astnější a dokonalejší život zde na zemi. My vidíme, že i naši angličtí spoluobčané zde v Americe počínají, hlavně nátlakem živlů fanatických, rozvíjeti zdárnou činnost ve svobodomyšlnosti, scházejí se, mají své ethické společnosti, pořádají přednášky. Též u nás mělo by tak býti, také i naše jednota může v tom směru konati mnoho, aspoň ve svých schůzích. Třeba jsme byli v našem středu členové různých směrů smýšlení, od umírněných až do radikálních, jednou za čas měli bychom se scházet ku přátelské schůzi, zapomenout na chvíli na ty denní trampoty a v bratrském kruhu účastnit se rozhovorů. Těm věřícím nahražují vyšší požadavky duševní jejich chrámy. Také

my máme míti cit pro vše dobré a krásné, tím spíše, že nejsme vázáni ničím.

Proto měli bychom také naše přednášky, slavnosti a i divadla četně navštěvovati. Nebylo by ovšem správným, aby si jednotlivci sám založil ruce pohodlně v klín a všechno šmahem zkritizoval a náš společenský život odsoudil, však proto přece nutno připomenouti si některé naše liknavosti. Jak trapně mnohdy působí, pořádá-li výbor některý přednášku, řečník třeba z jiného města přijede a nás dostaví se malý hlouček, ano mnohdy, když se již přednáška chýlí ku konci, tu teprve s pohodlnou velebou přicházíme. Totéž jest i s našimi divadly. My bychom vlastně sami měli povzbuzovati naše ochotníky k činnosti a podporovati je, zvláště tehdy, když obtížný děj dávají, stojít' mnohdy mnoho práce. Jenom že u nás jest zrovna naopak. První starostí ředitele bývá, aby vybral kus, který by se líbil a táhl; druhou, aby jej dobře obsadil a sehrál, a tou nejhlavnější, aby se nesetkal s deficitem, aby vydělal. Dává-li některá jednota divadlo, tu první otázkou naší bývá: Jaká pak byla návštěva, jak pochodili? Trochu více porozumění pro divadlo by v našem obecnstvu neškodilo a hlavně mělo by se hleděti k tomu, podporovati oba naše místní národní sbory, které nejvíce to břemeno práce národní a vzdělávací nesou.

Doufám, že mi prominete, že dovolil jsem si těchto několik poznámek učiniti; neškodí, když si někdy též několik trpkých slov řekneme. To ještě neznamena, že bychom měli býti zarytými mravokárci a tvářiti se stále jenom jako Sokrates před přednáškou; kde zdravý život, tam jest i humor i veselost a zpěv má své místo. Dobře praví jeden český pěvec náš, když pje, že: "Ten národ ještě nezhylnul, dokud mu většec zpívá" a že: "píseň jest v nebi zrozena, ve smrt život vlévá."

Ku konci budiž mi dovoleno pronést ještě několik slov k našim novým činovníkům. Nebylo by dobře, abychom se snad měli rozdělovati na staré a mladé členy, jsme všichni bratři, všichni Sokolové a právě rovnost má býti tou nejkrásnější vlastností naší. Však jednota naše dosadila letošního roku do úřadu většinou nové, mladší činovníky a doufejme, že snaha vaše, bratři, osvědčí se býti dobrou ve prospěch celku. My ovšem nemůžeme očekávati, že snad sami klidně složíme ruce v klín a budeme hleděti na ten budoucí rozmach jednoty, že vy tu práci sami vykonáte, k tomu jest třeba součinnosti všech členů. Budiž vám však přáno, by setkali jste se v činnosti své s úspěchem, abychom zase více svježesti a nadšení do jednoty naší vstúpili, a zdaří-li se vám to, zajisté že vám příštím rokem, až se zde zase tak sejdem, budeme všichni, mladí i staří blahopřáti, k čemuž volám své: Na zdar!

Z NAŠICH KRUHŮ.

Hlídká domácí.

— Se srdcem stísněným píšeme tyto řádky. Po celou řadu let těšili jsme se rozmachu a práci postupné bratří našich Slováků, ba za časté měli jsme příležitost dáti je šikům našim za vzor obětavosti a přičinění, zejména na prospěch staré jejich vlasti. Také jejich život spolkový, seznamování kruhů cizích a amerických zvláště s věcí slovenskou, a Sokolstvem hlavně, dosáhly u nás jen zaslouženého obdivu, jako dovedli jsme pověditi pravdu, když bratři Slováci navzájem se rvali a potírali. V minulém čísle jsme poukázali již na to, co se dělo v jejich řadách a dnes jen zdůrazňujeme a varujeme! Co jest takový uherský hrabě Apponyi, Maďar zlovolný a jeho snahy utlačovací proti tomu, co navzájem robili minule bratři krevní, vůdcové slovenského lidu v Americe, již ani nemohli si přijíti na jméno a bili se, ničili a hanobili v listech slovenských, které vždy byly jen psaly na prospěch svého lidu. Potud a nic dále voláme k bratřím

svým, jako ti nejlepší jejich přátelé, již minule v čele s přitelem Tomášem Čapkem rovněž slova varovná pronesli. Kam to povede? Maďar se jen zubí do hrsti a bratři krevní se sváří takto ku vzdělání lidu svého přispívající. Jejich polemika novinářská se musela hnušiti každému, kdo ví, že poškozují se tak zájmy největší organizace slovenského Národního Spolku a s tím ovšem i nepřímo řad sokolských. Vyta-hovati na veřejnost, kde jakou maličkost, kde jaký přechmat a strhat nemilosrdně ty své pracovníky nejzasloužilejší, nejpilnější a jistě upřímné, at' té či oné strany, připomíná nám bezděky ten zápol náš za trochu té pravdy své doby vyřčené na těchto místech. Leč my měli co činiti s lidmi nečemesníky, patentními vlastenci a pantáty, kteří, když nemohli z lidu našeho týti, vrhli se na nás, protože jsme nazdvedli závoj toho jejich humbuku, radili a varovali, jakž bylo naší povinností. A jaké měli ti páni spojence proti nám, jen se po nich rozhlédněte dnes a užasnete. Strany slovenské pak v tomto boji také hledaly spojence a jak již bývá rovněž nevybíraly si nikterak a podle toho celá ta smutná hra dopadla.

— Závody odbyvají se letos nejen v Župě Střední v Cedar Rapids, Ia., ale také v Župě Východní a Župě Jižní. Župa Západní bude mít svoje mimořádné, státní v Nebrasce jako obyčejně, tak aspoň z příprav souditi se dá a nás tento ruch sokolský jen těší. Víme, že tu a tam hodně schází, avšak při dobré vůli dá se překonati každá překážka, každé to stanutí, jehož žel v Župě Západní jest nejvíce, ba zdá se, že tam mnohé jednoty podlehají vlivům všelikým. Třeba býti na stráž, aby nám to volné role sokolské nezarostlo ničivým bodlákem. Vždyť jen tak padla jednota naše v Milligan, tak otrěsena byla jednota ve Wilber a nyní konečně jest pry se i strachovati co o naše v Crete. Odtud jen zřídka zprávy dochází, a ty, jež jdou nejsou příliš lichotivé a tím méně příznivé. Tu se roztahuje v poslední době kus papírové onuce, tak zvaný "Život", který vede chlapisko nad míru drzé, člověk naprosto kleslý, jenž dostal se k tomu svému "reverendství" způsobem přímo směšným a takovým, jak jen chamrad' methodistická dovede. Na tohoto vlka v rouše beráněm třeba pozor mít, protože i do tamních škol veřejných se vtírá a učitelé českých dotazuje, zdali by mu do jeho krámu páně nechtěly jít hrát na varhany a v nedělní jeho škole učiti bibli žactvo, jež by se pak za učitelkou tam jistě natáhlo. Tento také reverend, zvrhlík nejhoršího zrna, jen přečtete si o něm "Vesmír", z minulého měsíce, jakž napsala sestra Marie Novotná, dovolí si hanobiti vše, co nám nejdražší, co v pravdě sokolského, poctivého a upřímně zásadního. A povážíme-li, že člověk toho druhu prodajný mohl býti kdys i evičitelem v Ely, Ia., učitelem školky svobodomyšlných a pak spojencem čistým toho našeho pantáty v Cedar Rapids, dívíme se — dívíme a jen radíme bratřím našim a sestřám všude k opatrnosti i náležitěmu rozlišování s kým obejeme a těch, jež za členy navrhujeme a přijímáme. Neradi se takovou a podobnou salaší zaměstnáváme a co lidé toho druhu píšou nám zcela lhostejné, však byli jsme o úsudek požádání několika našinců v Crete a tak tu jest a to bez obalu. Další bude-li třeba cestou soukromou, protože místa u nás v listu na málo.

— Po vyjití listu našeho minulého měsíce stihla nás zvěst' nad míru smutná. Podlehl zase jeden z těch starých, těch dobrých činovníků sokolských, zemřel našim u T. J. S. Čech v Clevelandě bratr Petráš. Znali jsme jej, vážili si bodrého toho pracovníka proto jsme ihned našim dopsali jak následuje: "Bratři draží! Veliká pohroma stihla jednotu Vaší. Odchodem bratra Antonína Petráše ztrácíte mnoho, ba tolik, že ani nelze v době přítomné a pod dojmy smutné zvěsti o jeho úmrtí zcela vystihnouti. Opustil Vás, opustil milou svou rodinu, opustil šiky naší jednoty, k níž vždy tak vřele lnul, a na Vás bude, abyste uctili muže toho přímého, poctivého a pracovníka věrného památku co nejlépe. Zemřel Sokol, a druhové jeho at' nesklání šij, ale pamatujíce sobě

jeho rad, jeho snah a všeho toho jeho přičinění na prospěch a postup T. J. S. Čech, necht' svorně a poctivě vrhnou se do práce harcovníkem tímto a bratry i sestrami jinými podnikané. Pračí dobrou a novou nejlépe ucítíte památku bratra Petráše, přítele našeho a českého člověka, jakých žel není mnoho a sotva se nahradí . . . Naší vřelou máte soustrast, jako pozůstalí. Co trhlin v tom šiku našem a tak málo náhradníků . . . A trhliny ty vyžadují práci a zase práci!"

— Jakmile otevře se jaro měli by naši evičitelové mládeži sokolské vštěpovati lásku nejen ku přírodě vůbec, ale hlavně k tomu, aby učila se vysazovati stromky a ošetřovati i pěstovati květiny, zařizovati si zahrádky v yardech, třeba sebe větších měst, na oknech tenementů a jinde, kde jen bednička naplněná hlínou umístiti se dá. Pro děti pěkná i poučná zábava, jež působí na mysl jejich pro krásu a zušlechťuje. Také na výlety do přírody se rozvíjející na jaře a v letě hlavně nemělo by se zapomínati. Ve velkých městech mohl by si evičitel zajíti s žactvem svým do parků, na hřiště, aneb i na místa památná a do různých ústavů, obrazáren, atd. Žactvo, jemuž evičitel takovouto věnuje pozornost, dojísta si jej zamiluje a potom v tělocvičné tím spíše poslouchá a dobrovolně kázní mimoděk se podřizuje bez reptání.

— Jakž již v minulém čísle jsme oznámili v listárně listu našeho, a br. Čermák zvláště, ztratilo se nám několik poštovních zásilek rukopisů a také hlavně i celá rubrika "Z našich kruhů". Jedna zásilka byla docela podrobena poštovní prohlídce. Inu, jako někde na Rusi censorem vládním. Stěžovali jsme si neprodleně a věc se vyšetřuje. Začalo se v Chicagu, pak v Cedar Rapids a nyní má vládní odbor ve Washingtoně. My totiž patříme k těm, kdož se tak hned nezaleknou.

— Pražský "Sokol" přinesl v čísle lednovém Čermákovu práci "Americký pasák malý — Indoor Base-Ball" s ilustracemi a v čísle únorovém dokončil. Také jinde našli jsme mnohé doklady o tom, že ta práce naše v té české a sokolské Americe nevyznívá zcela nadarmo, ba že i ten list náš a část jeho technická se hojně čte ve staré vlasti, předplatitelů přibývá a mnohé listy na výměnu posílané začasť se i nás vzpomenou. Veliký list odborný "Physical Education" také o "Sokolu Americkém" již mnohou měl zmínku. Týž vychází v Londýně a hlavním pořadatelem téhož jest veliký příznivec věci sokolské Eugene Sully.

— Na závodech v Turině a sjezdu gymnastů italských budou naši Č. O. S., již zápoliti budou opět v závodě mezinárodním hlavně s družstvy francouzskými o primát. Však pro nás zajímavě, že Amateurská Athletická Unie v New Yorku byla rovněž pozvána a br. Klein se přičiňuje, aby pozvání bylo přijato, pakli jen trochu se dá. Župa Střední pak, jež hotoví se k vlastnímu zápolu v červenci odporučila ve výboru, aby družstvo vzorné N. J. S. až pojedne na slet do Prahy zarazilo i do zápolu mezinárodního ve Štokholmu. Věc předložena byla našemu V. V., jako navrhl se jednodušší a lepší výběr boreů do družstva na šestý slet všesokolský v roku 1912. Prozatím však ti, kdož účastní se zkoušek, měli by naevičovati již od nynějška povinná prostná, jakž přinášíme v čísle dnešním i s poznámkami a vysvětlením. Prostná, jak známo v Čechách nejvíce počítají, a protože naši budou k závodu připuštěni, jakž kladně zodpověděnc jest z Prahy, pak nastávají dny příprav již nyní pro všechny ty, kdož projdou zkouškou v Chicagu a i ty, kdož se jí účastní s nadějí, že budou nositeli a obháječi barev našich.

— Tak tak bratři newyorští, již tedy i na vás trhlo? Co jste se nám nadivili, jaké že potvůrky a "ftáci podivní" se nám tu na Západě líhnou, co to máme tu a onde za "Orlíky", čili "černé ptačtvo" a hle, již tam máte totéž nařčení. Sotva se to vyříhlo, tak to v celém houfu táhlo do kostela a to vedením důstojného náčelníka pana pátera. Vidíte, vidíte, nyní budete muset pěkně spolu s námi dokazovat tomu našemu dorostu co a jak, co se sluší a co nehodno jest

Sokola. A to nejlépe všichni provedem, at' již jsme "modří" aneb "červení", když si společně uvědomíme, že všichni společného máme nepřítele, jemuž ve zpovědnici všechno se promine a u "stolu páně" odpustí jen když bude proti těm sakulentským "nevěrcům sokolským". Pochopujete? A vidíte nejsou dnes již jen "Orlíci", ale i svičkové báby, všelijací breberendové, kteří se na šiky naše štrachají a hanobí, ba co kde mohou udávají a o osobní svobodu nás připravující, rádi by z "milosrdenství božího" znovu pekli nás na hranici, aneb při nejmenším dostali nás za mříže jako anarchisty a zpupný vyvrhel českého původu. A vše to jen proto, že držíme se vědecky doložených pravd, že snažíme se žíti dle toho a pro blaho lidu svého, který poučujeme, tužíme a vzděláváme.

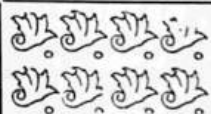
— Bratři Slováci hotoví se rovněž k několika župním závodům a co hlavního odbyli si již i kurs v New Yorku, župní ovšem. Bratři naši Mysliveček a Sekyra opět tu byli na místě i prokázali mnohé platné služby bratřím slovenským. "Slovenský Sokol" vychází nyní v New Yorku a tiskne se u "New Yorských Listů". Adresa jest: 313 E. 74th St. a co nejvíce nás zajímá, že právě vytrvalou námahou tohoto harcovníka bez pochyby co nejdříve dojde k založení jednot slovenských ve staré vlasti. Také Župa jejich v Pittsburgu odbyla si svůj kurs evičitelský a nás jen těší, když bratři nás dohání.

— "Sokolská Hlídka" časopisu "Texan" čím dál tím více se zvelebuje a minule zamlouvala se nám zvláště, že dorostu byla tu věnována básnička: "Pod sokolskou peruti". Také o zakládání odborů ženských se tu mluví velice příznivě a věci naší N. J. S. všude, kde jen lze se prospívá. Jaký rozdíl to oproti těm mnohým jiným časopisům, jež ještě dnes raději oznámkové jho na vlastní šíj si kladou, zapomínajíce, že právě těmi oznámkami různých humbukářů škodí lidu svému a zdraví jeho nejvíce.

— Když tak čtete různé a namnoze si odporující zprávy o té účasti volného živlu na pohřbu našeho nejlepšího básníka a vynikajícího svobodomyšlníka Aloise Jandy v Chicagu skoro se zamyslíte. Tak se odměňuje český člověk, jenž byl dal lidu svému vše z bohatého zdroje nejkrasších myšlenek. Tak vděčíme svým pracovníkům? Že Janda měl chyby své? A kdo z vás kritiků jich jest prost? Kdo z vás hází kamením v domě skleněném? Nás nejvíce zatrudilo, že učitelstvo škol svobodomyšlných a ta mládež naše obého pohlaví nešla se aspoň na Jandu podívat naposled. Sami nevěříme v obřadnosti a podobné, ale vděčnost i u nás ještě měla by být eností. Inu, staří se dřeli a mladí ti kozla o to dbají, jak a co bude, jen když cesty vyšlapané jsou.

— Hudební časopis "The Music News" přináší v čísle ze dne 20. ledna obšírný a nadšený článek o mladém českém virtuosu hry houslové, Jirím Hrušovi, jenž před nedávnem navštívil se z Čech ze studii na slavné konservatoři pražské. Hruša vystoupil již několikrát v Chicagu před českým i americkým obecnstvem a dostalo se mu přijetí nejvřelejšího. Bratři a členové přednáškových výborů, zde naskytá se vám příležitost oceniti práci i našich sil, našich sil amerických a nadaných. Mladistvý Hruša jest umělec prvního řádu a kde jen trochu můžete, pozvete jej k vám a pořádejte, buď společně s ním, aneb za účasti i jiných místních talentů koncerty a večírky. Upřímný tento mladíček zaslouží si naši podpory.

— V pátek dne 17. m. m. konala se výroční schůze Čes.-Americké Tiskové Kanceláře ve spojení s volbami členů Výkonného Výboru na rok 1911. Během schůze podán přehled velké práce za první rok existence Č. A. T. K. vykonané a ukázalo se též, že instituce tato získala si tolik nadšených přátel a obětavých podporovatelů, že netřeba se obávat o její další trvání. Do Výkonného Výboru, jenž povede záležitosti spolku v tomto roce, zvoleni byli: Jan Fučík, Em. Beránek, R. Jaromír Pšenka, Frank J. Skala a J. F. Štěpina:

Práce v tělocvičně.

Cvičení starších.

Cvičení starších až posud v tělocvičnách našich nesetkalo se se zdarem. Příčin jest mnoho: buď to starších členů nechodilo tolik, aby tvořili mohli zvláštní družstvo a byli nuceni cvičiti s členy mladšími — anebo byly jim dávány na nářadí eviky nevhodné, které zanechaly u nich pocity úplného vysílení na místo osvěžení a tak "družstva starších" u nás obyčejně nemívala dlouhého trvání.

Ale poznání důležitosti cvičení tělesných se stále víc a více šíří. Denní časopisy přináší úsudky lékařů, zprávy z různých ústavů a dílen, kde denně věnována jest určitá doba evikům tělesným a k tomu připojeny jsou výroky zaměstnavatelů, že eviky těmito vyvíjena jest tělesná zdatnost zaměstnaných, že zdravotní stav jejich jest lepší. Nedávno zaveden byl tělocvik i do ústředních stanic telefonických, aby tělocvikem odvrácena byla od dívek a žen zde zaměstnaných nervosa, které se téměř každá operaterka stala dříve či později obětí a praví se, že se eviky tělesné znamenitě osvědčují. I zdravotní rady různých měst vybízejí obyvatele k pěstění eviků tělesných, neboť otužilé tělo lépe vzdoruje chorobám, nežli tělo zehoulostivělé — a tak se všech stran projevuje se uznání evikům tělesným a ocenění jich musí proniknouti i do řad našich — kde vlastně mělo už dávno býti domovem.

A jest mnoho případů, že starší počínají cvičiti — ale záhy toho zase zanechají a pozbudou v blahodárné účinky tělocviku víry.

Proč?

Uvedeme jeden případ.

"Ted' jsem si koupil 25-liberní činku," pochlubil se nám jednou starý Sokol, "a budu se tužit doma. "Lépe je každý den trochu, nežli jednou za týden hodně."

S posledním výrokem jsme souhlasili — ale ta 25-liberní činka! Snažili jsme se mu vysvětliti pošetilost takového cvičení — nic naplat. "Není přece žádné "bejby" — aby si hrál 2-liberkama." A stalo se, co jsme předpovídali: v krátké době všeho nechal — "jelikož mu při tom cvičení bylo hůř, nežli když necvičil." A takových chyb dopouští se mnoho dospělých lidí. Viděli jsme mladíka držiti se 5-liberními kůžely — neb očekával, že čím těžší kůžele, tím rychleji bude síliti.

Což kdyby bratr cvičitel každé jednoty svolal si jednou měsíčně starší členy k malé přednášce? zde jim vysvětlil se stanoviska hygienického škodlivost eviků namáhavých? podal jim ukázky eviků, které by každý mohl prováděti doma, aby svalstvo veškeré zaměstnáno bylo? (neb obyčejně každý jen snaží se vyvinouti svaly na pažích). Kdyby při tom podal několik pokynů, proč by neměli cvičiti krátce před nebo po jídle, proč ne krátce před spaním, zajisté že by mnozí z pokynů těch mohli těžiti a naučili by se otužovati svá těla doma, když v tělocvičnách bud' pro nedostatek času neb nářadí vhodných eviků jim dáti nelze.

Nestálo by to za zkoušku?

č.

Cvičení útlých i vyspělejších žáků v jedné hodině.

Podává J. Č.

Jednou z křiklavých vad našich dětských škol tělocvičných jest, že cvičeny jsou děti útlého stáří (od 7 do 9 let) společně s dětmi vyspělejšími (v stáří od 9 do 12 let) a jelikož prostné eviky obyčejně sestavovány jsou jen s ohledem na žactvo vyspělejší, prohřešujeme se tím velice na dětech věku útlejšího. Výsledek cvičení takového bývá, že menší děti nejsou s to složité eviky prováděti, jelikož koordinace jejich na ně nestačí, buď to jen těkají kolem sebe, aniž by se o cvičení pokoušely — anebo se namáhají své starší soudruhy nápodobiti, při čemž ducha svého namáhají více nežli tělo — ač by tomu mělo býti právě naopak.

Se zjevy podobnými shledáváme se velmi často i při cvičeních veřejných a tu stáváme se svědky nepříjemných zjevů, že útlé děti svojí nemotorností, svými nezdařilými pokusy vyvolávají u obecnstva hlučný smích. Cvičitel patrně bývá výsledkem potěšen, neboť obecnstvo se "hodně nasmlálo" — ale kde zůstává ukázka naší výchovné práce? Obecnstvo se sice baví, ale odborník s truchlivými pocity musí od zjevů těch se odvracet — neboť cvičení takové jest pouhým paskvilem námi velebené výchovy tělesné.

"Jinak to nejde," slyšeli jsme nejednou, "na rozdělení žáků není času — musíme je cvičiti pohromadě — a tu nutno jest jim dáti eviky stejné. Nemohu přece v jedné hodině dávat jedné třídě dvoje různá cvičení!?" Jako odpověď na tuto výmluvu podáváme bratřím cvičitelům dnes ukázku, že je možno dáti jedné třídě dvoje cvičení — jednoduché i složitější. Začneme s nejmenšími, t. j. s oddělením, kde cvičí společně chlapečci 7—9—12-letí. Později vrátíme se k třídám vyspělejšími — ano pokusíme se podati ukáz-

ky, že při veřejném lze cvičiti společně útlým dětem s vyspělými Sokoly. Kde jest láska k věci a trochu dobré vůle, tam se vždy cesta najde.

Nastoupení: Máme v třídě chlapece od 7 do 12 roků. Rozdělme si je dle stáří na dvě oddělení. Je-li starších, vyspělejších většina, tvoří oddíly dva a nejmladší tvoří jeden. V tomto případě nastoupí k prostným tímto jednoduchým způsobem: Žáci jdou v levo kolem v dvojicích. Prvnímu oddílu starších určíme, kde má zatočit a zaujmouti místo k prostným: naproti oknu, některému kusu nářadí, stojanu, můstku a pod. Druhý oddíl stejného stáří, v němž je stejný počet dvojice jako v prvním, zatočí (protichodem) na druhé straně tělocvičny také proti některému kusu nářadí a nejmenší, kteří šli poslední ve dvojicích zatočí až v středu a středním směrem ubírají se na vykázané místo, též něčím označené. Tak octnou se malí cvičenci na svých místech, jak následuje:

0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0

10—12 letí

7—9-letí

10—12-letí

Dvěma úkroky vykonají volný rozstup:

0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0
10—12-letí	7—9-letí	10—12-letí			

Kdyby bylo menších žáků méně, mohou cvičiti v zástupu — kdyby bylo jich více než dospělejších, mohou malí utvořiti dvě oddělení a starší jedno oddělení. Důmyslný cvičitel si již sám dovede žactvo dle tuto podaného návodu rozdělit.

Jak počínati si při cvičení prostných?

Ukažme napřed cvičení 1. menším a dejme jim je jednou neb dvakrát provést, na to ukažme cvičení 1. dospělejšími a proved' me je s nimi jednou neb dvakrát — a na to mohou již cvičiti obě oddělení společně: útlí žáci cvičí svoje cviky jednoduché, vyspělejší svoje cviky složitější. At' nemate nikoho, že útlí žáci mají cviky dvoudobé — starší čtyřdobé: malí žáci jsou s to dvojdobé cviky prováděti počítáme-li 1, 2, 3, 4 — takže provedou vždy svůj evik dvojdobý dvakrát, kdežto vyspělejší provedou v oněch čtyřech dobách svůj čtyřdobý evik jednou. Tam, kde cvičí se při hudbě, není ani třeba počítati. Každé cvičení provedou žáci tolikrát, kolikrát cvičitel za vhodné sám uzná. Když je spokojen, že cvičení bylo dobře provedeno, provede tímž způsobem cvičení 2., pak 3., atd.

Cvičíme-li bez hudby, počítáme pro cviky trupu volněji a žáci provedou jeden pohyb na jednu dobu. Cvičí-li se při hudbě, tu nutno počítati pro cviky trupu 1—2, 3—4, t. j. předklon 1—2, vzpřím 3—4, (jeden pohyb na dvě doby). Velice prospěje, když si vyvolí cvičitel čiperné žáky a postaví je na stoly neb na jeviště jako ukazovatele.

Mnohemu se zdáti bude cvičení poněkud dlouhé — ale je-li cvičitel s cviky sám dobře seznámen, provede všechna tu uvedená cvičení snadno v patnácti, nanejvýš dvaceti minutách.

Základní postavení: Stoj spatný, připažit.

Cvičení pro 7—9-leté.

1. Předpažit 1, připažit 2!
2. Upažit 1 (ruce v poloze hřbetní), připažit 2!
3. Vzpažit 1 (ruce v pol. palcové), připažit 2!
4. Čtyři kroky na místě, 1, 2, 3, 4 a čtyřikrát rukama tlesknout 5, 6, 7, 8.
(Možno dovoliti žákům, aby si při cvičení 4. sami hlasitě počítali.)

(Ruce v bok.)

5. Předklon 1, vzpřím 2!
6. Záklon 1, vzpřím 2!
7. Úklon v pravo 1, vzpřím 2!
8. Úklon v levo 1, vzpřím 2!
(Opakovat cvičení 4.)
9. Předpažit 1 (ruce v poloze palcové), rozpažit 2 (ruce v poloze hřbetní), předpažit 3, připažit 4.
10. Upažit 1, vzpažit 2 (ruce v pol. pale.), upažit 3, připažit 4!

(Opakovat cvičení 4. kroky na místě na špičkách neb s předkoleňováním, a potlesky ve vzpažení nad hlavou.)

11. Podřep a předpažit 1, vztyk a připažit 2!
12. Výpon a vzpažit 1, plný stoj a připažit 2!
13. Stoj rozkročný poskokem a upažit 1, poskokem stoj spatný a připažit 2!
14. Čtyři kroky na místě, 1, 2, 3, 4 a dvakrát podřep a vztyk 5, 6, 7, 8. — Čtyři kroky na místě 1, 2, 3, 4 a dvakrát poskokem stoj roznožný a poskokem stoj spatný.
15. Předklon a upažit 1 (ruce v pol. hřbetní), vzpřím a připažit 2!
16. Záklon a upažit 1 (ruce v poloze dlanní), vzpřím a připažit 2!
17. Úklon v pravo a úpažmo vzpažit 1, vzpřím a úpažmo připažit 2! Totéž úklonem v levo.
18. Výpon (výdrž) 1, 2, 3, 4. Podřep (zvolna) 1, 2, 3, 4; vztyk (zvolna) 1, 2, 3, 4 a plný stoj 1, 2, 3, 4.
Opakovat několikrát. Při tomto volném cvičení kladem bud' to ruce v bok neb vydržíme v upažení.

Cvičení pro žáky 10—12-leté.

1. Předpažit 1 (ruce v pol. pale.), rozpažit 2 (ruce v pol. hřbetní), předpažit 3, připažit 4!
2. Vzpažit 1 (ruce v pol. pale.), rozpažit 2 (ruce v pol. dlanní), vzpažit 3, připažit 4!
3. Vzpažit upažmo 1, předpažit 2, vzpažit 3, připažit upažmo 4!
4. Žáci zevních (krajních) zástupů učiní 16 kroků v kruhu kolem svých sousedů, t. j. žáků zástupu vnitřního. Žáci zástupů vnitřních cvičí podřep 1, vztyk 2! (8-krát, 16 dob.)
5. Předpažit 1, předklon a rozpažit 2 (ruce v pol. hřb.), vzpřím a předpažit 3, připažit 4!
6. Vzpažit 1, záklon a rozpažit 2 (ruce v pol. dlanní), vzpřím a vzpažit 3, připažit 4!
7. Upažit 1 (ruce v pol. dlanní), vzpažit a úklon na levo 2 (paže napjaty, těsně u hlavy), vzpřím a rozpažit 3, připažit 4!
8. Totéž úklonem v levo.
(Cvičení 4., ale žáci vnitřních zástupů 16 kroků kolem krajních; žáci krajních podřep a vztyk — 16 dob.)
9. Předpažit a výpon 1, rozpažit a podřep 2, vzpřím a předpažit 3, v plný stoj a připažit 4!
10. Upažit a stoj rozkročný poskokem 1, upažmo vzpažit a výpon (stoj roznožný) 2, upažit a stoj rozkročný 3, poskokem stoj spatný a připažit 4!
(Čtyři kroky v před 1, 2, 3, 4; čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo 5, 6, 7, 8. Čtyři kroky v před 1, 2, 3, 4 a čtyřmi kroky na místě celý obrat v levo.)
11. Výpad v levo v před a předpažit 1, rozpažit 2, předpažit 3, základní postavení 4!
(Totéž výpadem v pravo.)
12. Výpad v levo stranou a upažit 1, vzpažit 2, rozpažit 3, základní postavení 4! (Totéž v pravo.)
13. Výpad v l. v zad a vzpažit 1, rozpažit 2 (ruce v pol. hřbetní), vzpažit 3, základní postavení 4!
14. Krajní žáci jdou v zástupu kolem vnitřního zástupu; žáci vnitřního zástupu cvičí: dřep 1—2, vztyk 3—4! Stoj roznožný poskokem 5—6, poskokem stoj spatný 7—8. Cvičení opakuji až do té doby, kdy se pochodující žáci vrátí na svá původní místa, načež si cvičení vymění.)
15. Výpad v levo v před a předpažit 1, předklon a rozpažit 2, vzpřím a předpažit 3, základní postavení 4. (Totéž v pravo.)
16. Výpad v l. stranou, upažit 1, úklon v l. vzpažit 2, vzpřím a rozpažit 3, zákl. post. 4! (Totéž v pravo.)
17. Výpad v l. v zad, vzpažit 1, záklon a rozpažit 2 (ruce v poloze dlanní), vzpřím a vzpažit 3, zákl. post. 4!

18. Výpon a zvolna vzpažit předpažmo 1, 2, 3, 4 — zvolna v dřep a rozpažit 5, 6, 7, 8 — zvolna vztyk a vzpažit 1, 2, 3, 4 a zvolna stoj a předpažmo připažit 5, 6, 7, 8. — Opakovat 2- až 4-krátě.

* * *

Netřeba snad zvlášt' poznamenávati, že tuto naznačeným způsobem lze prováděti evičení jen se žáky, kteří jsou již s prostnými poněkud obeznámeni; a tu mohl by se nás některý br. evičitel otázati, jak počínati si na počátku školního roku, když ani malí ani větší žáci nejsou s prostnými obeznámeni? Tu nejlepší cestou jest, začíti společně s eviky nejjednoduššími, které bez námahy prováděti jsou s to žáci nejmenší. Teprve později a ponenáhlu sestavujeme si eviky tak, aby tyto stávaly se pro starší děti složitějšími.

Jen takovým způsobem lze mládež s úspěchem tělesně vyvíjeti — jen tenkrátě budeme moci mluvíti o jakémsi metodickém postupu, a jen tenkrátě budeme moci nazývati naše tělocvičny "tělocvičnými školami", což jest naším nejvšelejším přáním.

***

Cvičení kůžely.

Před nějakým časem doporučili jsme na tomto místě bratřím evičitelům anglicky psaný spisek "Cvičení kůžely", který sepsal kollega H. B. Camann, učitel na vyšší škole McKinley v Chicagu. Obdrželi jsme několik dotazů, zdali lze úlohám dobře rozuměti, neboť někteří bratři obávali se objednat si spisek, aniž by byli přesvědčeni, že by jim byl žádoucí pomůckou. A tu máme za to, že nejlepší odpovědi na dotazy bude, uveřejnime-li několik úloh ze spisku, aby bratři evičitelé sami posouditi mohli, jak dalece jim spisek ten nápomocným býti může. Podáváme ukázkou čtyř úloh — první z pořadu pro oddělení nejnižší, druhou z pořadu pro vyspělejší, třetí a čtvrtou již pro třídy náradí úplně ovládající.

VII. úloha třídy I.

Small Arm Circles.

Clubs to pos.—raise!

- 1 a) Arm circle left, inward.....1—2
- b) Arm circle right, inward.....3—4
- c) Both twice . . . . .5—8
- Repeat 3 times . . . . .9—32
- 2 Same, but outward . . . . .1—32
- 3 a) Arm circle left, outward.....1—2
- b) Arm circle right, inward.....3—4
- c) Both twice to the left.....5—8
- Repeat 3 times . . . . .9—32
- 4 As 3, but to the right.....1—32

Cross Circles.

- 5 a) Arm circle l. forw. (turning trunk left).....1—2
- b) Arm circle r. forw. (turning trunk right).....3—4
- c) Both forw. passing l. side (turning trunk left).....5—8
- d) Both forw. passing r. side (turning trunk r.) 7—8
- 6 a) Arm circle l. backw. (turning trunk left).....1—2
- b) Arm circle r. backw. (turning trunk right).....3—4
- c) Both backw. passing l. side (turning trunk left) 5—8
- d) Both backw. passing r. side (turning trunk r.) 7—8
- Repeat 3 times . . . . .9—32

XII. úloha třídy II.

Combination of front lower, rear of shoulders and front upper hand circles.

A.

Clubs in starting pos.:

- a) Double arm circle inw. and front lower hand circle . . . . .1—2

- b) Large double arm circle inw. and hand circles back of shoulders . . . . .3—4
- c) Large double arm circle inw., and front upper hand circles . . . . .5—6
- d) Large double arm circle inw. to starting pos. ....7—8
- Repeat 3 times . . . . .9—32

B.

Same but outward.....1—32

C.

Same but to the left.....1—32

D.

Same but to the right.....1—32

XII. úloha třídy III.

Dissimilar Circles—Horizontal and Lower Rear.

A.

- 1 a) Double arm circle inw..... 1
  - b) The left continues the arm circle, while the right executes one hand circle back of shoulders.... 2
  - c) Double arm circle inw..... 3
  - d) The right continues the arm circle, while the left executes one hand circle back of shoulders 4
  - e) Double arm circle inw. and double horizontal hand circle inw., arms crossed.....5—6
  - f) Double arm circle with double lower rear hand circle inw. . . . .7—8
  - Continue a to f . . . . .9—32
- Note.—Omit the rear hand circle when returning to starting position.

B.

Same but outward . . . . .1—32

C.

Same but to the left.....1—32

D.

Same but to the right.....1—32

VI. úloha třídy IV.

Follow or Mill Arm and Hand Circles Inward and Outward in Front of Body.

- 1 Small arm circle left inw.—1, follow with right inw. "and" 4 times=4 counts.....1—4
  - 2 Front lower hand circle l. inw.—1, follow with right inw. "and" 4 times=4 counts.....5—8
  - 3 Large arm circle l. inw.—1, follow with r. inw. "and" 4 times=4 counts.....9—12
  - 4 Front upper hand circle l. inw.—1, follow with r. inw. "and" 4 times=4 counts.....13—16
  - 5 Large arm circle l. inw.—1, follow with r. arm circle inw. "and" hand circle l. inw. back of shoulders—2, follow with r. hand circle backward "and" 4 times=8 counts.....17—24
  - 6 ½ arm circle l. inw.—1, follow same with l. inw. "and" horizontal hand circle l. inw.—2, follow same with right "and" 4 times=8 counts.....25—32
- Note.—Ex. 1—6 to be executed consecutively returning to starting pos. with the 32nd count.
- Exercise 1—6 same but outward.....1—32

*

Bratři ze spisku toho osvojí si i anglické názvosloví evičení kůžely a naleznou zde hojnost látky pro své domácí úlohy; objednat lze pod adresou: H. B. Camann, 2341 Racine ave., Chicago, Ill.—Cena 75c.—Na počátku knihy jest návod k názvosloví a četná vyobrazení eviky pěkně znázorňují.

Cvičitelský běh. O TĚLOCVIČNÉ SOUSTAVĚ.

(Pokračování.)

Má-li se pak veškeré cvičení probírat účelně a soustavně, tu je nezbytně třeba, aby osnova byla dodržována, t. j. nesmí se do ustanoveného cvičení pojmouti nic jiného, než co jest právě dáno, rovněž se nesmí nic vynechávat.

Sestavujeme cvičení dle osnovy, dbáme též toho, aby byly skutečně také probrány všechny pohyby, osnovou udané, v době prostným vymezené, jež se počítá obvykle na čtvrt hodiny.

Osnova se skládá z těchto částí:

1. **Základní postavení**, t. j. určení, z jakého postavení hodláme cvičení provádět. Toto základní postavení však je nutno rozeznávat od **původního postavení**, třeba že by někdy bylo postavení původní zároveň základním.

Základní postavení vztahuje se pouze k poloze těla, značí postoj, z něhož počneme cvičit — kdežto postavení původní vztahuje se k místu — tedy k východišti případného pohybu s místa — po případě i ke stoji "v pozoru".

2. **Ruch**; značí časovou mezeru, která uplyne mezi provedením jednotlivých výkonů — t. j. mezi jednotlivými pohyby — čili jinými slovy: ruch zaznamenává rychlost, tempo, v jakém provádíme cvičení.

To jest trojí: a) mírný — asi v tempu půlové noty; b) střední — asi v tempu čtvrt'ové noty; c) výstřední — asi v tempu 1/16 nebo 1/32 noty.

Cvičíme také v ruchu **nestejnoměrném** tehdy, přecházíme-li z jedné polohy do druhé a ne ve stejné, ale v různé časové mezeře — na př. několik dob je provedeno v ruchu mírném, další v ruchu středním a pod.

3. **Časomíra**; stanoví, kolik pohybů chceme provést v úloze osnovou určené. Dle počtu dob tedy provádíme cvičení 1—, 2—, 3—, 4— a více dob — které provádíme s cvičenci už vyspělými, spojujeme je s různými obraty, pohyby místa a pod. tak, že nám povstanou sestavy dle složení až 32—, případně 64dobé.

Konáme-li dané cvičení na obě strany — na př. 4 doby v levo a 4 doby v pravo — jest to sestava 4dobá na obě strany — čili krátce 8dobá.

V tělocvičnách se cvičí obvykle jen sestavy jednodušší, při veřejných vystoupeních složitější a umělejší.

Časomíru označujeme čísly: 1, 2, 3, 4... návrat do základního postavení značíme čísly menšími.

4. **Kolikrát** danou sestavu či oddíl opakujeme.

Opakujeme hlavně v tělocvičnách, kde se jedná o to, aby se cvičence prostnými příjemně znivil — ne však vysílil! Dle dané osnovy sestavujeme (kombinujeme) jeden i více oddílů.

Nacvičujeme-li úlohu již provedenou, cvičíme nejprve pohyby paží, pak trupu a nohou. Podobně i jmenujeme pohyby a postoje v tomto pořadí. Je-li však v sestavě obrat, jest nutno, aby nenastal omyl, pohyb tento jmenovati — případně postoj dřívě, který zároveň s obratem se koná.

Píšeme-li úlohu, vypadá na př. asi takto:

ÚLOHA:

Pohyby paží — pohyby nohou.

Osnova:

Stejnostranné pohyby paží natažených, pohyby nohou natažených.

Základní postavení: stoj spatný, připažit, ruce v pěst.

Ruch: střední.

Časomíra: 1, 2, 3, 4.

Každý oddíl: 4-krát.

Poloha pěstě vesměs palecová.

V jedné osnově konáme sestavy buď z téhož základního postavení nebo ho postupně při cvičení měníme — a ve stej-

ném počtu dob — nebo počet dob měníme — a pak se to děje za určitým, předem výtčeným účelem.

Podobně je tomu u ruchu.

Cvičení společná provádíme obvykle všichni stejně najednou, na jeden povel. Jinak mohou však tytéž cviky cvičiti jednotlivé řady nebo zástupy v době později stanovené.

Cvičice prostná, můžeme jimi znázorniti různé obrazce — a tu říkáme, že jsou to cvičení **prostná obrazcová** — nebo jimi přecházíme do určitého seskupení ku středu nebo od středu — a pak jim říkáme cvičení **prostná skupinová**.

Rozstup je vzdálenost cvičenců od sebe při provádění prostných. Rozstup rozeznáváme:

1. **čelný** (do hloubky — totiž postavení cvičenců za sebou).

2. **bočný** (stranou — t. j. postavení cvičenců vedle sebe). Co do vzdálenosti je rozstup:

1. **těsný**, když jsou cvičenci vzdáleni od sebe na délku chodidla nebo záloktí (při odpažení mohou si volně podati ruce).

2. **střední**, který blíže označujeme tím, čím se souseda dotýkáme: a) rozstup ruce na ramena, b) rozstup ruce na předloktí (lokty), c) rozstup ruce na záručí.

3. **volný** — cvičenci jsou od sebe vzdáleni na délku obou napjatých paží.

4. **dvojnásobný** — atd.

Užívá se též rozstupu **mezerného**, při němž jedny řady cvičenců stojí mezi řadami druhými. Přicházíme do něho z kteréhokoli rozstupu ve stanoveném útvaru úkrokem sudých nebo lichých řad (případně zástupů) v pravo nebo v levo — nebo krokem v před či v zad.

V rozstupu **mezerný** přecházíme obyčejně tehdy, nedostává-li se místa — nebo je-li takový rozstup podmíněn celkovým sestavením prostných cvičení.

Nástupy:

Nástup je různý — dá se kombinovat nejrozmanitějším způsobem. Hlavně při veřejných vystoupeních setkáváme se s různými umělými způsoby nástupů, neboť každý vedoucí se snaží podati něco nového, aby už předem jaksí uchvátil diváky.

Nástupy se dějí z 2-, 3- i 4-stupu, atd., přecházíme v rozstup těsný, střední i volný a to buď kroky nebo skoky: v před, stranou, buď na povel nebo plynule — či bez jakéhokoliv povelu předem stanoveným způsobem.

Při nástupu přicházíme v rozstup i různými reji.

Mimo nástupů pochodem nebo poklusem provedených cvičíme i ze sraženého útvaru, při němž ovšem do hloubky byl rozstup již během pochodu proveden, cviky prostnými s místa, které spojujeme s pohyby paží, postoji, obraty, pohyby trupu, nohou a pod. Přecházíme-li takovýmto způsobem v rozstup; doporučuje se, aby byl rozstup pracován pokud možno na témž základě, jaká jest úloha cvičení prostných.

Sestupy dějí se podobně jako nástupy.

Sestavujeme-li prostná dle určitého, předem stanoveného rozboru, musíme hleděti k tomu, abychom postupovali buď **methodicky** — od nejjednoduššího k nejtěžšímu — nebo **soustavně**. Každá sestava budiž ladnou — musí býti vidno, v jakém směru má krásno působiti. Volíme tedy, sestavujeme prostná, vždy jen polohy takové, které jsou skutečně pěknými, a jichž můžeme použití s prospěchem v každé poloze.

Sestavy buď te voleny tak, aby z jedné, přibráním některého jednoduchého druhu cvičení prostného, mohlo se snadno přejít v sestavu druhou, třetí, atd., a aby paměť cvičenců nebyla zbytečně přetěžována.

(Pokračování.)

PROSTNÁ STANOVENÁ PRO SLET VŠESOKOLSKÝ V PRAZE 1912.

Časomíra 1, 2, 3, 4.

Ruch mírný.

Základní postoj: Stoj spatný připažit (ruce v pěst).

Každý oddíl Skrát.

I.

1. a) Stoj výkročný v pr. vpřed — vzpažit.
b) výdrž,
c) půlobr. v l. v úhyb v l., úklon v pr. výdrž vzpažmo,
d) výdrž.
2. a) Vztyk a vzpřím, půlobr. v l. ve stoj zánožný v pr. v pr. předpažit (pr. obloukem vnějším),
b) přisunem v pr. stoj spatný, dřep — výdrž předpažmo,
c) vztyk, stoj úkročný v pr. — upažit,
d) výdrž.
3. a) Půlobr. v l. ve stoj zánož. v pr. — vzpažit (pr. obloukem dolů),
b) podřep přednož. v pr. záklon — upažit,
c) vztyk, vzpřím a přisunem v pr. stoj spatný vzpažit a předklon — předpažit,
d) výdrž.
4. a) Vzpřím — upažit,
b) připažit,
c) výdrž,
d) výdrž.

P o z n á m k y :

Stoj výkročný (1a.) proveden bud' o napjatých nohou krokem 50 cm. širokým, při čemž levá noha na špičku se zvedne. Poloha rukou při vzpažení jest palcová, dlaně otevrou se, když paže do vzpažení dospívají.

Půlobrat konej se na pr. patě a levé špičce, levá noha bud' v úhyb rázně ohnuta, rovněž i trup ve stranu pravou. Proveden bud' v b o k u, ne, jak často se děje, jen hlavou. Paže jsou rovnoběžny a vzpaženy. Táž poloha rukou jako v 1a. Vztyk i vzpřím provádí se současně a rázně. Obrat děje se na patách. Pr. paže při oblouku prochází upažením a připažením do předpažení. Ruce v pěst sevřeny, poloha palcová. Pěst' utvoří se, když ruce do předpažení dospějí.

Stoj úkročný (2c.) bud' 50 cm. široký, obě kolena napjatá. Poloha rukou palcová, pěsti! Půlobrat (3a.) zase na patách! Cesta pr. paže podobá se jako 2a., spěje však dále až do vzpažení. Pěsti, poloha palcová!

Do podřepu přednožmo v pr. přejdeme dalekým přednožením, při kterém levou nohu pokrčíme a pravou špičkou o zemi se opřeme. Záklon mírný, ladný. Ruce dlaněmi vzhůru a jsou otevřeny!

Cviky ve 3c. popsané dějí se bez všelikého přerušení, musí však z ř e j m ě obsahovati všechny prvky, které tam jsou jmenovány. Poloha ruky palcová a pěst. Pěst sevřena bud' na konci pohybu.

I v následující době 4a. i 4b. jest táž poloha ruky.

II.

1. a) Stoj únož. v pr. — upažit,
b) půlobr. v pr., podřep zánož. v pr. — předpažit dolů zevnitř (l. vzpažením),
c) výdrž,
d) výdrž.
2. a) Vztyk a celý obrat v pr. ve vzpor dřepmo zákročno v levo,
b) vzpor klečmo pravoruč, levonož, zanožit v pravo — vzpažit v levo,
c) výdrž,
d) výdrž.
3. a) Předkrokem v pr. klek v l. — vzpažit,
b) vztyk a celý obr. v l. do odhybu v pr. — skrčit zapážmo v pr., předpažit v l. obloukem dovnitř,
c) výdrž.

d) výdrž.

4. a) Výpad v pr. vpřed — třít v pr. vpřed vzhůru, zapazit v levo,
b) celý obr. v l. do zanožení v pr. — vzpažit (pr. obloukem dolů),
c) přinožit v pr. — připažit (upažením),
d) výdrž.

P o z n á m k y :

Ruce v 1a. jsou hřbetem vzhůru obráceny a otevřeny.

V době 1b. zůstávají sice otevřeny a otáčejí se dlaněmi ku předu.

V době 2a. napneme l. nohu aniž bychom místo, kde nohy stojí, měnili, vzpažíme předpažením a otočíme se celým obratem v pr. na patách, ohneme silně pr. nohu, předkloníme se a předpažíme opřeme se rukama napjatých paží před špičkou pr. nohy v šířce ramen o zemi. Levá noha zůstane napjatou a spočívá celou délkou šlápi na zemi.

V době 2b. tříme pravou nohou vzad a v okamžiku, kdy tato v zanožení dospívá doklekáme na levé koleno, při čemž noha z místa se nehýbe. V témž okamžiku vzpažujeme v l., při čemž ruka jest otevřená a hřbetem nahoru obrácená. Kříž v kleku prohnutý. Noha pr., trup i levá paže v jedné přímce! Hlava vztýčená!

V době 3a. skrčíme pr. nohu, odrazíme se pr. rukou od země, vzpřímíme trup, vzpažíme v pr. a postavíme pr. nohu tak daleko ku předu, až pr. berce stojí kolmo na zemi. Tím ocitli jsme se v kleku v l. a vzpažení. Levá paže zůstala ve vzpažení, kamž pravá současně s dokonaným klekem za ní spěje. Poloha ruky palcová, dlaně otevřené.

V době 3b. přejdeme po vztyku (při němž nohy místo své na zemi nemění), současně s celým obratem v l. do odhybu v pr. Pohyb paží jest následující: Pr. paže při otevřené ruce a dlani ku předu obrácené krčí se dolů v polohu "skrčit zapažmo" o předloktí nahoru vztýčeném (tedy náprah k vrhu kamenem jednoruč). L. paže doprovází pravou na této cestě, jsouc dlaní svou ku pr. dlani přivrácena a připojena. Nestaví však tam, kde pravá, nýbrž pokračuje dále úplně se napínajíc obloukem dolů do připažení a odtud teprve v předpažení se zastaví, pohyb tento jest ovšem nepřetržitý. Poloha ruky (l.) hřbetní, dlaně otevřené.

V době 4a. odrazem pr. nohy vypadneme vpřed, aniž bychom levou ohybali, pr. paží tříme vpřed vzhůru, dlaně její jest otevřená a ku předu obrácená (prsty vztýčené). L. zapazi při ruce v pěst sevřené. Při následující době 4b. sevře se i pr. ruka v pěst, klesne v předpažení, připažení, aby po obratu dále do předpažení a vzpažení pokračovala.

III.

1. a) Výpon — vzpažit (předpažením),
b) půlobr. v l., výpad v pr. vzad — předpažit (pr. obloukem vnějším),
c) výpad v pr. vpřed — předpažit kruhem nahoru,
d) výdrž.
2. a) Půlobr. v l., stoj skřížný v pr. vpřed — upažit (l. obloukem nahoru),
b) celý obr. v l. na špičkách ve stoj spatný — výdrž upážmo,
c) půlobr. v l., výpad v pr. vpřed — předpažit v pr. vzhůru (obloukem dolů), zapazit v l.
d) výdrž.
3. a) Celý obr. v l. v klek v pr. — předpažit v l. vzhůru, kryt vrchní v pr.,
b) vztyk do stoje předkroč. v l., předklon — předpažit (ke kotníkům l. nohy),
c) vzpřím v odhyb v pr. — předpažit v l., skrčit zapažmo v pravo,
d) výdrž.
4. a) Vztyk na pr. noze do zanožení v pr., vzpažit v l., třít vzhůru v pr.,

- b) přinožit v pr. připazit (předpažením),
- c) výdrž,
- d) výdrž.

P o z n á m k y :

V době 1b. unožíme v pr. a postavíme pr. nohu na 50 cm. od nohy levé. V okamžiku však, jak na zemi ji klademe, ohneme ji silně v kolenně a současně obrátíme se půlobr. v l. Obě nohy spočívají celou délkou šlápí na zemi. Současně s pohybem pr. nohy počne se pohyb pr. paže, která klesá v upažení, pak připazení, aby odtud po obratu znovu v předpažení se zvedla. Tamže klesne nejkratší cestou i paže levá.

V době 1c. odrazíme pr. nohou přeneseme na okamžik váhu těla na nohu levou, která zůstane napjatá, a vypadneme po té pr. nohou ku předu. Současně s pohyby nohy počneme kruh paží, který oběma pažema buď co nejdále nazad proveden, v celé první době jest ruka v pěst sevřena a v poloze palecová.

V době 2a. jde levá paže současně s obratem do vzpažení a odtud do upažení. Pr. noha postaví se špičkou as na délku šlápí na levo od l. špičky.

Z postoje tohoto vypneme se v době 2b. na špičky, ve výponu tomto obrátíme se celým obratem v l., abychom dokonaným obratem ve stoj spatný klesli. Paže po dobu obratu nehnou se z místa (ani neklesají, ani se nezvedají).

V době 2c. otočíme se na l. patě pomocí pr. špičky půlobratem v levo a aniž bychom pr. nohu k l. připojovali, vypadneme touto přímo ku předu na 50 cm. Současně s počátkem obratu, klesne pr. paže v upažení, připazení, aby po obratu v předpažení vzhůru vyletěla. Poloha obou rukou palecová a pěst'.

V době 3a. obrat na patách! Levá předpaží vzhůru nejkratší cestou, hřbet ruky obrácen na zad, dlaň otevřená, pravá jde do krytu vrchního obdobným způsobem jako u 2c. a to až do předpažení vzhůru, kdež ohne se dovnitř tak, že předloktí před čelem leží, ruka hřbetem pěsti nahoru obrácena. V době 3b. vykonáme vztyk do stoje předkročného v l. a pak teprve předkloníme se tak, že pěsti předpažených paží po bou stranách kotníku levé nohy se ocitnou (poloha palecová). Odtud v době 3c. rychle se vzpřímíme nesouce paže stále v předpažení (pol. palecová, pěsti) a současně s přechodem v odhyb v pr. skrčíme pr. paži zapažmo, aniž bychom polohu pěští měnili (lukostřelec).

Odtud v době 4a. odrazem pr. nohy přejdeme v zanožení v pr. (viz I., 1a.), vzpažíme v l. a tříme v pr. vzhůru, dlaně otevřené a ku předu obrácené. V době 4b. přinožíme v pr., odrazíme pr. nohou, současně s obratem došlápeme na celé chodidlo nohy levé, unožíme v pr. a přinožíme ihned. Ruce zevřeme v pěsti a předem připazíme.

IV.

1. a) Podřep zánož. v pr., předklon — předpažit,
b) vzpřím v odhyb v pr. — výdrž předpažmo v l., zapažit v pr. (obloukem nahoru),
c) výpad v pr. vpřed — předpažit v pr. vzhůru (obloukem nazad) zapažit v l. (připazením),
d) výdrž.
2. a) Celý obr. v l. v předhyb v l. — rub spodní v pr. kryt vrchní v l.,
b) kop spodní v pr. (až na bradu),
c) vzpor dřepmo zánožmo v pr. pravorně — předpažit v l. vzhůru,
d) výdrž.
3. a) Vztyk a odhyb v pr. — náprah na soty spodní,
b) výpad v pr. vpřed — soty spodní,
c) půlobr. v pr. v podřep zánož. v l. dovnitř — upažit v pr. opřít v l. o pravé koleno,
d) výdrž.

4. a) l a půl obr. v l. do předhybu v l. — předpažit v pr. vzhůru, zapažit v l.,
b) půlobr. v pr. ve stoj únožmo v pr. — vzpažit (pr. obloukem dolů),
c) přísunem v pr. stoj spatný — připazit (předpažením),
d) výdrž.

P o z n á m k y :

V době 1a. zanožíme silně v pr. a ohneme l. nohu tak, až pr. špička vzadu o zemi se opře, současně pak se předkloníme a předpažíme, ruce v pěst' sevřeny, poloha palecová. Náponem levé nohy přeneseme tíži těla na nohu pravou, kterou odhybem ohneme. Současně s výkonem tímto se vzpřímíme ponechávající levou předpaženu, pouze pěst' otevřeme a ruku hřbetem nahoru obrátíme. Pravá z předpažení spěje dále vzhůru do vzpažení a odtud nazad do zapažení dolů. Ruka sevřena jest v pěst', jejíž hřbet jest obrácen, palec nazad směřuje (náprah na met oštěpem). Odrazem pr. nohy přeneseme tíži těla na levou napjatou nohu a vypadáme pravou ku předu. Levou nejkratší cestou (dolů) zapažíme svírající ruku v pěst', pravou předpažíme vzhůru opačným směrem než v době 1b. popsáno. Tedy ze zapažení pohybem nahoru vzpažíme a odtud předpažíme vzhůru. Dlaň otevřená a ku předu obrácená. Celý obrat v době 2a. děje se opět na patách odrazem pr. nohy. Nohy polohu svou vystřídají pr. se napne, levá skrčí, aniž by šlápěje místo své opustily. Ruka pr. paže se sevře v pěst' a provede rub spodní stejnou cestou jako v odd. III. 2c. (obloukem dolů). Pěst' zastaví se ve výši brady. Levá ohne se v kryt vrchní obdobným způsobem jako pr. v oddílu III. 3a.

Kop spodní v době 2b. provádíme špičkou a to až na bradu myšleného soka. Napneme proto levou nohu a pr. svižně kopneme přímo ku předu a vzhůru zapažující zevnitř v pr. a mrštíce současně levou stranou a pokračující dále pohybem paže napjaté až do obdobné polohy, v jaké je pravá (hřbet rukou nazad tu obrácen; pěsti).

Touže cestou, kterou pohybovala se pr. noha ku předu, vrací se v době 2c. nazad až do vysokého zanožení, ve kterém levou nohu na celé šlápěji stojící ohneme až ve dřep, tak že pr. špičkou na zemi spočine. Pravou rukou napjaté paže opřeme se na stejnou výši s l. chodidlem o zemi a předpažíme v l. vzhůru. Dlaň otevřená, hřbet ruky nahoře. Hlava vzpřimená!

V době 3c. napneme l. nohu, přeneseme tíži těla na nohu pravou, kterou v odhyb ohneme. Šlápěje neopustí své místo.

Náprah na soty spodní provedeme tím, že skrčíme paže zapažmo tak, že lokte nazad směřují, pěsti pak dlaněmi vzhůru obrácené u pasu leží.

Odrazem pr. nohy přeneseme tíži těla na levou napjatou nohu a vypadneme v pr. vpřed. Soty spodní s výpadem spojené vedeme, aniž bychom polohu pěští měnili, na břicho myšleného soka.

V době 4a. obrátíme se na patách, aniž bychom místo, kde nohy stojí měnili půlobr. tak, že nohy jsou skříženy, přičemž l. nohu zvedáme na špičku, pr. upaží s otevřenou rukou, jejíž hřbet nahoru jest obrácen, levá opře se dlaní o pr. koleno (diskobol). Hled obrácen tu za pr. rukou, pr. ruka spěje do polohy své rovinou příčnou stoupající ze předu nazad do vodorovné obloukem na pravo.

Půldruhého obratu v době 4a. provedeme opět na patách, aniž by nohy místa měnily, ku konci jeho pak ohneme l. nohu v předhyb. Současně s pohybem nohou spěje i pr. paže v rovině příčné stoupající z upažení (tedy vodorovné) do předpažení vzhůru. Dlaň i poloha její nezměněna. Levá zapaží, bezprostředně před dokonaným obratem a jest ruka její v pěst' sevřena.

V době 4b. klesá pr. paže současně s obratem dolů před tělo, aby upažením ve vzpažení dospěla.

V.

1. a) Stoj výkročný v l. vpřed — upažit,
b) stoj výkročný v pr. vpřed — vzpažit (připažením a předpaž.),
c) stoj výkročný v l. vpřed — předpažit v pr. vzhůru obloukem nazad), zapažit v l. (obloukem napřed),
d) výdrž.
2. a) Půlobr. v l. upažením a unožením v pr. vzpor dřepmo, únožmo v pr.,
b) odrazem vzpor dřepmo únožmo v l.,
c) výdrž,
d) výdrž.
3. a) Klik ležmo za rukama,
b) výdrž,
c) vzporem ležmo výpad v pr. vpřed — upažit,
d) výdrž.
4. a) Celý obr. v l. (na pr. noze) únik v l. vzad — rub spodní v pr.; skrčit zapaž. v l. dovnitř,
b) výdrž,
c) vztyk a přísunem v l. stoj spatný — připažit v pr., třít dolu v l.,
d) výdrž.

P o z n á m k y :

Pohyb paží v době 1b. jest nerušený, připažíme tu a ihned spějeme dále do vzpažení.

Doba 1c. způsobí z počátku obtíže, však počne-li se s pohybem bezprostředně před počátkem přechodu ve stoj výkročný, snadno se povede.

V první době a) b) c) d) jsou dlaně otevřeny. Polohy: v a) hřbetní, v b) a c) paleová.

V době 2a. přednožením v pr. obrátíme se půlobr. v l. do unožení v pr. a odtud ihned snížíme se v podpor dřepmo únožmo.

V době 2c. silně opírajíce se o ruce odrazíme nohama a vystřídáme polohu jich, ruce neopustí své místo na zemi. Dřepící noha jest vždy mezi rukama.

V době 3c. ruce v pěst' poloha paleová.

Výpad děje se přímo ze vzporu ležmo, do kterého z kliku vzepřeme. Levá noha zůstane tedy na místě, kde byla v kliku ležmo.

Obrat ve 4a. provedeme na špičce pr. nohy, načež levou vzad unikneme. Rub spodní provedeme obdobným způsobem jako v oddílu IV., l. paži složíme na kříži dlaní nazad (pěsti).

CVIČENÍ PROSTNÁ ČLENŮ,

určená pro závody a veřejné cvičení Župy Západní, 11., 12. a 13. srpna 1911 v Dodge, Neb.

Časomíra 1, 2, 3, 4. — Ruce mírný.

Základní postavení: Stoj spatný, připažit, ruce v pěst'.

Cvičí se 4-krát v levo a 4-krát v pravo.

Poloha rukou, kde není jinak předepsáno, jest paleová, ruce v pěst'.

Sestava první.

I.

1. Podřep únožmo pr. — l. vzpažit zevnitř, pr. odpažit. (Poloha hřbetní.)
2. Úhyb pr. — páže výdrž, ruce otevřené. (Pol. hřb.)
- 3.—4. Výdrž.

II.

1. $\frac{1}{2}$ obr. v l. v odhyb pr. — skrčit zapažmo. (Ruce v pěst' pol. dl.)
2. Trčít v před vzhůru, (ruce otevřené, pol. hřb.) — zanožit pr.
3. Stoj úkročný pr. — upažit (pol. hřb.)
4. Výdrž.

III.

1. Úhyb pr. — pr. obloukem vzhůru, předpažit na l. (Ruce v pěst'.)
2. $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve stoj zánožný l. — oblouky dolu, vzpažit.
- 3.—4. Výdrž.

IV.

1. $\frac{1}{2}$ obr. v l. ve stoj úkročný l. — předklon — předpažit.
2. Vzpřím — unožit pr. — upažit. (Ruce otevř. pol. hřb.)
3. Přinožit pr., připažit s potleskem.
4. Výdrž.

Sestava druhá.

I.

1. Stoj skřížný l. v zad — upažením vzpažit.
2. Obr. v l. — dřep — předpažit.
- 3.—4. Výdrž.

II.

1. Vztyk ve stoj spatný, výponmo — vzpažit.
2. Výpad l. stranou — kruhy na pr. upažit pr., l. ohnout vzpažmo dovnitř.
3. $\frac{1}{2}$ obr. v l., přednožit pr. — l. nejkratším směrem, pr. kruhem dolu, upažit.
4. Přinožit pr.

III.

1. Stoj zákročný l. — záklon — oblouky dolu, vzpažit.
2. Vzpřím — obr. v l., v předhyb l. — předpažit vzhůru. (Ruce otevř. pol. hřb.)
3. Nápon l., zanožit pr. — předklon — boč. kruhy na zad, vzpažit. (Ruce otevř. pol. hřb.)
4. Výdrž.

IV.

1. Vzpřím, výpad pr. vzad — skrčit zapažmo.
2. Stoj zánožný pr. — třít l. v před vzhůru, pr. vzad.
3. Přisunem pr. stoj spatný — připažit.
4. Výdrž.

Sestava třetí.

I.

1. Krok l. v před — upažit.
2. Krok pr. v před — oblouky dolu, vzpažit.
3. Obrat v l. — přednožit pr. — oblouky dolu na pr., předpažit. (Ruce otevř. pol. hřb.)
4. Podpor dřepmo, zánožmo pr.

II.

1. Klek pr. — upažit. (Ruce otevř. pol. hřb.)
2. Vztyk na l. noze — stoj přednožný pr. — oblouky vzhůru, odpažit. (Ruce otevř. pol. pale.)
3. $\frac{1}{2}$ obr. v l. — stoj skřížný l. vzad — páže ohnout upažmo. (Ruce v pěst' pol. hřb.)
4. Obrat v l. ve stoj spatný — mrštit do vzpažení zevnitř.

III.

1. Únik pr. vzad — oblouky na před, zapažit.
2. Výdrž.
3. Výpad pr. stranou — skrčit zápažmo a hned třít pr. v před vzhůru, l. vzad.
4. Výdrž.

IV.

1. Úhyb l. — skrčit zapažmo a hned třít l. vzhůru zevnitř, pr. dolu zevnitř.
2. Stoj spatný, přísunem pr. — oblouky vzhůru vzpažit.
3. Oblouky dovnitř, upažit a hned připažit s potleskem.
4. Výdrž.

Sestava čtvrtá.

I.

1. Skrčit pr. přednožmo — předpažením vzpažit.
2. Výpad pr. vzad — oblouky napřed, l. předpažit, pr. ná-
přah na rub vnější.

SOKOL AMERICKÝ

- 3 Výpad pr. v před — rub vnější pr., zapažit l. obloukem dolu.
- 4 $\frac{1}{2}$ obr. v l. unožit pr. — upažit, pr. obloukem dolu, l. nejkratším směrem.

II.

1. $\frac{1}{2}$ obr. v l., přinožením pr. dřep — předpažit, pr. obloukem vzhůru. (Ruce otevř. pol. hřb.)
2. Vzpor ležmo za rukama.
3. Klik ležmo za rukama.
4. Vztyk do podporu ležmo za rukama — vzpažit l. — zanožit pr.

III.

1. $\frac{1}{2}$ obr. v l. podpor klečmo unožmo l., pravouč — kryt vřehní l., (ruka v pěst' pol. malík.), hled v l.
2. Vztyk na l. noze, náprah na kop vnitřní pr. (Paže v poloze předepsané tomuto kopu.)
3. Výpad pr. stranou — mrštit pr. do upažení, l. ohnout předpažmo dovnitř.
4. $\frac{1}{2}$ obr. v l. v odhyb pr. — náprah na sot vřehní pr., l. kryt vřehní.

IV.

1. Výpad pr. v před — sot vřehní pr., l. mrštit v zad.
2. Únik pr. — předpažit vzhůru, l. obloukem napřed.
3. $\frac{1}{2}$ obr. v l., přísunem pr. dřep — upažit, l. obloukem vzhůru, pr. nejkratší cestou. (Ruce otevř. pol. hřb.)
4. Vztyk ve stoj spatný, vzpažit oblouky vzhůru a hned upažením připažit, s potleskem.

Vysvětlení v případě potřeby zašle

Fr. Slavětinský, náč. Župy Západní.

CVIČENÍ KŮZELY SOKOLEK,

určené pro závody a veřejné cvičení Župy Západní, 11., 12. a 13. srpna 1911 v Dodge, Neb.

Základní postavení: Stoj spatný, kůzele připažmo skrčmo vztýčené.

Časomíra: 1—8 v částech A a B. 1—16 v části C.

Každá sestava rozdělena jest na části pod značkou A, B, C, jež cvičí se bez zastávky, a sice: každá část tak, jak napsáno a hned jí opakovat na stranu opácnou. Celá sestava 64 valčíkových taktů.

Sestava první:

A.

Kmihy a kruhy, kde není jinak udáno, konají se zevnitř.

1. Trčít do vzpažení a velké kruhy v předu.
2. Velké kmihy v předu do upažení a malé kruhy v předu v upažení.
3. Velké kmihy v předu do vzpažení.
4. Pravou střední kruh za hlavou do vzpažení — l. velký kruh v předu do vzpažení.
5. Jako doba 4., ale opácně.
6. Velké kruhy v předu do vzpažení.
7. Malé kruhy v předu ve vzpažení.
8. Velké kruhy v předu do vzpažení.

B.

1. Velké kruhy v předu do vzpažení zevnitř — úkrok pr. a stoj přednožný l. dovnitř.
2. Výdrž.
3. Velké kruhy v předu do odpažení — úkrok l. a stoj přednožný pr. dovnitř.
4. Výdrž.
5. Velké kmihy do upažení — $1\frac{1}{2}$ obrat v l. ve stoj zánožný pr.
6. Výdrž.
7. Velké kmihy do vzpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v l. přísunem pr. stoj spatný.
8. Výdrž.

C.

1. Velké kruhy v předu do vzpažení.
2. Střední kruhy za rameny do vzpažení — stoj zánož. pr.
3. Velké kmihy v předu do upažení a malé kruhy v předu v upažení — poklek pr.
4. Velké kmihy v předu do vzpažení — vztyk ve stoj zánožný pr.
5. Malé kruhy v předu ve vzpažení — obrat v pr. ve stoj zánožný l.
6. Velké kruhy zevnitř do vzpažení.
7. Pr. střední kruh za hlavou do vzpažení — l. velký kruh v předu do vzpažení — výpad pr. stranou.
8. L. střední kruh za hlavou do vzpažení — pr. velký kruh v předu do vzpažení — úhyb l.
9. Velké kruhy v předu do vzpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve stoj zánožný l.
10. Velké kmihy do vzpažení a malé kruhy v zadu, v zapažení — stoj úkročný pr.
11. Velké kmihy v předu do vzpažení.
12. Velké kmihy v předu do předpažení dovnitř pr. nad l.
13. Velké vodorovné kmihy do upažení, spojené s dvěma malými kruhy, první pod, druhé nad rukama.
14. Malé kruhy v zadu v upažení.
15. Velké kmihy do připažení a malé kruhy v předu v připažení.
16. Velké kmihy v předu do vzpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr., přísunem pr. stoj spatný. (Zákl. post.)

Sestava druhá.

A.

Kmihy a kruhy, kde není jinak udáno, konají se dovnitř.

1. Trčít do vzpažení a velké kruhy v předu do vzpažení.
2. Velké kmihy do upažení a malé kruhy v předu v upažení.
3. Velké kmihy do vzpažení.
4. Pr. střední kruh za hlavou do vzpažení — l. velký kruh v předu do vzpažení.
5. Jako 4., ale opácně.
6. Velké kruhy v předu do vzpažení.
7. Malé kruhy v předu ve vzpažení.
8. Velké kruhy v předu do vzpažení.

B.

1. Velké kruhy v předu do vzpažení dovnitř, paže ohnout dovnitř, kůzele skřížené pr. nad l. — stoj úkročný pr.
2. Výdrž.
3. Velké kmihy v předu zevnitř do předpažení dovnitř, pr. nad l. — $\frac{1}{2}$ obr. v l. na pr. noze stoj zánožný l. — předkl.
4. Výdrž.
5. Velké kmihy v předu do upažení, kůzele sklopit na předloktí — vzpřím — stoj přednožný l. — záklon.
6. Výdrž.
7. Velké kmihy v předu zevnitř do vzpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr., přísunem pr. stoj spatný.
8. Výdrž.

C.

1. Velké kruhy v předu do vzpažení.
2. Střední kruhy za rameny do vzpažení — stoj výkroč. l.
3. Velké kmihy v předu do upažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve stoj úkročný l.
4. Malé kruhy v zadu v upažení.
5. Velké kmihy v předu, l. do vzpažení, pr. do připažení a malé kruhy v předu.
6. Jako doba 5. opácně.
7. Velké kmihy v předu do předpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve stoj zánožný l.
8. Malé bočné kruhy v předpažení, na zad, vnitř. rukou — poklek l.

9. Střední bočné kruhy vně paží, na zad, do vzpažení — vztyk ve stoj zánožný l.
10. Velké kruhy v předu do vzpažení.
11. Malé kruhy v předu ve vzpažení — stoj výkročný l.
12. Velké kmihy v předu do připázení a malé kruhy v předu v připázení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve stoj úkročný l.
13. Velké kmihy v předu do vzpažení, spojené s malými kruhy v předu v upažení.
14. Velké kmihy v předu do upažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr., přísunem l. stoj spatný.
15. Malé vodorovné kruhy nad rukama do předpažení dovnitř, pr. nad l.
16. Velké kmihy v předu do vzpažení. (Zákl. post.)

Sestava třetí.

A.

1. Tržit do vzpažení a velké čelné kruhy na pr. do vzpažení.
2. Střední kruhy za hlavou na pr. do vzpažení.
3. Velké čelné kmihy na pr. do předpažení na l., trup otočit v levo.
4. Malé kruhy dolu vně rukou.
5. Velké čelné kmihy dolu do předpažení na pr., trup otočit v pravo.
6. Malé kruhy dolu vně rukou.
7. Velké čelné kmihy dolu do vzpažení.
8. Malé kruhy v předu na pr. ve vzpažení.

B.

1. Velké čelné kmihy na pr., l. do upažení, pr. do zapažení dovnitř (kůžele rovnoběžné) — výpad pr. stranou — úklon v pr.
2. Výdrž.
3. Velké kmihy na l. do vzpažení, paže ohnout vzpažmo na zad, kůžele v pol. svislé za rameny — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. — poklek l. — záklon.
4. Výdrž.
5. Velké ločné kmihy na před do připázení — vztyk na l., zanožit pr. — předklon.
6. Výdrž.
7. Velké kmihy na zad do vzpažení — vzpřím — $\frac{1}{2}$ obr. v l. a přinožením pr. stoj spatný.
8. Výdrž.

C.

1. Velké čelné kruhy na pr. do vzpažení.
2. Velké čelné kmihy na pr., l. do připázení dovnitř, pr. do zapažení dovnitř a malé kruhy na pr., l. v předu, pr. v zadu — stoj úkročný pr.
3. Velké čelné kmihy v předu na pr. do vzpažení — obrat v pr. na pr. noze — stoj úkročný l.
4. Malé kruhy v předu na pr. ve vzpažení.
5. Velké kmihy v předu na pr. do připázení a malé kruhy v předu na pr. v připázení.
6. Velké kmihy v předu na pr. do předpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. ve stoj zánožný l.
7. Malé bočné kruhy v předpažení, vně rukou, na před.
8. Velké kmihy v předu na pr. do předpažení — obrat v l. ve stoj zánožný pr.
9. Malé bočné kruhy v předpažení, vně rukou na před.
10. Velké čelné kmihy dolu do vzpažení — $1\frac{1}{2}$ obr. v pr. na pr. noze — stoj úkročný l.
11. Střední kruhy na pr. za rameny do vzpažení.
12. Velké kmihy na pr. do předpažení na l.
- 13—14. Tři malé vodor. kruhy na pr. do předpažení na pr., první pod, druhé nad a třetí pod rukama.
15. Velké čelné kmihy v předu na pr. do vzpažení — přísunem pr. stoj spatný.
16. L. velký kruh v předu na pr., pr. střední kruh na pr. za hlavou do vzpažení. (Zákl. post.)

Sestava čtvrtá.

A.

1. Tržit do vzpažení a velké kmihy v předu zevnitř do připázení dovnitř, pr. nad l.
2. Velké kmihy v předu dovnitř do upažení, spojené s malými kruhy v předu dovnitř v odpažení.
3. Malé vodorovné kruhy dovnitř pod rukama a velké vodorovné kmihy dovnitř do předpažení.
4. Velké bočné kmihy na před do zapažení.
5. Velké bočné kmihy na zad do vzpažení, spojené s malými bočnými kruhy na zad vně rukou v připázení.
6. Střední bočné kruhy, vně paží, na před, do vzpažení.
- 7—8. Velké kruhy zevnitř do vzpažení, spojené s malými kruhy zevnitř, první v zadu v odpažení, druhé v předu v připázení.

B.

1. Střední bočné kruhy vně paží na před, do předpažení vzhůru — stoj výkročný l.
2. Výdrž.
3. Velké kmihy v předu dolů, upažit l., pr. ohnout vzpažmo dovnitř (kůžele vodor.) — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. v úhyb pr.
4. Výdrž.
5. Velké kmihy v předu na l. do předpažení — $\frac{1}{2}$ obr. v pr., stoj přednožný l. — malé bočné kruhy na zad, vnitř rukou v předpažení a kůžele sklopit na předloktí.
6. Výdrž.
7. Velké kmihy v předu na l. do vzpažení, spojené s malými bočnými kruhy v předpažení, vnitř rukou na zad — obr. v pr., přísunem l. stoj spatný.
8. Výdrž.

C.

1. Velké čelné kruhy v předu na pr. do vzpažení.
2. Velké čelné kmihy na pr., do předpažení na pr. a malé čelné kruhy v předu na pr., v předpažení na pr. — výpad pr. stranou.
3. Velké kmihy v předu na pr. do vzpažení — náponem pr. ve stoj úkročný pr.
4. Velké kmihy v předu na pr. do připázení a malé kruhy v připázení v předu na pr. — obrat v pr. na pr. noze stoj únožný l.
5. Velké kmihy v předu na pr. do předpažení — $\frac{1}{2}$ obrat v pr. ve stoj zánožný l.
6. Malé bočné kruhy na zad vně rukou v předpažení.
7. Velké bočné kmihy na zad do vzpažení — obrat v pr. na pr. noze, — velké bočné kmihy na před do připázení — předklon — zanožit l.
8. Velké bočné kmihy na zad do předpažení a střední bočné kruhy na zad vně paží do vzpažení — vzpřím — stoj přednožný l.
9. Velké bočné kmihy na před do připázení — obrat v pr. — předklon — zanožit l.
10. Velké bočné kmihy na zad do předpažení, poklek l.
11. Velké vodorovné kmihy zevnitř do upažení, spojené s dvěma malými vodorovnými kruhy zevnitř, první nad, druhé pod rukama.
12. Velké kmihy v předu zevnitř do vzpažení — vztyk ve stoj zánožný l.
13. Střední kruhy zevnitř za rameny do vzpažení — stoj přednožný l.
14. Pr. střední kruh zevnitř za pr. ramenem, l. velký kruh v předu zevnitř do vzpažení, — $\frac{1}{2}$ obr. v pr. — unožit l.
15. L. střední kruh zevnitř za l. ramenem, pr. velký kruh v předu zevnitř do vzpažení — stoj úkročný l., unožit pr.
16. Velké kruhy v předu zevnitř do vzpažení — přinožením pr. stoj spatný. (Zákl. post.)

Vysvětlení v pádu potřeby k těmto cvičením podá

Franta Slavětinský,
nác. Župy Záp., Ravenna, Neb.

CVIČENÍ SE ŠVIHADLY (KRÁTKÝMI)

ženských odborů pro veřejné cvičení Župy Střední v Cedar Rapids, Iowa.

Časomíra, ruch a základní postavení jako u sestavy první. Značky a), b) jsou noty, tedy jeden takt polky.

II.

1. a) Stoj úkročný v l. — upažit; b) výdrž.
2. a) Stoj zánožný v pr. dovnitř — úklon na pr. — ohnout předpažmo; b) výdrž.
3. a) Stoj úkročný v pr. — upažit; b) výdrž.
4. a) Stoj zánož. v l. dovnitř — úklon na l. — ohnout předpažmo; b) výdrž.
5. a) Stoj úkročný v l. — upažit; b) výdrž.
6. a) Přisun pr. ku l. stoj spatný — upažit nahoru (vzpaž. zevnitř); b) výdrž.
7. a) Přeskok snožmo upažit nahoru; b) malý výskok na místě.
8. a) Přeskok snožmo — upažit; b) malý výskok na místě.
9. a) Stoj zákročný v l. — záklon — zapažit; b) výdrž.
10. a) Krok l. vpřed — vzpažit dovnitř (upažením); b) výdrž.
11. a) Klek v pr. — vzpaž. zevnitř; b) výdrž.
12. a) Vzpřím — upažit; b) výdrž.
13. a) Únik l. dovnitř — úklon v pr. — upažit; b) výdrž.
14. a) Stoj úkročný v l. upažit; b) výdrž.
15. a) $\frac{1}{2}$ obr. v l. s předkrokem v pr. — pr. dolním obloukem předpaží — l. nejkratší cestou vzpaží; b) výdrž.
16. a) $\frac{1}{2}$ obr. v l. přísun pr. ku l. stoj spatný — ruce v bok; b) výdrž.

Poznámky. Není-li zvlášť upozorněno, jest švihadlo vždy nahoru. V době 2. a) ohnout předpažmo, jsou ruce na prsou křížem přes sebe, takže hlava jest jak v rámci, totéž v době 4. — V době 7. a) Švihnem švihadlem pod nohy, ve vzpažení jest b) výdrž, ale při výdrži paží jest výskok mírný na místě, takže v 7. taktu jest přeskok a peskok, kdežto jen jeden pohyb paží a sice při přeskoku, totéž v taktu 8. — V době 10. a) jest švihadlo křížem. — V době 11. a) švihadlo zůstane jak bylo jen ruce se oddálí. — V době 13. a) pr. ruka se nachází na zemi.

III.

1. a) Stoj přednožný l. — předpaž. dovnitř; b) výdrž.
2. a) Stoj zánožnj l. — upažit nahoru (vzpaž. zevnitř); b) výdrž.
3. a) Přeskok v l. — pr. zanoží — upažit nahoru; b) krok pr. v před do stoje zánožného v l. — v upažení výdrž.
4. Totéž jako 3. a), b).
5. a) $\frac{1}{2}$ obr. v l. naznačit krok "merkúr" v pr. pohyby rukou a nohou stejné t. j. jakých se u kroků tohoto užívá; b) výdrž.
6. a) Totéž, jenom že opáčně; b) výdrž.
7. a) Stoj únožný v pr. — upažit; b) výdrž.
8. a) Přisun pr. ku l. stoj spatný — předpaž. zevnitř; b) výdrž.
9. a) Dva přeskoky snožmo (na zad); b) výdrž.
10. a) Dva přeskoky snožmo (na zad); b) výdrž.
11. a) Stoj úkročný v l. s $\frac{1}{2}$ obr. v pr. — l. obloukem, dol. předpaží, pr. nejkr. cestou vzpaží; b) výdrž.
12. a) Klek v l. — upažit; b) výdrž.
13. a) Vztyk do stoje zánožného v l. — ohnout paže předpaž. dovnitř; b) výdrž.
14. a) $\frac{1}{2}$ obr. v l. do stoje rozkročného upažit; b) výdrž.
15. a) Přisun l. ku pr. stoj spatný — předklon (váhorovný) výdrž v upažení (poloha palcová); b) výdrž.
16. a) Vzpřím základní postavení; b) výdrž.

Poznámky. Upozorňuji, ačkoliv to má každý Sokol vědět, že stoj přednožný, zánožný, únožný, jsou stoje, kde se

jen špičkou země dotýkáme. V době 5. a) krok nebudu zvlášť popisovat, neb každý asi zná, pr. ruka jest vzpažena l. odpažena. V době 6. a) stejně na druhou nohu, ovšem bez obratu, takže nohy i paže vyměníme. 7. a) noha pr. hned s onoho kroku dělá krok únožný. 9. a, b) a 10. a, b) jest totéž co v sestavě II. v době 7. a, b) a 8. a, b), jenom že zde jde švihadlo na zad dříve přes hlavu a pak pod nohy přeskok. V době 15. a, b) jest švihadlo obloukem nad zády.

Podávám bři. Střední Župy další a poslední dvě sestavy se švihadly a jelikož jsou právě tak jednoduché jako prostná Sokolů, přimlouval bych se o vzorný jejich nácvik.

Již jen pár neděl ode dne, na kterém budeme manifestovati vzrůst, pokrok i vybroušenost Střední Župy věci naší sokolské. Hleďte bři. a chtějte převýšiti to, co u druhých obdivováno bylo. Tu pevnou vůli máme, myslím, a proto napneme všechny síly svoje, a nebude na škodu, když se zmíním o hlavních třech chybách, které jsou v našich tělocvičnách k opravě. Nedostatek kázně, slabý výcvik ve prostných a naprostá neznalost cvičení pořadových. Tedy samé chyby vedoucích. Od nich se požaduje náprava, oni jsou zodpovědni za stav i chování členstva! Pamatujte, že kázeň jest základem úspěchů našich. Myslím však kázeň dobrovolnou, ne snad kaprálskou. — Prostná. Zde opět je vedoucí zodpovědným. Ten musí míti dostatek kritiky, aby věděl, kdy je cvičení správně provedeno a kdy ne — musí míti dostatek vůle i trpělivosti. A nejprvnější zřetel již brát k zákl. postavení, a jsem dosti přesvědčen, že i někteří bři. jsou nepřátely toho. Co chcete na cvičenci, prosím vás, když stojí před vámi jako pytel neštěstí, jako zvadlá kytka, jak chcete na něm, by prováděl cviky na jedné noze (co pak je husa?) když špatně stojí na dvou, a to všechno vinou je bři. vedoucích. Opravit, ten cvičenec se nevidí, on to neví, a od toho je tam vedoucí. A jak se to má s pořadovými? Dr. Peskov v Petrohradu psal o Sokolech, že chodí jako opice, shrbení a rozkláčení, urážel aneb mluvil pravdu? Posoudíte-li správně, řeknete pravda jest to, ale při tom se musíme stydět sami, neb to naše vina — ne Sokolů, jen vedoucích. A věřím, že je dnes ještě mnoho cvičenců i vedoucích, kteří ještě nevěří, že cvičení pořadová jsou cvičeními "společnými".

Nebudu se bři. dále rozepisovat (a nemějte mi za zlé), než o to bych se přimlouval, záleží-li vám bratři na jménu naší Župy, byste letos, když je tak pěkná příležitost, dokázali, že to pravda není co výše uvádím.

Myslil jsem bři, že bude mi možno podati vám nějaké bližší pokyny stran závodů a veřejného a není mi možno, protože jsem ještě ze žádné jednoty ničeho neobdržel.

A nyní bři., než se rozejdeme, nenechte dopustit tomu, postarejte se ze všech sil svých o to, aby slavná pověst výcviku i kázně naší ve všech výše uvedených směrech úhony neutrpěla! Vykonáte tím jen svou povinnost.

Se sokolským pozdravem

Rudolf Stýblo,
náčelník Župy Střední.

PROSTNÁ CVIČENÍ ČLENSTVA,

stanovená pro závody a veřejné cvičení Župy Východní, ve dnech 22. a 23. července 1911 v Long Island City, N. Y.

Ruch mírný, základní postavení: Stoj spatný, připážit, ruce otevřené. Cvičí se na jednu stranu pouze, každý oddíl 8krát, dvakrát dokola. Poloha palcová, ruce otevřené všude kde není zvlášť udáno.

I.

1. a) Předpažit.
- b) Upažit — stoj zánožný v pr. — podřep v levo.
- c—d) Výdrž.

2. a) Paže skrčít zapažmo — ruce v pěst, náponem nohy levé vztyk do zanožení v pravo.
b) Trčít do upažení—pol. dlanní, výpad v pravo stranou
c—d) Výdrž.
3. a) Předpažit — úhyb v levo do výpadu v levo stranou — předklon.
b) Výdrž.
c) Upažením, skrčít úpažmo — pol. hřbetní ruce v pěst, $\frac{1}{2}$ obrat v levo do výpadu v levo v před — vzpřím.
d) Výdrž.
4. a) Trčít do vzpažení — hled sleduje ruce, vztyk náponem nohy levé a přisunem nohy pravé stoj spatný.
b) Připažit předpažmo.
c—d) Výdrž ve stoji spatném.

Poznámky: Na dobu 1. b) 1. noha se ohne jako při výpadu, pravá úplně napjatá sune se co možno nazad. — 2. a) pěstě těsně přiléhají po stranách k prsoum, pravá noha vydrží napjatá a při náponu levé zvedá se současně od země.—
3. a) prsty dotýkají se země po stranách špičky nohy levé.

II.

1. a) Zapažit — stoj výkročný v pravo.
b) Předpažit vzhůru — výpad v pravo v před.
c—d) Výdrž.
2. a) Oblouky zevnitř, připážením předpažit — stoj úkročný v levo.
b) Upažením, skrčít vzpažmo dovnitř, předloktí složeno na hlavu v pr. v předu, ruce v pěst, poloha malíková — úhyb v levo do výpadu v levo stranou — mírný úklon v levo. (Trup a pravá noha v jedné přímce.)
c—d) Výdrž.
3. a) Paže mrštit do vzpažení zevnitř — náponem nohy levé stoj rozkročný — vzpřím.
b) Ruce složit v zad upažmo — úhyb v pravo do výpadu v pravo stranou — mírný úklon na pravo. (Trup a levá noha v jedné přímce.)
c—d) Výdrž.
4. a) Paže mrštit stranou do upažení, poloha hřbetní — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo — náponem pravé nohy do zanožení v levo — vzpřím.
b) Připažit — přinožením levé k pravé stoj spatný.
c—d) Výdrž ve stoji spatném.

Poznámky: 1. a) Obě nohy stojí plnou šlápí na zemi, prsa vypnutá — 2. a) Oblouky zevnitř předpažit: paže přejdou nejprve do upažení, připážení a pak teprve do předpažení. — 2. b) Upažením skrčít vzpažmo dovnitř: přejdou paže nejprve do upažení a pak teprve vzpaží a skrčí dovnitř, záloktí těsně při hlavě, předloktí plně spočine na hlavě. — 3. b) Obě paže složí se na kříži, pravá ruka pod levou a levá pod pravou lopatkou se nalezá.

III.

1. a) Skrčít upažmo, ruce v pěst pol. hřbetní — dřep.
b) Paže mrštit do upažení pol. dlanní — unožit v pravo.
c—d) Výdrž.
2. a) Vzpažit nejkratší cestou — vztyk do stoje rozkročného.
b) Oblouky zevnitř připážením, v pravo zapažit v levo předpažit vzhůru — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo — předhyb do výpadu v pravo v před — mírný předklon. (Trup a noha levá v jedné přímce.)
c—d) Výdrž.
3. a) Připažit, (levá předpažmo) a současně upažmo skrčít vzpažmo dovnitř (dlaně na vazy) — $\frac{1}{2}$ obrat v levo do stoje rozkročného — vzpřím.
b, c, d) zvolna záklon.
4. a) Trčít do vzpažení — vzpřím.

- b) Oblouky zevnitř připážením v pravo předpažit vzhůru v levo zapažit — $\frac{1}{2}$ obrat v levo předhyb do výpadu v levo v před — mírný předklon. (Trup a noha pravá v jedné přímce.)
- c) Připažit — vzpřím — a přisunem pravé k levé stoj spatný.
- d) Výdrž ve stoji spatném.

Poznámky: 1. b) Levá noha vydrží ve dřepu, a pravá se sune v pravo stranou, v dřep únožmo v pravo. — 2 b) Paže přejdou nejprve do připážení upažmo a pak do naznačených poloh. — 3. b, c, d) Děláme zvolna záklon, na dobu b) zvolna zakláněti počnem tak, aby na dobu d) do úplného záklonu jsme přišli. — 4. b) jsou opáčné pohyby doby 2. b).

IV.

1. a) V pravo, skrčít předpažmo dovnitř (pěst v poloze hřbetní proti levému rameni), v levo odpažit p. h. — stoj zánožný v pravo dovnitř — trup otočit v pravo 45 stupňů.
b) Obloukem vrchním v pravo, mrštit do vzpažení zevnitř, ruka v pěst poloha palcová, levá vydrží v odpažení zat'atá v pěst v poloze hřbetní — výpad v pr. stranou — trup otočit zpět o 45 stupňů (hled sleduje zápěstí pravé ruky).
c) Zapažit zevnitř ruce v pěst (dlaně směrem ku předu) — stoj zánožný v levo.
d) Výdrž.
2. a) Zapažením náprah na rub vnější v pravo, poloha malíková, levá předpaží nejkratší cestou v poloze hřbetní, obě ruce v pěst — přednožit v levo.
b) Rub vnější v pravo do předpažení pol. pale. v levo zapažit — výpad v levo v před.
c) Zapažením vzpažit v pravo, ruka v pěst, v levo předpažit dolů, ruka otevřená, pol. hřbetní — náponem nohy levé do stoje zánožného v pravo.
d) Výdrž.
3. a) V pravo vzpažit dovnitř, (ruka ohnuta nad hlavou se nalezá a je otevřená), v levo předpažmo skrčít dovnitř, (pěst před pravou stranou prsou, obě v poloze hřbetní) — poklek v pravo.
b) Podpor klečmo pravoruč a pravonož, upažit v levo — ruka pravá opře se po pr. straně pr. kolena o zem, levá předpažmo upaží do polohy hřbetní, hled sleduje ruku levou, která při dokončení pohybu se otevře) — unožit v levo (až vodorovně).
c—d) Výdrž.
4. a) Vzpřím — skrčít předpažmo dovnitř (prsty se dotýkají prsou, poloha hřbetní) — přinožením nohy levé ku pravému kolenu, klek v pravo.
b) Paže mrštit předpažením do upažení, pol. hřbetní — vztyk — $\frac{1}{2}$ obrat v pravo na levé špičce do unožení v pravo.
c) Připažit — přinožením v pravo stoj spatný.

Fr. Štětka, náč. Župy Východní,
2010 Ashland Ave., Baltimore, Md.

KONKURS.

Tímto vypisuje se konkurs na obsazení místa společného cvičitele pro Těl. Jed. Sokol, Omaha, T. J. Sokol Fügner-Tyrš, So. Omaha, a Sbory Sokolek v Omaha a So. Omaha. Cvičení jsou rozvržena na všechny večery v týdně a sice: tři v Omaha a tři v So. Omaha. Přihlášky s podáním podmínek a vypsáním kvalifikací podány buďtež na adresu: Oldřich J. Jelen, 1231 So. 14th St., Omaha, Neb.

Za Ústř. Výbor Západní Župy,
J. J. Mík, starosta. Oldřich J. Jelen, jednatel.

DOPISY.

Lorain, O., 29. ledna.

Byv pověřen dopisovatelstvím, musím také psát, aniž vím, kde začít. Bylo by toho příliš mnoho. Různé zkušenosti máme z posledních dob. Rok právě minulý byl pro nás opravdovým kaleidoskopem, v němž střídají se různé dojmy — těch dobrých pomalu. — Čtvrtého září m. r. pořádala jednota naše výlet s veřejným do Lincoln parku, na němž účast brali bratři všech jednot clevelandských i sestry Sokolky. Účast vzdor nepříznivému počasí byla dosti četná, nesplnila však očekávání. — Zdařilým a něčím dosud u nás nevidaným bylo veřejné o novém roce. Nejprve nastupuje 18 žáků za doprovodu hudby k prostným s dřevěnými činkami. Chůze dosti jistá, pováží-li se první jich vystoupení. Cvičení samo, musím přiznati, působilo na diváka trapně, ač obecenstvo bylo spokojeno. Nebylo však vinou jejich, ani br. náčelníka. Byl jsem přítomen jich cvičením i poslední zkoušce hudební a musím přiznati, vše bylo vzorné. Při veřejném pak kapelník měl takovou pěknou hudbu, tak že nikdo jiný není za nezdar zodpověden. Pianista přišel o hodinu později, ač obecenstvo bylo v čas na místě, netrpělivě čekají na zahájení cvičení, a tu z nouze nahradil kapelník piano basou. Byla hrána bez zkoušek, každý hrál totiž dle svého; — cvičení vypadalo dle toho. Jest mně při tom líto cvičitele i hochů a jich námahy. Zkouška hudební, o níž činím zmínku, byla při pianě a houslích a tu piano scházelo a druzí dle mínění kapelníka se shodnou až při cvičení. Po odchodu žáků nastupuje 22 boreů od Sokola Nová Vlast z Clevelandu, vedením br. Přecha k prostným. Poněvač správně nebylo i nyní zahráno dle hudebnin br. Přechem přinesených z V. sletu, cvičeno bez hudby. Po rozstupu začíná cvičení 4 oddílů prostných. Po provedení prvního oddílu tísnivá nálada zmizela a strhla přítomné k potlesku, jenž každým oddílem stupňován až do konce. Další oddíly, velice složité, provedeny rázně. Po odchodu nastupuje 12členná četa Sokola Čech, vedením br. Hořici. Prostná, 4 oddíly, vynikají složitostí, zvláště 4. oddíl, rohování. Provedení prostných bezvadné, což dokázala bouře potlesku nejlépe. Nastupuje 5 boreů Sokola Lorain, vedením br. Přecha, ku 4 oddílům prostných. Po nich nastupuje 6 Sokolek od Sokola Čech, vedením br. Hořici, ku cvičení kužely. Cvičení jich vyniká neobyčejnou stejností, lehkostí a elegancí. Po odchodu Sokolek nastupují družstva k náradí v tomto pořadu: II. družstvo: bradla, hrazda; II. družstvo: kůň, hrazda; III. družstvo: bradla, kůň. Obecenstvo, většina české osady, která dala si toho dne dostaveníčko v Sokolovně, pozorně sledovalo každý výkon a nešetřilo uznáním boreům. Při zmíněném veřejném nás navštívili bři. z Toleda, kteří následkem neštěstí je potkavšího srážkou elektrických kar u Norwalk, O., přijeli až na konec a to s údy potlučenými a na nejvyšší vzrušení hroznými dojmy cestou zakusenými. Řidič káry v kritickém okamžiku vyskočil ponechav cestující hleděti vstříc blížící se zkáze; 3 mrtví na místě — většina těžce a lehceji raněných. Bratři naši poměrně byli ze všech nejšťastnější. Po lékařské pomoci v nemocnici v Norwalk nastoupili další cestu. Doufám, že příležitostně bratřím toledským jejich návštěvu oplatíme. — Byl krásný, opravdu zdařilý den u nás, kterého bude dlouho vzpomínáno. Dosud takového u nás nebylo a rád bych věděl nyní již, kdy že takového bude zas? Dík náš za úspěch dne patří sestrám i bratřím Sokola Čech i Nová Vlast v Clevelandu, zvláště bratřím Přechem a Hořicem, kteří znajíce naše postavení, přišli nás povzbudit v našich snahách i práci naší. Výslovně podotýkám: žádného jsme nezvali, nežli na ústní požádání bři. Přeche i Hořice se přičinili o tak bojnou návštěvu u nás, která nám přinesla nových sil i nadšení k dosažení vytčeného

cíle. Odbylo se vše dobře — bez hudby — nač ale této bylo potřebí? Víím, že nepříjemné kapelníku, ale trochu pozdě. Úspěch všestranně velký, pravda — aby byl však co největší, jest povinností každého o to se přičiniti. — Zábava potom se rozproudivší potrvála hezky dlouho — ani žádnému se domů nechtělo. — Počátek roku slibně zahájen — vytrvat tak, budiž cílem všech!

Na zdar!

Adolf Navrátil.

St. Louis, Mo., 16. února.

Čtyřicet šest roků! Pouze jeden přiměřený lidský věk tomu, co utvořen byl hrstkou mužů první sokolský šik v Americe. Ještě ne celé půlstoletí tomu, co ujalo se první sítě myšlenky sokolské v naší nové vlasti — a hle, jak mnoho již tu zdárného ovoce. Jednota naše vzpomíná zajisté více, nežli jednoty jiné tohoto okamžiku, neboť jí připadá ona zásluha být první jednotou sokolskou v Spoj. Státech Amerických. Tak i letos sešli jsme se, dne 13. února, ne sice v počtu nejlepší, ale dosti četném, abychom společně s našimi sestrami, příznivci a přátely oslavili první počátky jednoty naší. A věru, byl to večírek Sokola důstojný. První číslo na pořadu byla hudba našeho boдрého sbormistra Sok. Trčky, "Národ sobě". Příští číslo byl zpěv "Hlaholu" společně s hudbou, "Pochod Sokola Volnost a bratrství" a jelikož se všeobecně líbilo, "Hlahol" zapěl "O, vlasti má". Čten protokol celoroční a dopis nepřítomného náměstka br. F. Šedinky, v němž dává návrh ku postavení nového vhodnějšího stánku. Následovala slavnostní řeč br. Karla Milčice, která s netajeným účastenstvím byla přijata. Proslov tento příkládám zároveň s dopisem mým a doufám, že čtenář najde otisknutý na jiné stránce pod vhodným ohlavením. Velice pěkná byla báseň sestry Reinerové "Čecha vzor", která mnohého z nás tak pohnula a br. Veselého dokonce i rozplakala. Br. V. K. Trýska vzpomněl našich sester Sokolek — o jejich působivosti a pokroku po boku Sokola. Řeč jeho byla oceněna a přijata s povděkem. Další pořad večera vyplněn byl sborem "Vlasta" a zpěv jejich, jakož i jednotlivá čísla, jako báseň sestry Svobodové a zpěv sestry Polepilové s doprovodem na citeru sestry Šmakalové, byla odměňována dlouhotrvajícím potleskem. Na jedno číslo jsem však málem zapomněl a sice přednes br. V. Vimra, který nás po tak cituplných momentkách svým kupletem "Chvála malým ženám" opět do lepší a veselejší nálady přivedl. Přednes jeho byl velice zdařilý a my v odměnu za to bychom nepřáli si nic jiného, nežli viděti jej kráčet po boku některé té malé — Sokolky. Nieměně odnesli jsme si zajisté všichni, kteří jsme se ten večer v Sokolně shromáždili, krásné vzpomínky na těch několik hodin mezi sebou ztrávených a doufejme, že od teďka za roky čtyry budeme oslavovati počátky Sokola v Americe všichni — to jest Sokolstvo veškeré. — Dne 19. února podalo nám naše ochotnictvo po skoro 3měsíčním odpočinku opět jeden děj. Hrála se "Charley-ova teta". Škoda však, že sněhová vánice, která řádila po celý den a zvláště večer pak podobná malému blizardu, zanechala přemnohého milovníka divadla doma. — V přípravě se nalézá známý děj "Matčino dílo". — Dne 26. února pořádá naše jednota dětské Šibřinky a dne 16. ervence velký výroční výlet.

Na zdar!

Stanislav Větrovec.

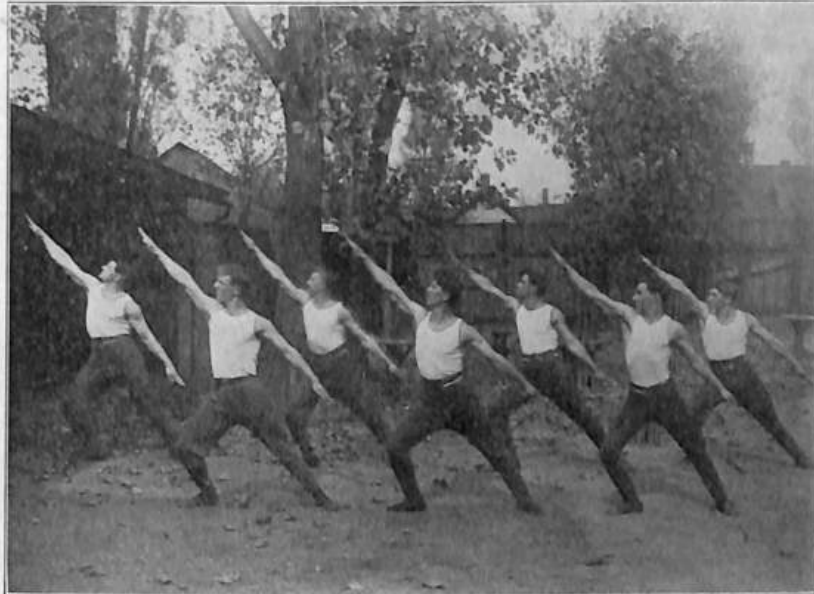
Portland, Ore., 23. února.

Tedy, první skřek sokolů z tak dlouho mrtvého města na pacifičském pobřeží. Vyrázil novým svěžím rozmachem mohutných křídel a s nadšením pro vše sokolskou v novém koutu Soustátí. Uváděcí slavnost jsme pořádali, dne 19. února v místnosti Čtenářské Zábavní Besedy, kteroužto byla zdejší T. J. S. "Portland" připojena k N. J. S. ve Spojených Státech. Diplom byl nám odevzdán br. Veselým a Šimánkem od T. J. S. "Bratři Osvěty" ze Scio, Oregon, s vhodným proslovem. Br. Cuba se zhostil svého úkolu vhodnou řečí po-

děkovací a jménem všech členů Sokola Portlandského dal slib, kterým se zavazuje zdejší T. J. S. plnit věrně stanovy N. J. S. a zvelebovati i soustavně prováděti těloevik dle soustavy Tyršovy. Na to provoláno bouřlivé "Na zdar!" Pak následovalo cvičení pořadové, které na cvičil br. Vymetálek. Po té následovala volná taneční zábava až do 11 hod. večer. Musím dodat, že naše malá slavnost se setkala s dobrým finančním výsledkem, díky ovšem naší milé sestře Růžence Švec-Boysenové, která za pomoci ses. Porákové a její přítelkyně z Chicaga, která tu přítomně dlí návštěvou a Hardtové a Jamborové připravily všem chutnou večeři. — Br. Výrostek sebral na sběrači listině při té příležitosti od obecnstva tyto příspěvky na nářadí: Růženka Švec-Boysenová \$6 a její manžel, ačkoli Němec, ale srdcem Čech, 2; Fr. Rulík 50c.; Jos. Šrámek 55c.; Jerry Černovský 50c.; A. Kliemeš \$5; V. Pulec 50c.; Jan Vedek 50c.; V. Rejček 50c.; Boh. Ciboch \$1; V. Šule 50c.; V. Kruml \$1; J. Havel \$1; Fr. Proška \$1; J. M. Cuba \$1; J. Jambor \$1; pianista br. Krémář \$1; V. Slezák \$5; Fr. Beneš 50c.; A. Ledvina \$1; J. Havlina \$1; A. Kochan 25c.; Otto Rendo 25c.; J. Maštaler 50c.; Jos. Talafous 50c. a Jan Vymetálek \$1. — Sestra Poráková dala návrh všem přítomným paním a dívkám českým i sloven-

Long Island City, N. Y., 23. února.

Doufám, že bratří odpustí, že jsem neměl žádného dopisu v minulém čísle, neboť jsem byl tak zaměstnán, že nezbylo času. A dále také nemám posud ničeho, co by mohlo potěšit. Místo co mají mnozí naši bratří býti nápomocni jednotě, tak ji nechávají pozadu. Důkaz toho mohu předložit. Dne 28. ledna odbývala naše jednota maskární ples čili Šibřinky a každý bratr byl obmyšlen jednou vstupenkou, aby se jistě dostavil, ale i tu jsme byli sklamáni za všechnu námahu našeho zábavního výboru, který skutečně pracoval a všude agitoval, kde jen mohl, ale marně. Byl ovšem překvapen, neboť většinou si asi mysleli: beze mně to též odbydou, a ostatní se nestarají, tak jako by jim bylo vše namáhání pracujících bratří lhostejné. Nevím, proč naše Šibřinky bratří každým rokem nechají oslábnouti všechny obětavosti své jednoty. Jen předložte si všichni jen to naše vydání za tyto tři měsíce. Vydali jsme bez mála \$700. Jak ale dopadne dále? Je nás jen hrstka jak dlouho potrvá vyplácet z příspěvků a pokut taková značná vydání ročně, a to zde ještě máme podporu v nemoci — což když nás několik onemocní v jednom roce? Kam pak se podějeme v krátkém čase, a zvláště v tomto roce, kde nám předlehá velmi mnoho

Vzorné družstvo T. J. S. Nová Vlast.

ským ku založení odboru Sokolek v Portlandu. Její návrh se setkal s všeobecným souhlasem a svolána agitační schůze v neděli, 26. února. Tedy doufáme, že budeme mít záhy též nadšený odbor Sokolek. Tedy jen vzhůru do toho br. Sokolové, chod' me do cvičení, ne často, ale po každé, kdež po celodenní jednostranné práci se náš duch a tělo osvěží. Pak nám bude možno se připravovati na veřejné cvičení, jež hodláme uspořádati v letě a co hlavního, též na župní v San Francisku. Přičiňme se, bratří, aby české sokolské jméno vyniklo zde, na nejzazším Západu, kde tak neznámo zní ve sluch Američanů. Jest nám zde zápasiti s nepřátelským táborem Y. M. C. A., který je, žel, zde tak oblíben, zachraňme tu naši mládež naší mateřtině a učme ji znáti ty slavné dějiny českého národa! Pak poznáme to sladké ovoce naší práce, až každý Čech řekne s hrdostí: "Jak jsem št'asten, že se mohu zváti Čechem, že patřím k té velké rodině matky Slavie, že mohu mluvití naší libozvučnou mateřtinou." Proto, bratří, zanechejte sporů, ale rukou v ruce jděme za naším společným ideálem, vytknutým nám naším nezapomenutelným Tyršem a Fuegnerem, oteu to dnešního Sokolstva!

Na zdar!

Jan Vymetálek.

práce. Máme závody a též 25leté trvání naší jednoty. Záležejí jen na nás všech, abychom se přičinili a rukou v ruce pracovali všichni v celé jednotě a pak teprv se pozná pokrok naší síly v našem středu. — V lednu jsem zašel do sousední české osady v Astorii za mojí záležitostí, a tu jsem se setkal s dávným Sokolem br. Em. Kopejrnou, jenž měl sice kamsi cestu, ale vzdor tomu prál, že musím s ním se podívat, jak si zde osadníci zbudovali svou školu a českou budovu. Jest úhledná jak z venku, tak uvnitř, tak že vyhovuje všem požadavkům, tot' důkaz, že se dobře srovnávají společně v té mladé osadě, kdežto my, ač daleko usedlejší, nemáme posud ničeho, jen jsme stále utiskováni od cizého národa a od nás stále podporovaného, pročež bratří uvažte, v jakém postavení jsme a neopouštějte naši jednotu sokolskou a předkládejte si, že jest naší povinností jíti stále ku předu a na prospěch věci naší výchovné. Na zdar!

Jos. Koutník.

Little Ferry, N. Y., 25. února.

Nenadálé okolnosti přinatyly mne k činnosti. Především jest mojí povinností oznámiti, že Dělnicko-Americký Sokol pořádá maskární Šibřinky, které navštívil velký počet na-

ších členů a členkyň a při té příležitosti jeden předák nazval nás "modráci". Nemyslím, že jest nadávka, snad učinil tak ze zášti proti nám, aby ublíženo bylo daleko širší vážnosti ve veřejnosti, neboť my mohutníme a rosteme jako houby po dešti, kterým se říká také "modráci". Pravda, byl jednotlivec, ale jak asi to bude dopadat, až nastane spojení obojí jednoty? Naši hoši oplácí jejich návštěvu velmi dobře, neb na naši zábavu přijde jeden aneb dva a od Svobodomyšlné školy, která zajisté zasluhuje všestranné pomoci, se neukáže ani jediný. Smutný to obrázek mezi jedním národem, jen samé nesváry. Jen vzorným vystupováním získáte nové členy a přízeň krajanů. — Dne 11. února sehrál Dramatický Odbor s Odborem Sokolek obraz ze života "Era Kubánkova" při vyprodaném domě. Všeobecné uznání dostalo se všem účinkujícím ku další jejich činnosti. — Zábavní výbor pořádá, dne 18. února v Sokolovně Josefovskou zábavu ve prospěch nové tělocvičny. Že Josífkově se postarali o pestrý program, samo sebou se rozumí. — Dramatický sbor sehráje jednoaktovku: "Strašit hnízdo aneb Čisté hospodářství ve Svato-Václavské záložně v Praze". Dále bude přednesen kuplet "Mýlka v poschodí", vše k potrhání. Bratří, dostavte se do jednoho, abyste ještě něco dobrého užili ve staré Sokolovně, třeba se tam trochu mačkali — až bude nová, tak si zase pohovíme. — Sběrací výbor si stěžuje, že skorem všechny západní jednoty nám nedaly vědět, jak naložily s úpisy, jež naše jednota rozeslala ku odkoupení na stavbu nové Sokolovny, pročez žádáme, aby nám zdělily jejich usnesení. Voláme k vám, bratří, pomozte k účeli šlechtnému! — Přípravy se konají na výstavu, která má být zahájena, 1. května, a doufám, že nemálo přispěje ku stavbě nového stánku, jehož postrádáme, neboť naše jednota prospívá a členů přibývá stále. — Cvičení na veřejné jest v plném proudu. Bratří, tužte se a ukažte, že jste pravými Sokoly.

Na zdar!

Ferdinand Kallmuenzer.

Chicago, Ill., 26. února.

Milý bratře pořadateli, v minulém dopise vynechal's mi aneb snad ten tiskařský šotek spletl, celou jednu část' z mého dopisu z naší Slovanské Lípy. Či bylo snad příliš silně? Nám však by jen prospělo, aby se na místech těchto řeklo několik slov pravdy, protože jen tak cesta jest k nápravě a my ani u nás již nevěříme, že pouhé, nicotné vychvalování prospěje a frází mnohé zlo zakrýtí lze. Řady naše poznamenáhlů přičiněním vaším, bratři v pořadatelstvu, zvykatí si musí na sebekritiku a tak více vydá, nežli pouhé pozlátko. Proto vrátíme se k tomu, co minule jsem napsal a bylo vynecháno třeba pro nedostatek místa . . .

Nový rok začali jsme věru krásně. Maškarní ples se vydařil neočekávaně velmi dobře. A co hlavního — "cvičíme". Co v tom slově "cvičíme" vše zahrnuje! Řada ostrých debat ve schůzích i mimo a snad i znepřátelení nejlepších přátel atd. U nás se poslední léta cvičilo velmi pomalu, často však děti jen tak přiběhlé z ulice, bez dozoru a vědomí jednoty, dále akrobati a pojišť'ující spolek a právě minulý měsíc se nám tam zjevilo náčiní provazolezce. A jen my Sokolové, kteří jsme si tělocvik vytkli za náš úkol, ne a ne odvážit se ku práci. Hned se tu vynasly finanční výlohy a některý tu naši ubohou finanční otázkou (ohledně cvičení) protřásl jako rakouský finanční ministr a jiný zase, že v naší cvičirně nemůže cvičit ze zdravotních ohledů. Řekněme, že je to tak, proč ale nevíci v hořejší místnosti, která je často pronajata všelijakým klubům, které za nájem neplatí, mnoho věcí rozbijí a ukradnou a po případě se seperou a jsou z toho soudy a naše ostuda, jak jedenkrát ve schůzi se o tom jednalo. A konečně všichni víme, že pro dobro jednoty budeme muset si najít v brzku někde jinde pole působnosti, neboť česká osada se zde více neudrží, tak at' ty naše žačky, žáci a Sokolky ta poslední léta, co zde budeme, prožijí ve velké síni, snad se nám tím lépe udrží a někdy po letech rádi budou vzpomínati na tu jednotu, která jim hleděla

dát to nejlepší, co měla, a jistě pak přilnou k naší nové síni, postavíme-li si jakou. A tu naši cvičirnu bychom mohli ponechat "činným" a těm "akrobatům", snad vynese tolik, co velká síň od výše zmíněných klubů.

"Cvičíme"! Sokolové, cvičení je úkolem Sokolstva, a na vás, kteří již cvičit nemůžete a nehodláte, jest, abyste stáli na svém úkolu, a veškeré překážky, kladné cvičení, hleděli odstraniti a těch překážek se vyskytne dosti, nepostavíme-li se hned proti nim. Ale přiložte-li jen trochu v té věci ruce k dílu, budete viděti, že nám ta naše "Lípa" ještě "pokvete". — A hle, nyní i u nás se ledy prolomily, neboť ani jinak to nazvati nelze. Všude se jeví zájem o dobro jednoty a o cvičení. Naše jednota má dvě strany (jako ta naše politika), jedna šla hot, druhá čehý, a teď zas jedna chce druhou předčít (?) a doufáme, že ta sokolská vyhraje. — Nový náčrtel ústavy Č. O. S. v naší schůzi čten a jelikož nikdo nebyl proti spojení, byl přijat a též příznivě odhlasován. — Připravujeme jakýsi soukromý sokolský večírek, t. j. večírek, kde bychom rádi viděli všechny "bratry Sokoly" naší jednoty pohromadě, hlavně ty, kteří po léta nebyli ve schůzích a našich zábavách, a kteří říkají: "Já bych tam šel, kdyby to nebylo skrze toho —" a pod. Bratří! My každý máme nějakou tu chybičku (jen já ne — já si na ně přinesu pytel a pak to dám třeba br. Meneclovi, on bude vědět, co s tím). Když ale přijдете do tohoto večírku a uvidíte ty naše žačky a žáky a což tu řadu činných Sokolek, pak jistě nebude třeba si to nějaké slovo odpouštěti, to se při tom večírku již samo sebou vše zapomene. Na příklad, v minulé schůzi hlásil náčelník, že Sokolky žádají knihy pro své činnovnice. Tu vystoupil jeden z těch skutečně "dvakrát vysloužilých" a praví: "Sokolové, jak víte, já jsem zde již nebyl přes půl roku, jdu sem rád, ale mám daleko a jak víte, byl jsem nemocen, ale že bychom zde měli za tak krátkou dobu odbor činných Sokolek, to mě skutečně překvapuje, ani tomu věřiti nemohu!" Náčelník na to: "Ano, máme již dvacet šest činných Sokolek." Vysloužilý bratr: "Je-li možná (a hlas se mu chvěl) a pravda — to já jim sám koupím knihy!" A také skutečně v minulé schůzi knihy náčelníkovi odevzdal. Přijďte tedy i vy ostatní aspoň do tohoto večírku, at' vedle těch malých Sokolů jde s námi i náš starý, již šedivý Sokol, čili jak ty naše Sokolky řekly (když prozatímni evičitel musel do schůze a je nechal samotné ve cvičirně): "Pošlete nám sem aspoň nějakého "dědečka". Tak, "dědečkové", přijďte se na ty vnoučky podívat, a jistě budete pak věřit, že ta naše "Lípa" ještě rozkvete. — Též již máme stálého evičitele, ale br. náčelník je tak zaměstnán, že mu nebylo lze zprávu do listu podati.

Na zdar!

K. Tittl.

Toledo, O., dne 28. února.

Byv zvolen dopisovatelem Těl. Jed. Sokol Toledo spěchám vykonati úkol mi přidělený, ačkoliv není vlastně mnoho co bych psal. V neděli, dne 27. února, odbývali jsme měsíční schůzi, na níž nás navštívili bratři Vozka, Rokos, Chaloupka a Jirásek z Detroit. Br. Vozka nám tlumočil pozdrav bratří od T. J. S. Podlipný. Přišel, aby nás povzbudil, aby v nás utvrdil lásku ku práci sokolské. Prostými, avšak vřelými slovy poukazoval na účel a význam Sokolstva. Po schůzi jsme mu ukázali naší tělocvičnu a nářadí. S velkou radostí jsem pozoroval, že jest s naší prací spokojen; ačkoliv jsme teprve v začátcích. A tu opět v nás povzbuzoval lásku a chuť ku práci výchovné. A když nadešel čas, aby nás opustil, tu jen neradi jsme se s ním loučili. Takých bratří by jsme zde potřebovali, kteří by nás ještě nezkušené poučovali, povzbuzovali v lásce a bratrství udržovali.

Dne 18. února pořádala naše jednota taneční zábavu, na níž nás navštívili mnozí Čechové z tohoto města, ba i hojně z jiných národností se přišli podívat na sokolskou zábavu. Zvláště česká hudba F. Poláka z Cleveland, O., se všem velice líbila. Veselost dostoupila vrchole, když počali hráti české

písňe národní se zpěvem řízením br. Rokose, takže se každý cítil jako doma, tam ve vzdálené vlasti, v Čechách.

Musím se ještě zmínit o stránce technické, ačkoliv toho zde již bylo vzpomínáno. Cvičíme nyní společně se Slovenským Sokolem. Nářadí máme nyní více, koně a můstek, což koupil Sokol Slovenský. Práce v těloevičně postupuje pomalu, ale jistě. Potřebovali bychom zde jen několik starších Sokolů, jak jsem se výše zmínil. Jen bratři mužně v před, nedejme si nikým rozkazovati. Užívejme své svobodné mysle. V lásce a bratrství hled' me vstříc práci, která nás očekává. Kráčeje svorně v před, neustupujce ani o krok dále od kolejí, které nám označili naši zakladatelé a hlásá naše prohlášení západ N. J. S. Jen tehda se dopracujeme kýžených výsledků.

Na zdar!

Emil Hrbáč.

Chicago, Ill., 26. února.

Orgán náš "Sokol Americký", jak již jsem v minulém dopise se zmínil, jest nevyčerpatelným zdrojem úvah a poučení pro Sokola, který se jen poněkud věci sokolské věnuje a zvlášt' pro br. dopisovatele; žádný si nemůže stýskat, že neví, když napíše zprávy týkající se jeho jednoty, co by jiného psal. Takovým dopisovatelům radím: Orgán do ruky a trochu přemýšlet a látky na dopis jest hned dost a na jaký dopis, že by mohl zabrat třeba několik stránek, však tu hned zase radím k opatrnosti, raději dopis kratší, ale věcný. Uvažte, bratři a sestry milé, že orgán náš čte kolem 6.000 Sokolů a možná i jednou tolik příznivců a právě hojným a věcným dopisováním se naše myšlenky tříbí. Tentokrát bylo dopisů hojnost, jelikož každý br. dopisovatel nově zvolený, ba i ti, kteří tento úřad již déle zastávají, nechtěli zůstat pozadu. Jen vždy tak bratři vytrvejte, neboť i ty naše dopisy jsou vzpruhou k další práci a činnosti. Čtete-li, jak která jednota pracuje, necheeme i my zůstat pozadu a "Ku předu, zpátky ni krok!" jest jedno z hlavních hesel. Hezky a věcný článek v minulém čísle podává br. Karel Matoušek "Ku sloučení Sokolstva v Americe". Článek onen zasluhuje bedlivého uvážení a tu s br. Matouškem úplně souhlasím. Jen žádného ukvapení, abychom později nemuseli litovat; cesty mohou být rozdílné, jen když jest náš cíl všech Sokolů stejný. Trochu zdravé konkurence, jak br. pisatel podotýká, nám neškodí, nýbrž jen prospěje. Co se mne týče, byl bych pro spojení první, ale musí být čestné zcela. Musíme totiž vzít na zřetel, že zde v Americe máme zcela jiné poměry, nežli ve staré vlasti a to musíme mít v první řadě na vědomí. Ve staré vlasti kromě výchovy tělesné hlavní zřetel musí se věnovati na národní uvědomění a čelit drzé panovačnosti a rozpínivosti německé, ale tato práce nám zde v Americe odpadá. Na nás tu jest, abychom hájili náš drahý mateřský jazyk, ovšem hájíme jej houževnatě a držíme se statně, což jest hlavně zásluhou nás Sokolů. Dítka každého Sokola zde rozené, zajisté dovedou český jazyk v slově i písmě dosti dobře ovládati, ale vezměme ku příkladu našich dítek budoucí dítka, tu již bude těžká práce, ty již neudržíme tak lehece pohromadě pro naši vše národní a sokolskou. Musíme tudíž nasadit veškeré síly a musíme hlavně své dítka vychovávat doma i ve svob. školách, musíme je hlavně uvědomovat a budít v nich záhy přesvědčení, že mohou a mají být hrdy, že jsou Čechy, neboť málo který národ má takovou pohnutou minulost, jako národ náš český. My jsme měli světové velikány a učence, které nám mohou jinonárodci v pravdě závidět. Proto bud' me na stráž, nebud' me Sokoly jen dle jména, ale pracujme jak v rodině, tak i v těloevičně a při všech příležitostech a hlasme se veřejně k našemu českému jazyku a dbejme, aby životem i skutky jsme si dobyli uznání u našich sousedů Američanů. Musím se též zmínit o knížce, již nám Dr. Jos. Scheiner věnoval a jež má název "Sokolská výprava do Ameriky roku 1909". Pročetl jsem knížku celou pozorně a jest dílko velmi zajímavé a poučné. Proto by si měl každý Sokol zaopatřit. Dr. J. Scheiner, starosta České Obce Sokolské, podává podrobný popis

celé výpravy sokolské velmi úchvatně, s četnými zdařilými snímky, ano podává nám různé rady i pokyny. Nemohu se šířeji o všem rozepisovati, abych nezabral příliš mnoho místa, ale přece jen jest k poznání, že týž hledí na náš život a činnost sokolskou z docela jiného stanoviska, nežli my zde. Ale to jest jen proto, jelikož nezná tak dobře ty naše zdejší poměry. Ale za to náš pořadatel orgánu a starosta Župy Střední, br. Dr. Rudiš-Jičínský, má nepopíratelnou zásluhu o náš rozvoj. Přečtete-li si jeho redakční úvahy v minulém čísle, shledáme jen, že náš br. pořadatel vidí do všeho pravým, bystrým zrakem sokolím, řekne nám pravdu do očí; nechei zrovna onen článek jmenovat, ale Sokolové T. J. S. Praha v Town of Lake budou vědět, který as tak myslím, po přečtení mého dopisu. Musím též zdělit, že zásluhou zasloužilého br. Lor. Širokého byl k naší jednotě navržen a uveden Dr. J. H. M. Otradovec. Tuším, že jest našeho br. Dr. Rudiš-Jičínského dobrý známý a slíbil mi, že bude též do našeho orgánu dle možnosti přispívati a sice ze stanoviska zdravotního, což nám nemálo prospěje. Též se zmiňuji, že br. L. Široký a J. Božovský pracují pilně jako výboři ve prospěch a zdar dětských Šibřinek, jež naše jednota, dne 28. února pořádá. Takové zábavy schvaluji, jelikož vzbuzují zájem našich maličkých. Jest radost se na tu drobotinu dívati, jak jsou šťastní a spokojení a jak se vespolek radují, tak že i my z nich musíme mít radost. Takové zábavy, časem nějaká přednáška aneb divadlo, to nejvíce sokolské věci prospěje a nás všechny k další úspěšné činnosti povzbuzuje. U naší jednoty již jest pozorovat větší činnost i návštěva cvičení; jest vidět, že si bratři můj minulý dopis vzali trochu k srdci a hledí, aby byli na veřejné dobře připraveni a i do těch Rapids. Jen se, Sokolové, tužte a neochabujte a hled' te, byste i ostatní povzbuzovali a šli jim dobrým příkladem vstříc. Na zdar! Ottakar Ratchovský.

LISTÁRNA REDAKCE.

Š. Cleveland, O.: Došlo pozdě do tohoto čísla.

Bratři M. v O.: Pošlete další, aby bylo po ruce pro každý případ.

K. Chicago: Jen prosíme, abyste takto nečinnosti své neomlouvali, nebylo by upřímným a věci sotva by pomohlo. Prostná jsou vypsána, též i cvičení se švihadly pro Sokolky. Začněte cvičit a to bude lépe všem nám sloužiti k duhu, nežli vymlouvat se na snadná prostná a p. Zdar závodů Župy Střední leží v rukou jednot všech tu sdružených. Soudec doporučte Župě ze svého středu, ta pak již vybeře, kolik bude třeba z takto navržených.

Čapek: Rozhodně. Vojenská kázeň jest rozdílná od sokolské. My si sami ukládáme, dobrovolně, vojenská jest nucená. Tam trest a bázeň před pokutou a u nás příklad a bratrské slovo a ovšem i nadšení pro věc divy tvoří. Není tedy nečestno u nás poslouchati ty, které sami v čelo šiků svých jsme si postavili.

J. Velký, Chicago: Kdybychom v době této odpověděli přímo, dopadlo by pro druhou stranu prahanebně, viz naši redakční.

Sestra V., New York: Souhlasíme zcela, neboť v "Epištolách" o tom stojí psáno z brku Vaníčkova: "Mám tu na mysli ony milé zjevy dívčí, které stůj co stůj ehtějí na veřejnosti o slavnostech a pod. vystupovati v kroji českém, sokolském, po žensku upraveném. Dušinky zlaté, vím, že — až na trošku té parády — činíte tak z čistého nadšení pro věc naši, ale prosím ve vlastním zájmu vašem, nechte toho, nesluší vám to . . ."

Town of Lake: Jest správné, ale třeba znali písmo Tvé a věděli, že myslíš dobře, musíš podepsati. Podepiš a najdeš pak v čísle příštím.

Vaněk C. O.: Ty a podobné magnetické účinky proudův elektrických navedly Ampérech, vysloviti domněnku o složení magnetův.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O SCHŮZI VÝK. VÝB. N. J. S.

New York, 6. února 1911.

Starosta K. E. Hrbek zahájil schůzi. Ze členů scházeli br. J. Kadlec a St. Kostka.

Zápis o schůzi lednové byl po přečtení přijat.

Předsednictvo Č. O. S. v Praze zasílá odpověď na dotaz námi zasláný, a sice u věci příštího Vsesokolského sletu v Praze, udávajíc, že naši borci budou ku všem závodům připuštěni, jakož každé jiné pozvané družstvo. Starosta Č. O. S. v Praze br. Dr. Scheiner připsal V. V. N. J. S. knížku jím sepsanou a sice o dojmech první výpravy Č. O. S. do Ameriky.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, žádá záslužní listiny pro bratry J. Sýkoru, jenž jest členem od 10. října 1890 a J. Koutníka, jenž jest členem od 10. ledna 1890. Žádosti má být vyhověno.

Plzeňský Sokol žádá záslužní listiny pro následující bratry: J. Bláha, členem od 22. pros. 1890; J. Kuták, od 23. srpna 1890; R. L. Pitte, od 24. dubna 1890; Ferd. Valha, od 22. března 1890; K. Vondraš, od 9. června 1890; J. Vondraš, od 14. července 1890; V. Růžička, od 9. července 1890; K. Veselý, od 14. července 1890; F. Zajíček, od 27. ledna 1890. Žádosti má být vyhověno.

T. J. S. St. Louis zasílá dopis, jenž byl přijat a jednatel má odpovědět a žádané vysvětlit.

Vrchní pořadatel "Sokola Amer." br. Dr. J. Rudiš-Jičínský zasílá obšírný dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Lorain žádá o poshovění poplatků, neboť se nachází ve finanční tísní. Žádosti té vyhověno.

T. J. S. Granger, Tex., žádá Výk. Výb. N. J. S., aby společně cvičitel Župy Jižní br. Chuděj byl ponechán u nich delší čas a tam cvičil, protože jejich cvičitel odeštol a oni jej nevyhnutelně potřebují. Žádosti má býti vyhověno a jednatel má vyřídit.

T. J. S. Los Angeles, Cal., se hlásí v počtu 28 členů a žádají o přijetí do svazu N. J. S., zároveň zasílají patřičný poplatek a seznam členů. Žádost byla přijata a T. J. S. Los Angeles byla dnešním dnem za člena N. J. S. prohlášena.

T. J. S. Čechie, Chicago, zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti.

T. J. S. Oakland, Cal., dopsala; přijato i obsah listu vzat k vědomosti.

Společný cvičitel Župy Jižní br. Chuděj zasílá zprávu o své činnosti a působení v oné župě, zároveň oznamuje u kterých jednot cvičil; zpráva přijata.

Plzeňský Sokol zasílá dopis, jenž byl přijat a obsah vzat k vědomosti. Též tak T. J. S. Oenaville, Tex.

Následující jednoty zaslaly jména nových činovníků na rok 1911: T. J. S. Shiner, Tábor (Chicago) a Ústřední Výbor Župy Jižní sídlem v Ennis, Tex.

Jednatel oznamuje, že zaslal různé tiskopisy T. J. S. Edwardsville, Ravenna, Abie, St. Louis, Plzeňskému Sokolu, Česko Amer. Sokolu (Chicago), Howells, Iowa City, Vlast, Little Ferry, Allegheny a Budivoj.

T. J. S. Portland, Ore., oznamuje, že obdrželi veškeré tiskopisy a tělocvičné knihy jednatelům jim zasláné.

Následující účty byly předloženy: Franklin Eng. Co. za štočky do Sok. Amer. \$7.72; Commercial Eng. Co., za štočky do Sok. Amer. \$1.70; Irma Rudišova za kresbu pro Sok. Amer. \$5.00; J. Malý za fotografie do Sok. Amer. \$1.00; Dr. J. R. Jičínský za cestovné a ztrátu času dvou dní v Chicagu \$20.00; Národní Tiskárna za tisk a výpravu Sok. Amer. za měsíc leden \$311.22; poklad. F. Lier za rok 1910 a sice za výměnu čeků, za 123 poštovních známek a za 103 registro-

vaných dopisů \$26.50; M. Grabenstein poštovné a rozličné za rok 1910 \$4.16; E. Wokál za cestovné \$1.95. Veškeré účty byly přijaty a k vyplacení odkázány.

Výbor pro sloučení Sokolstva Amerického a na utvoření Č. A. Obce Sokolské předložil návrh, jenž byl přijat a odkázán všem jednotám N. J. S. k odhlasování. Zároveň jsou veškeré jednoty žádány, aby neodkladně oznámily výsledek hlasování Výk. Výboru N. J. S.

Usneseno, aby veškeré Župy byly vyzvány, aby konaly přípravy a hleděly prodělati zkoušky pro výběr závodního družstva N. J. S. na 6. slet a závody Č. O. S. v Praze v roce 1912. Zároveň usneseno, aby náčelník N. J. S., br. F. Martyn byl požádán, aby vypracoval cvičení pro družstvo, které by bylo k oněm závodům do Čech vysláno. Usneseno Výk. Výb. N. J. S. nepořádati žádné výpravy všeobecné na 6. slet sokolský v Čechách, pouze vyslati své borce a pověřené zástupce N. J. S.

Finanční výbor podává zprávu, že prozkoumal a porovnal knihy jednatelů a pokladníků a obé shledal v pořádku. Ze zprávy vysvitá následující stav jmění N. J. S.: Hotovost z minulého seřítání \$3,526.56; příjem za 4. čtvrtletí 1910 \$2,443.60, úhrnem \$5,970.16; vydání za 4. čtvrtletí 1910 \$1,537.05; zbývá na hotovosti \$4,433.11. Zpráva přijata.

Následující jednoty zaslaly zprávy a rozličné poplatky: Sbor Sokolek Blesk \$5.65; T. S. D. a Paní, Newark \$2.05; Sbor Sokolek Omaha \$2.85; Sbor Sokolek Libuše \$2.00; Sbor Sokolek L. I. City \$2.50, do fondu na sjezd \$2.50; T. S. D. a Paní, Little Ferry \$5.85; Sbor Sokolek San Francisco \$6.25; Sbor Sokolek Schuyler 55c.

T. J. S. Tyrš, So. Omaha \$19.30; Allegheny \$51.60, na sjezd \$9.40; Oenaville \$10.50; Podlipný \$29.30, na sjezd \$9.10; Owatonna \$13.60; Nová Vlast \$47.40, na sjezd \$14.50; T. J. S. Milwaukee \$35.40; Howells \$24.90, na sjezd \$7.80; Lucas \$5.70; Dodge \$16.50, na sjezd \$3.70; Ennis \$24.20; Fuegner-Tyrš \$59.70, na sjezd \$17.00; Oak Park \$57.80; St. Louis \$55.00, na sjezd \$18.20; T. J. S. Los Angeles, vstupné \$5.00; Omaha \$62.50, na sjezd \$6.25; Plzeňský Sokol \$115.30; Č. A. S. (Chicago) \$28.20; Newark \$14.40; Ravenna \$22.00; Svornost \$22.20; Iowa City na sjezd \$3.90; Budivoj \$24.70; Praha (Chicago) \$66.90; Galveston \$4.20; Manitowoc \$11.70; Cleveland \$50.10; Seio \$8.00, Taylor \$9.60; Granger \$13.00; Oklahoma City \$13.00; Clarkson \$19.27; Tábor (Chicago) \$53.10; Schuyler \$48.40; Slov. Lípa \$223.70; Tyrš (Cedar Rapids) do fondu na sjezd \$9.20; Milwaukee \$6.85; Praha (Oklahoma) popl. \$24.80. Od C. Sádlo a B. Černý pro T. J. S. Granger \$7.50.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, zapis.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ N. J. S. ZA MĚSÍC ÚNOR 1911.

Únor	Příjem.	\$	e
4. Sokol Slovanská Lípa, Chicago.....		223	70
4. T. J. S. Milwaukee, Wis., do fondu pro sjezd za II. ½letí 1910		6	85
4. T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., do fondu pro sjezd za II. ½letí 1910.....		9	20
4. T. J. S. Praha, Okla., za III. a IV. 1910.....		21	40
4. " " do fondu pro sjezd za r. 1910.....		3	40
4. T. J. S. Granger, Tex., na IV. 1910.....		7	50
4. Sb. Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb., za IV. 1910 a na I. 1911.....			55
4. T. J. S. Omaha, Neb., za IV. 1910.....		62	50
4. " " do fondu pro sjezd za r. 1910....		20	50
4. Sb. Sokolek San Francisco, Cal., za IV. 1910.....		2	75
4. " " do fondu pro sjezd za r. 1910.....		3	50
4. Předpl. na S. A., A. Bouda do Nepomuku v Čechách		1	00
4. Předpl. na S. A., Fr. Vaček do Rak. Slezska.....		1	00
9. T. J. S. Svornost, N. Y., za IV. 1910.....		20	20
13. Sb. Sokolek, Racine, Wis., předpl. na S. A.....			85

13. D. A. S., L. I., N. Y., předpl. na S. A.	.75
13. Sok. Jan Levák, N. Y., předpl. na S. A.	.75
13. T. J. S. Galveston, Tex., do fondu pro sjezd za 1910	2.00
13. Aug. Šerpán, Omaha, Neb., předpl. na S. A.	.75
14. O. Kopček, Cleveland, ...	.75
14. Za sokolský zpěvník	.20
14. T. J. S. Bohemia, L. I., N. Y. za IV. 1910.....	13.20
14. Za ohlášku v Sok. Am. po srážce %.....	3.75
16. T. J. S. Owatonna, do fondu pro sjezd za 1909—10	9.40
15. T. J. S. Čechie, Chicago, do fondu pro sjezd 1910..	8.20
16. T. J. S. Ord, Neb., za III. a na IV. 1910.....	5.70
16. " " do fondu pro sjezd za r. 1910.....	1.90
17. Č. A. S. Manitowoc, Wis., do fondu pro sjezd za rok 1909—10	8.40
17. T. J. S. Tyrš, Newburg, O., za I. a na II. 1910....	50.00
18. Předpl. na Sok. Am., Fr. Honsa, Netolice, Čechy	1.01
18. Za knihu Těloevik, A. Švec, Cleveland, O.....	2.75
20. Za těl. knihu, Fr. Kroupa, Cleveland, O.....	.20
20. Doplatek na předpl. So. Amer., Kvasnička.....	.38
20. T. J. S. Iowa City, Ia., za IV. 1910 a na I. 1911....	5.80
20. " " dopl. do fondu pro sjezd za r. 1911..	.30
21. T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa., za II. a na III. 1910	9.90
21. Za sok. zpěvník, B. Magr, Chicago.....	.20
23. T. J. S. Tyrš, So. Omaha, Neb., za IV. 1909.....	11.10
23. Za těl. knížku, V. Brejcha.....	.26
25. Za knihu Těloevik, Karel Šolc, Kutná Hora, Čechy	2.82
25. T. J. S. Toledo, O., za IV. 1910.....	7.50
25. " " do fondu pro sjezd za r. 1910.....	1.80
25. T. J. S. Chicago, za IV. 1910 a na I. 1911.....	105.00
25. Předpl. na Sok. Amer. z Francie.....	1.00
26. T. J. S. Wilber, Neb., za III., IV. 1909, I., II., III. a IV. 1910.....	60.60
26. Za ohlášku v Sok. Amer.	35.00
26. Předpl. na S. A., A. Bartůněk, N. Y.....	.75
26. Plzenský Sokol, Chicago, do fondu pro sjezd.....	37.10
28. T. J. S. New York, N. Y., za III. 1910.....	148.20
28. " " do fondu pro sjezd za r. 1910.....	48.40
28. Za Pamětní spis Oswalda, br. Stuchlík, N. Y.	.56
28. Za těl. knihu, Jos. Záhora.....	.36
	<u>\$971.64</u>
Hotovost z minul. roku.....	4433.11
Úhrnem	<u>\$5,404.75</u>

Únor	Vydání	\$ c
9. Za cestovné do Kansas a zpět do Texasu, spol. evi- čitel Fr. Chuděj		15.25
9. Za štoček pro S. A., Com. Art Engr. Co., C. R., Ia..		1.70
9. Za fotogr. pro S. A., J. F. Malý, Chicago.....		1.00
9. Za 6700 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro leden, Nár. Tiskárna, Chicago.		311.22
9. Za iniciálku do S. A. pro leden, Irma Rudišova....		5.00
9. Za pošt. registr. dopisy a výměna čeků bankám za rok 1910, pokl. V. V. F. Lierovi.....		26.50
9. Za štočky pro S. A., The Franklin Co., Chicago....		7.72
9. Náhrada za cestov. do schůzí V. V., za 13 cest za r. 1910, Ed. Wokál		1.95
9. Náhrada za cestov. do schůzí V. V., za 19 cest za r. 1910, Al. Wokál.....		2.85
9. Nájem z místnosti ku odbývání schůzí V. V. za r. 1910 T. J. S. N. Y.		25.00
24. Pořad. S. A. za únor t. r. Dr. J. Rudiš-Jičínský....		35.00
24. Pořad. S. A. za únor, br. Jos. Čermák.....		25.00
24. Společ. evičiteli pro Texas, od 15. ledna do 15. února t. r., br. F. Chudějovi		50.00
Úhrnem		<u>\$508.19</u>
Příjem	\$5,404.75	
Vydání	508.19	
Hotovost	<u>\$4,896.56</u>	

Fond pro příští sjezd v Baltimore, Md. ..\$1,560.54	
Fond pro příští běh evičitelský.....	54.85
Fond základní N. J. S.....	300.00
Záloha na náradí u jednot a Župy.....	151.36
Půjčky u župních výborů.....	322.50
Na Union Dime Savings Banku.....	\$1,000.00
Na 19th Ward Banku.....	2,000.00
Hotovost v pokladně N. J. S.....	<u>1,896.56</u>
	<u>\$4,896.56</u>

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

VÝCHODNÍ ŽUPA NÁR. JED. SOKOLSKÉ.

Baltimore, Md., 25. prosince 1910.

Zápis o schůzi Ústř. Výboru Župy Východní.

Schůzi zahájil br. starosta S. Stiegler v obvyklou hodinu a u přítomnosti všech členů výboru, až na br. náčelníka, který pro zkoušku na veřejné nemohl být přítomen.—Zápis o schůzi minulé čten a přijat. — Br. starosta sděluje, že obdržel dopis od starosty Sokola Horymír z Curtis Bay, v němž tento žádá, aby někdo z Vých. Župy navštívil schůzi jejich jednoty a pomohl urovnat nedorozumění tam panující. Vyslání tam bratří Franc a Matoušek, kteří sdělují, že posláni tomu vyhověli a předkládají účet za cestovné a jiné výlohy v obnosu \$3.00. Účet tento poukázán k výplatě. Více v této schůzi jednáno nebylo a br. starosta ukončil. — Příjem: Sok. J. Blesk poplatek za rok 1910, \$21.30. — Vydání: Výboru na Curtis Bay \$3.00; služné náčelníka, \$7.50; pokladníka, \$2.50; jednatele, \$7.50; poštovné, 80c. Úhrnem \$21.30.

Jar. Franc, jednatel.

Finanční zpráva Ú. V. Župy Východní za rok 1910.

Příjem:

V pokladně z roku 1909.....	\$144.14
Leden 21.—Sokol Morissania.....	5.60
Duben 30.—Sok. Little Ferry.....	3.20
Červenec 25.—Sok. Fuegner, L. I. C.....	7.40
Srpen 27.—T. J. S. New York.....	48.20
T. J. S. Newark.....	5.00
T. J. S. Bayonne.....	2.60
T. J. S. Curtis Bay.....	2.50
Září 23.—Sokol Philadelphia.....	4.90
T. J. Sokol Westfield.....	3.00
Prosinec 25.—Sok Jed. Blesk, Baltimore.....	21.30

Úhrnem .....

Vydání:

Únor 27.—Cestovné a výlohy výboru do Curtis Bay..\$	3.00
Účet evičitele V. Hampla z Little Ferry.....	20.40
Duben 30.—Hektograf a houba.....	2.55
Červenec 23.—Služné náč. a poštovné.....	8.00
Služné pokladníka	2.50
Služné jednatele a poštovné.....	8.96
Vzornému družstvu do Trenton, N. J.....	28.00
Br. Hampl za 6 přednášek v kursu Ž. V.....	6.00
Srpen 13.—V. V. na účet kursu.....	75.00
Srpen 27.—V. V. na účet kursu.....	52.95
Září 23.—Na účet br. Hampla v Bohemia, L. I.....	18.55
Prosinec 25.—Služné náčelníka	7.50
Služné pokladníka	2.50
Služné jednatele a poštovné.....	8.30
Výboru do Curtis Bay.....	3.00

Úhrnem.....\$247.21

Jest v pokladně 63c.; dluh V. V. \$20.00. Přehlednuto a správně shledáno,

Fr. Čermák, K. Neuman, účtující výbor.

Zpráva jednatele V. V. N. J. S. počínající od 1. února 1910 a končící dne 31. led. 1911.

JMÉNO JEDNOTY	Počet členů koncem r. 1909	Počet nových členů za r. 1910	Počet členů odstoupilých a přestoupilých	Počet členů zemřelých	Počet členů vyloučených	Konečný po- čet členů do 31. pros. 1910	Dluh z roku 1909	Má platit za příspěvky	Přepočteno z r. 1909	Zaplacené příspěvky	Dluh za rok 1910	Přepočteno za rok 1910	Zaplaceno do fondu pro sjezd za rok 1910	Dluh do fondu pro sjezd za r. 1909/1910	Zaplaceno do fondu pro sjezd za rok 1911	POZNÁMKY
Sok. Jednota Blesk Baltimore, Md.....	213	13	5	4	4	213	\$ 1.60	\$ 264.60	—	267.10	—	.90	—	—	—	
T. J. Č. Slov. Sokol, Bayonne, N. J.....	26	2	2	—	6	20	17.30	27.70	—	30.40	14.60	—	—	2.00	—	
T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.....	72	8	2	1	2	75	—	92.50	—	70.00	22.50	—	7.20	—	—	
T. J. S. Newark, N. J.	50	3	4	—	2	47	15.50	60.00	—	60.90	14.60	—	—	4.70	—	
T. J. S. Svornost, N. Y.	56	15	4	—	2	65	17.30	82.20	—	78.70	20.80	—	5.60	—	—	
T. J. S. New York, N. Y.	484	38	9	6	11	496	148.30	603.40	—	447.00	304.70	—	48.20	48.40	—	
S. J. Philadelphia, Pa.	52	10	4	2	11	45	17.50	62.30	—	79.10	.70	—	5.20	—	—	
T. J. S. Westfield, Mass.	30	2	3	—	2	27	31.00	31.60	—	62.90	—	.30	—	5.70	—	
T. J. S. Horymír, Curtis Bay, Md.	16	—	—	—	—	16	19.10	—	—	20.40	—	1.30	—	3.20	—	
T. J. S. Little Ferry, N. J.	35	22	1	—	3	53	.70	68.00	—	70.40	—	1.70	8.70	—	—	Schází zprávy ze celý rok 1910
Č. T. Z. S. Sokol, Bohemia, L. I.	—	53	4	—	6	43	—	28.70	—	15.50	13.20	—	—	4.30	—	
Sokol Cleveland, Cleveland, O.....	146	30	10	3	3	160	—	203.50	—	153.00	50.50	—	15.40	—	—	
Sokol Čech, Cleveland, O.....	289	4	2	2	7	282	359.50	338.90	—	359.00	339.40	—	—	57.10	—	
T. J. S. Nová Vlast, Cleveland, O.....	67	15	3	—	4	75	83.40	92.40	—	152.70	23.10	—	14.50	—	—	
T. J. S. Tyrš, Newburg, O.	36	13	9	—	5	35	49.40	50.30	—	25.00	74.70	—	—	7.10	—	
T. P. J. Budiwoj, Detroit, Mich.	78	7	2	2	2	79	.80	96.70	—	98.50	—	1.00	—	15.70	—	
T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.	86	9	2	—	2	91	26.30	109.60	—	135.90	—	—	17.60	—	—	
Sokol Lorain, Lorain, O.	28	9	6	—	2	29	18.00	40.70	—	22.40	36.30	—	—	2.90	—	
T. J. S. Říp, Allegheny, Pa.	49	17	2	—	8	56	21.10	75.40	—	96.80	—	.30	9.40	—	—	
T. J. S. Lad. Klácel, Mt. Pleasant, Pa...	38	6	6	—	6	32	12.40	43.50	—	30.10	25.80	—	—	7.00	—	
T. J. S. Lev, Bridgeport, O.	20	1	4	—	7	10	9.60	15.80	—	24.10	1.30	—	2.10	1.00	—	
T. J. S. Toledo, Ohio.	28	5	1	—	14	18	—	23.20	5.00	11.10	7.10	—	—	1.80	—	
Plzeňský Sokol, Chicago, Ill.	345	45	17	2	—	371	.30	458.70	—	460.80	—	1.80	—	71.60	—	
Sokol Chicago, Chicago, Ill.	330	39	14	3	12	340	97.35	426.00	—	428.85	94.50	—	—	67.00	—	
T. J. S. Čechie, Chicago, Ill.	86	5	3	1	5	82	—	102.40	—	49.80	52.60	—	—	8.20	—	
T. J. S. Tábor, Chicago, Ill.	167	27	3	1	16	174	102.90	218.00	—	264.70	56.20	—	32.90	—	—	
T. J. S. Praha, Chicago, Ill.	236	28	16	1	24	223	68.85	285.90	—	291.20	63.55	—	—	34.10	—	
Sokol Slovanská Lípa, Chicago, Ill.	185	16	1	5	4	191	438.90	233.70	—	—	672.60	—	—	37.60	—	
T. J. S. East St. Louis, Ill.	44	—	—	—	—	44	—	—	—	—	—	—	—	8.80	—	Schází zprávy za IV. ¼-letí 1909 a celý rok 1910.
T. J. S. Vlast, Chicago, Ill.	56	—	7	—	15	34	36.00	45.30	—	60.90	20.40	—	4.50	.30	—	
Č. A. Sokol, Chicago, Ill.	80	40	11	—	18	91	24.50	134.00	—	154.00	4.50	—	2.00	9.10	—	
Č. A. J. Sokol, St. Paul, Minn.....	37	9	4	—	1	41	11.15	52.90	—	27.90	36.15	—	—	4.10	—	
Č. A. S. Manitowoc, Wis.	44	1	2	1	3	39	12.50	48.80	—	62.00	—	.70	—	8.40	—	
T. J. S. Milwaukee, Wis.	118	20	—	—	1	137	76.30	162.70	—	144.40	94.60	—	11.80	5.90	—	
T. J. S. St. Louis, Mo.	203	12	20	2	11	182	58.40	231.20	—	294.00	—	4.40	38.30	—	—	
T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Iowa.....	187	31	14	4	16	184	494.80	229.40	—	113.10	611.10	—	27.75	9.20	—	
T. J. S. Edwardsville, Ill.	11	6	4	—	—	13	17.10	16.60	—	5.00	28.70	—	—	2.40	—	
T. J. S. Oak Park, Ill.	44	13	7	—	8	42	3.10	56.70	—	57.80	2.00	—	—	8.60	—	
T. J. S. Iowa City, Iowa.	10	12	1	—	2	19	5.50	26.70	—	28.60	3.60	—	2.30	—	1.60	
T. J. S. Owatonna, Minn.	52	3	7	1	1	46	—	61.80	—	59.30	2.50	—	—	9.40	—	
T. J. S. Cadott, Wis.	10	—	10	—	—	—	3.00	—	—	—	3.00	—	—	—	—	
T. J. S. Solon, Iowa.	12	—	12	—	—	—	5.20	—	—	9.00	—	3.80	—	—	—	Jednota se rozešla.
T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	25	—	1	—	4	20	15.00	25.50	—	—	40.50	—	—	4.50	—	Jednota se rozešla.
T. J. S. Žižka, Bruno, Neb.	24	—	—	—	—	24	5.20	28.80	—	36.00	—	2.00	2.50	—	2.40	
T. J. S. Crete, Neb.	59	6	—	—	—	59	—	72.60	.90	71.80	—	.10	—	—	5.90	
T. J. S. Omaha, Neb.	202	18	3	2	10	205	62.10	250.70	—	250.30	62.50	—	20.20	20.20	—	
T. J. S. Plattsmouth, Neb.	41	12	2	—	4	47	6.20	60.50	—	30.60	36.10	—	4.40	—	—	
T. J. S. Schuyler, Neb.	58	10	1	1	—	60	.50	79.10	—	79.10	.50	—	6.20	—	—	
P. J. S. Wilber, Neb.	40	—	40	—	—	—	21.00	39.60	—	—	60.60	—	—	—	—	Vystoupila.
T. J. S. Fugner-Tyrš, S. Omaha, Neb....	170	50	7	2	27	184	—	239.30	—	239.30	—	—	17.00	—	—	
T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb...	27	45	6	—	3	63	33.90	87.90	—	122.17	—	.37	—	9.00	—	

T. J. S. Dodge, Neb.	38	19	1	2	—	54	14.80	59.00	—	74.75	—	.95	7.50	—	—	Schází 2., 3. a 4, zpráva za rok 1910.
T. J. S. Český Lev, Brainard, Neb.	16	1	—	—	—	17	29.10	5.60	—	5.40	29.30	—	—	3.30	—	
T. J. S. Howells, Neb.	32	13	1	—	—	5	39	51.90	.80	52.10	—	1.00	7.80	—	—	
T. J. S. Ord, Neb.	31	1	4	—	—	8	20	31.10	—	23.60	7.50	—	—	2.00	—	
Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.	42	6	6	—	—	8	34	1.00	—	46.80	1.00	—	—	7.60	—	
T. J. S. Hvězda Záp., Black Wolf, Kans.	29	2	1	1	—	2	27	—	—	33.40	1.00	—	1.00	4.60	—	
T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.	32	—	1	—	—	4	27	50.80	—	34.50	—	—	—	7.70	—	2.70
T. J. S. Timken, Kans.	14	—	—	—	—	14	12.45	—	—	12.60	—	.15	—	2.80	—	Schází zprávy za celý ř. 1910.
T. J. S. Oklahoma City, Okla.	22	9	2	—	—	2	27	7.20	—	35.30	—	.40	—	4.90	—	
T. J. S. Praha, Prague, Okla.	33	6	3	—	—	2	34	31.00	—	40.70	—	—	—	3.30	3.40	—
T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.	19	3	3	—	—	19	—	—	.30	25.20	—	.90	—	—	—	—
T. J. S. Taylor, Texas	14	2	1	1	—	4	10	5.30	—	12.00	1.60	—	—	1.40	1.00	—
T. J. S. Kar. Havlíček Bor., Ennis, Tex.	35	7	2	—	—	1	39	10.90	—	48.50	—	—	—	—	3.90	—
T. J. S. Galveston, Tex.	18	4	5	—	—	3	14	6.70	—	21.80	—	—	1.70	—	1.40	—
T. J. S. Shiner, Tex.	28	7	9	—	—	5	21	32.40	—	31.40	—	.15	—	2.10	—	—
T. J. S. Hallettsville, Tex.	21	7	—	—	—	8	6	.90	—	.90	—	—	—	.60	—	Jednotami odpuštěné příspěvky.
T. J. S. Granger, Tex.	—	60	6	—	—	2	52	—	—	69.80	—	—	—	5.20	—	
T. J. S. Oenaville, Tex.	—	37	—	—	—	5	32	—	—	16.10	—	.60	—	3.20	—	—
T. J. S. San Francisco, Cal.	97	17	17	1	—	2	94	34.60	—	98.70	—	2.00	—	19.10	—	Schází IV. ¼-let. zpráva t. r.
T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oreg.	27	9	4	—	—	10	22	8.20	—	33.60	—	3.60	—	2.50	—	
T. J. S. Oakland, Cal.	—	19	—	—	—	19	—	—	—	10.70	—	5.70	—	1.90	—	—
T. J. S. Portland, Oreg.	—	15	—	—	—	15	—	—	—	9.50	—	2.00	—	1.50	—	—
Sbor Sokolek Blesk, Baltimore, Md.	38	6	12	—	—	1	31	.25	—	8.25	—	—	—	3.80	—	3.10
T. S. D. a Paní v New Yorku, N. Y.	232	28	7	1	—	8	244	1.20	—	54.40	—	.90	—	47.30	—	—
T. S. D. a Paní v L. I. City, N. Y.	20	5	—	—	—	25	1.00	5.50	—	6.50	—	—	—	2.50	—	—
T. S. D. a Paní, Newark, N. J.	42	4	5	—	—	41	1.75	9.35	—	11.95	—	.85	—	4.10	—	—
T. S. D. a Paní, Little Ferry, N. J.	—	41	4	—	—	37	—	8.35	—	8.35	—	—	—	3.70	—	—
Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.	13	—	—	—	—	13	—	2.60	—	2.60	—	—	—	1.30	—	—
Sbor Sokolek Libuše, S. Omaha, Neb.	17	29	5	—	—	1	40	1.00	—	15.10	—	1.25	—	5.50	—	—
Sbor Sokolek Omaha, Neb.	57	5	—	—	—	5	57	—	—	13.05	—	—	—	5.70	—	—
Sbor Sokolek Vlastenky, Schuyler, Neb.	14	1	2	—	—	2	11	—	.95	2.55	—	.40	—	1.10	—	—
Sbor Sokolek Wilber, Neb.	10	—	—	—	—	10	—	—	—	2.00	—	2.00	—	2.00	—	—
Sbor Sokolek San Francisco, Cal.	—	36	1	—	—	35	—	—	—	11.10	—	—	—	3.50	—	—
T. J. S. Tyrš, S. Omaha, Neb.	—	28	—	—	—	28	—	30.40	—	—	—	—	—	—	—	Sloučení T. J. S. Fuegoer-Tyrš
T. J. S. Los Angeles, Cal.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5.00	—	—	—	—	—	
T. J. S. Mt. Pleasant, St. Louis, Mo.	—	—	—	—	—	—	—	45.80	—	—	—	—	—	—	—	
Souhrn	5779	1157	406	52	382	6096	\$2,775.30	\$6,938.65	\$8.95	\$6739.22	\$2995.95	\$30.17	\$404.55	\$557.70	\$17.70	—

Nár. Jed. Sokolská čítá 11 jednot ženských s 544 členkyněmi.

Nár. Jednota Sokolská čítá 71 jednot mužských s 5552 členy.

Tímto upozorňuji br. tajemníky jednot, které zaslaly poplatek za příspěvky a do fondu pro sjezd za rok 1909 a 1910 v měsíci únoru 1911 aneb později, že není onen zasláný obnos zanešen v této zprávě, neboť dne 31. ledna 1911 uzavřeny byly knihy V. V. N. J. S. Veškerý příjem v únoru 1911 jest zanešen na rok 1911, od jednot, které jsou po straně v poznámkách nemohl jsem zprávy obdržeti. Dále prosím tajemníky, aby zprávu tuto si náležitě prohlédli a se svými čtvrtletními zprávami porovnali, zdali vše v pořádku. Na zdar!

Jan Černý, jednatel.

PŘÍJEM A VYDÁNÍ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ

od 1. února 1910 do 31. ledna 1911.

Příjem.

Hotovost ze dne 31. ledna 1910.....	\$ 3,946.31
Za příspěvky a vstupné od jednot.....	6,739.22
Výevik a vzdělání v jednotách.....	31.06
Různé příjmy	165.10
Fond pro příští sjezd	422.25
Úroky z banku	77.85
Sokol Americký	219.78
Sjezdy, závody a slavnosti	157.42
Tiskopisy	9.09
Památník N. J. S.	14.75
Záloha na náradí u jednot	75.00
Kniha "Tělocvik"	158.24
Pamětní spis prvního sletu v Chicagu.....	161.21
Pamětní spis od prof. Osvalda.....	4.56
Úhrnem	\$12,181.84

Vydání.

Výevik a vzdělání v jednotách.....	\$ 91.24
Sokol Americký	4,158.85
Různé příjmy	535.45
Sjezdy, závody a slavnosti	657.55
Různá vydání	203.40
Služné taj., pokl., jednat. a náčelníka N. J. S....	345.00
Poštovné, dovozní a podobné.....	67.10
Tiskopisy	61.95
Organisátor	117.93
Záloha na náradí u jednot.....	101.62
Společný evičitel	641.34
Kniha "Tělocvik"	13.89
Pamětní spis prvního sletu v Chicagu.....	698.22
Pamětní spis od prof. Osvalda.....	55.19

Úhrnem . . . . . \$ 7,748.73

Příjem \$12,181.84

Vydání 7,748.73

Hotovost dne 31. ledna 1911.... \$ 4,433.11

Na zdar! Jan Černý, jednatel.

ZÁPISY ZE SCHŮZÍ ŽUPY SEVEROVÝCHODNÍ.

Schůze, konaná 22. ledna.

Schůzi zahájil náměstek br. Josef Jilek. Zápis ze schůze minulé přijat jak čten. Účtující výbor oznamuje, že nalezl knihy v úplném pořádku.

Br. Frčka oznamuje, že navštívil mayora města k vůli olympickým hrám, a co zprávu podává, že jakmile bude tělocvičný výbor jmenován, budou naše jednoty uvědoměny.

Dále přikročeno k volbě činníků na tento rok. Výsledek jest následující: Josef Frčka, starosta, 5688 Broadway S. E.; Karel Turek, náměstek, 2843 E. 111th St., S. E.; Emil Šlapák, jednatel, 8711 Capitol Ave. S. E.; Jan Pavelka, pokladník; Ant. Panka, náčelník, 2675 E. 96th S. E.; Ant. Čermák, 1. podnáčelník; J. Vozka, 2. podnáčelník (z Detroit); Alois Píkrýl, organizátor ve státu Pennsylvania; Jan Fryš, organizátor ve státu Michigan.

Br. jednatel má dopsat o přílohu "Věstníku Sokolského" jelikož celý rok nedocházela a předplacena byla.

Dopis obě. Patáka z Jersey City, N. Y., čten a přijat. Týká se sběračí listiny, má se odepsat, že župní výbor vůbec podobné listiny neobdržel.

Dopis T. J. S. Lorain čten a přijat. Týká se jistého cheku, záležitost tuto si béře br. Turek k vyřízení.

Dále žádost T. J. S. Cleveland, aby mu bylo sleveno tro-

chu dluhu župního přijata, a usneseno, jelikož má velké břemeno na své tělocvičně, odpustit jednotě dluh za dva roky, a sice za 1907—08. Dále ujednáno, aby se schůze konaly 4. sobotu v měsíci v 8 hodin večer v T. J. S. Čech.

Příjem v této schůzi jest: T. J. Budivoj poplatek \$8.00, T. J. S. Lad. Klácel poplatek 3.00, Sokol Tyrš 3.50; úhrnem \$14.50. — Vydej. Služné br. Turkovi jako pokladníku \$2.00.

Na zdar! Jos. Frčka, starosta. Emil Šlapák, jed.

*

Zápis ze schůze 25. února.

Schůzi zahájil starosta Jos. Frčka. Do schůze se nedostavili: V. Hoříce, J. Sýkora a K. Turek, neomluveni. Zápis ze schůze minulé přijat.

Dopis T. J. S. Podlipný čten a přijat. Jsou zprávy o místu Toledo; usneseno, aby se požádal br. Fryš, aby občas T. J. S. Toledo navštívil a tamní bratrské jednotě byl nápomocen, jelikož jest mladá a posilu zajisté potřebuje.

Dopis T. J. S. Toledo, týkající se účtu, jakž se žádá za náradí, přijat a br. jednatel záležitost vyřídí.

Dopis od V. V. N. J. S., abychom dbali na jednoty, aby se připravovaly na 6. slet do Prahy, přijat. Br. jednatel má venkovské jednoty upozorniti a místním jednotám zástupci sami vyřídí.

Br. Ant. Čermák byl zvolen jako zpravodaj župní části technické. — Dále dán návrh, aby místní jednoty opět vystoupily tento rok ve veřejném parku, jelikož vystoupení minulý rok se obecenstvu velice zamlouvalo.

Na zdar!

Emil Šlapák, jed.

*

Br. jednotám Župy Severovýchodní!

Bratři! Jelikož jsem byl zvolen jednatel na tento rok, přičiním se, abych úřad ten zastával rádně, a přeje-li si Župa, aby vše rádně vykonáno bylo, tu i jednoty musí býti čilé, co se týče zpráv, dopisů a pod. V poslední schůzi si br. náčelník stěžoval, že jednoty nepodávají rádné zprávy náčelnické, jak pak má konat svou povinnost? Vždy se přičiním, aby zápisky byly v příštím čísle Sok. Amer., aby jednoty dlouho nečekaly na jednání výboru župního, avšak přál bych si, budu-li žádat odpověď od některé jednoty, aby mě hleděla co nejdříve vyhověti a tím se mnohé usnadní.

Na zdar!

Emil Šlapák, jednatel.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ŽUPY ZÁPADNÍ.

Zápis ze schůze 15. února 1911.

Zápis z minulé schůze čten a přijat.

Výkonný Výbor zasílá dopis o jednotě ve Wilber, Neb. Jednatel oznamuje, že do Wilber dopsal, ale doposud neobdržel žádně odpovědi. Usneseno, aby byl vyslán br. starosta Mík do Wilber, aby vyšetřil vlastní záležitost, a po vyšetření podal zprávu župnímu výboru. V. V. má být oznámeno o našem jednání.

Druhý dopis Výk. Výboru o přípravách ke zkoušce pro četu do Prahy, bude vyhověno, a veškerým jednotám v Župě dopsáno.

Jednoty Clarkson a Bruno zasílají dopisy o kursu. Br. Haller zděluje, že jest mu nemožno místo učitele přijmouti na kursu. Tyto dopisy došly po odložení kursu. Jelikož kurs byl odložen na neurčito, chtěli jsme získati br. Dr. Jičínského na podruhé, ale též nám sdělil, že rád by tak učinil, ale že mu není možno na delší dobu se vzdáliti. A mimo toho budou odbývati v Cedar Rapids závody.

Br. náčelník zasílá účet na \$11.00 za služné a poštovné za rok 1910 a též zděluje, že pracuje na evičení pro příští závody, které chce v březnovém čísle uveřejniti.

Br. Kotrbatý zasílá dva dopisy, pokud se týče evičitele. Ponecháno do příští schůze.

Vyk. Výboru má býti dopsáno, zdaliž by nám mohl vy-

pomoci, to jest obstarati a vydržeti společného cvičitele na nejméně šest měsíců.

Výbor prohlédl knihy a shledal vše v pořádku.

Úhrnný příjem za poklad. Schneidera \$304.15

Vydání za poklad. Schneidera 196.07

Zbývá v pokladně \$108.08

kteřážto částka vyplacena novému pokladníku. — Na te ukončena činnost starého výboru.

Schůze nového výboru, který pozůstává z následujících zástupců: Omaha: J. J. Mík, Oldřich J. Jelen, Karel Špalek, Fr. Křeček, Fr. Říha. — T. J. S. Fuegner-Tyrš: Vojt. Košťál, Jos. Vonásek, Fr. Benák. — Sokolky Omaha: Emilie Jelenova, Tillie Kmentova, Mamie Kmentova. — Sokolky Libuše, So. Omaha: Kamila Dlaskova, Ethel Dlaskova, Olga Dlaskova, Marie Jindrova.

Následující činovníci zvoleni: Starosta J. J. Mík, Omaha; jednatel Oldřich J. Jelen, Omaha; pokladník Jos. Vonásek, So. Omaha; náčelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.; schůze odbývány budou každé druhé pondělí večer v měsíci, v Sokolovně T. J. S. Omaha.

Příjem: So. Omaha, T. J. S. Fuegner Tyrš. . . . . \$ 22.60

Bruno, T. J. S. Žižka 4.85

\$27.45

V pokladně 108.08

Celkem v pokladně \$135.53

Příjem za příspěvky 1910—1911.

20. února. Plattsmouth . . . . . \$ 4.10

20. února. Crete 2.90

18. července. Dodge 3.70

18. července. So. Omaha Sokolky 2.65

18. července. Wilber Sokolky 1.00

8. srpna. Schuyler 8.90

8. srpna. Crete 2.90

8. srpna. Omaha Sokolky 5.80

12. září. Abie 11.40

12. září. Schuyler Sokolky 1.10

23. prosince. Bruno 4.80

23. prosince. Crete 2.95

V lednu 1911. Omaha 40.05

Úhrnný příjem \$92.25

Vydání 1910—1911.

20. února. Slavětinský, služné a poštovné 1909 . . . . . \$10.50

20. února. Jelen, služné, jednatel za 2. půlletí 1909. . . . . 10.00

6. března. Schneider, cestovné do Brainard a nazpět 5.08

13. června. Slavětinský, služné a cest. za 6 týdnů. 122.46

14. listopadu. Štěníčka, cestovné do Clarkson a zpět. 3.50

15. listopadu. Charvát, cestovné do Bruno 3.00

15. listopadu. Národní Tiskárna, papír a obálky. 5.25

23. prosince. Blatný a Hoskovec, cestovné do

Brainard a zpět 2.50

28. ledna 1911. Slavětinský, služné a poštovné 1910. . . . . 11.00

28. ledna. Jelen, služné, jednatel 1910. . . . . 20.00

28. ledna. Národní Tiskárna, zaslání papíru a obál-

lek náčelníku do Ravenna. 18

28. ledna. Telegram do Granger, Texas. 60

28. ledna. Ohláška do "Svornosti" cvičitele. 2.00

Úhrnem \$196.07

V pokladně 1909 . . . . . \$211.90

Příjem 1910—1911 . . . . . 92.25

Úhrnem \$304.15

Vydání 1910—1911 . . . . . 196.07

Zbývá v pokladně \$108.08

Oldřich J. Jelen, jednatel.

PÍSEMNICTVÍ.

Máme za sebou řadu let zkušenosti, jak se nové časopisy české nyní vydávají a jak bývalo jindy. V těch dobách prvotních vyplňovaly se mezery, dnes přepřelují se a jest nám jen na divno, že na vzdor tomu v programech se píše, žeť pouze a výhradně z ohledů národních, na prospěch lidu a jeho vzdělání zase ten, či onen časopis spatřil světlo světa, kdežto o snahách vlastních, o snahách, aby ten či onen podnik jednoduše vydělal a se vyplácel ani se nemluví a přec již sama oznámková část' a vedení administrativní poučují proč ta, či ona společnost se zakládala. A jestli potom v tom programu stojí ještě, že pravda, nezvratná pravda, že těžko v jedno oheň s oněmi živlů zpátečnických snadno do jedné české škatulky se srovnati dají i v této zemi naprosté volnosti a ústavou zaručených práv všech lidí bez rozdílu, pak se jen takové nemastné a neslané pokrokovosti dívíme a litujeme, znovu litujeme, že i ta kdys radikální "Dennice Novověku" docela nový a hodně strakatý dostala kabátek. Ba je tu oznámka vládou stíhaného "Collin's Med. Institutu", jako by nie, atd. Br. Šnajdr své doby vyprodal, my vytušili již tehdy, co bude následovati a spolu s námi znali všichni, kdož jen poněkud věc sledovali. Tolik předdeslali jsme, abychom upozornili na nový neodvislý český denník, věnovaný zájmům českého lidu v Americe, jakž vychází nákladem společnosti v Clevelandu, O., a jmenuje se "Svět". Na štěstí jest tu v redakci i soudruh Jelínek, síla slibná a osvědčená a od péra jeho bude mnoho záviseti, aby se šlo spíše stezkami zásadní svobodomyšlnosti, nežli cestičkami klikatými a celkem nedobrými, tak zvané neodvislé snášenlivosti. Cleveland již jeden neodvislý list denní má, "Američan", a tu věru, že druhého rovněž neodvislého nebylo snad ani tak moc třeba. Mluví o reformě naší žurnalistiky a pěstovat nezásadnost, říkati našemu lidu, že bude proň lepší přetvářka a nikoli zjevné přiznání barvy možná, že jest hodně podle "mustru českého", u nás však takové vzorky jsou bez ceny, čili řekneme upřímně, nám lépe chutná trochu čisté smetánky, nežli sebe více sirovátky. Adresa: 4514 Broadway, předplatné mimo město \$4.00 ročně.

O "Hospodáři" dá se již mluvit jinaké. Co tu jest práce důkladné a odborné, co námahy, aby ten lid náš získal skutečného poučení a tu mimoděk připomínáme si té usmívající tváře bohrého a upřímného zakladatele, jenž leta a leta věnoval činnosti své tomuto listu a sotva, že tak vyšel. Snahy jeho byly naprosto upřímné a památka Jana Rosického, jehož podobenkou ozdobeno jest toto číslo jubilejní, proto do jista nikdy ze srdcí vděčného lidu našeho nevymizí, zejména na tom českém Západě. Vždyť již dnes namnoze znáti jest tu mezeru, jež povstala předčasným úmrtím tohoto pracovníka a Sokola a redakce listu správně jen napsala: "Neúnavnou, vysilující práci a překážky neznající snahou jeho změnil se ty drňáky, prvá obydlí našich osádníků na Západě v moderní a prospívající farmy . . ." Br. Kroupa dal si s výpravou tohoto čísla hodně práce a také část' oznámková jest bohata. Že ještě ani tento odborný list náš nepochopil co čistou jest oznámkou a co nikoliv litujeme, jako rozhodně nemůžeme schvalovati všeliké to léčení na dištanc, třeba jen dobytka. Povídáme tak mimochodem jako rádi oceňujeme vše druhé co tu sneseno tak bohatě a v souladu. Číslo vydáno v den 21. výročí a slouží i eo do úpravy Národní Tiskárně v Omaze, Neb. ku cti. Najdete tu podobenky celé řady starých osádníků a spolupracovníků listu, jako bohaté ilustrované rubriky, jakž na list druhu toho se sluší. A my přiznáme, jakž již učinili jsme na místech těchto mnohokráté, že "Hospodáři" není tak hned rovno, ba že vyrovná se, ne-li předčí i mnohý odborný list český ve vlasti. Přesvědčte se sami a objednejte si za dollar.

ČESKO-AMERICKÁ MATICE ŠKOLSKÁ.

(Schůze 7., dne 11. února 1911.)

Matice rozeslala na své školy statistický oběžník a zároveň žádala za vypracování dějin. Na rozeslaný oběžník odpověděly školy: New York, Newark, Dutch Kills, St. Louis, Bronx, Omaha, Elizabeth, Winfield, Škola 15., 16. a 17. wardy Cleveland. Ostatním školám, které neodpověděly, se pošle oběžník znova, aby laskavě vyplnily.

K Matici se přihlásila a do středu jejího přijata byla Česká Nedělní Svob. Škola Newburgh, O. Školu navštěvuje 60 dětí ve třech třídách. Škola Omaha, která přistoupila v poslední schůzi, poslala podrobnou zprávu a tištěné stanovy. Zajímavá jest zpráva o divadle: Poslední divadlo této školy sehrané dětmi vyneslo \$172.95!

Škola Jan Amos Komenský, Newburgh, O., ptá se na výhody plynoucí z připojení se k Česko-Americké Matici Školské. Odpověděno.

Škola Augustín Heřman v Baltimore píše, že zaujme stanovisko vyčkávací. Bylo by nám ovšem milejší, kdyby škola k Matici přistoupila a pomáhala nám vykonávat naši těžkou práci. A její pomoc byla by jistě vydatná, obzvláště z těch příčin, že ona škola má odborného učitele. Doufáme však, že v Baltimore uznají naši poctivou snahu o povznesení českého školství v Americe a že právě ti, kteří patronátu radili, aby k Matici nepřistupoval, budou prvními, kteří s návrhem na přistoupení přijdou. Dále pak doufáme, že učitel, co bývalý člen Matice, patronátu vysvětlí, že jen ve spojení dopracuje se Baltimorská škola stupně toho, na němž má být.

Zprávy ze škol zněly příznivě. Prostřednictvím Matice získání učitelé škole ve Winfield a Elizabeth.

Opis mluvnice poslán školám, které si ho vyžádaly. Učitelé se žádají, aby nejen řekli, to a to jest špatné, ale aby zároveň hned napsali, jak to má být opraveno. Opravy necht' má tajemník do konce dubna!

Matice byla založena v dubnu 1910. Dle stanov může se Matice přeloziti každým rokem jinam, kde stává více škol blízko sebe. Dnes jsou v Matici zastoupeny školy: New York, Bronx, Dutch Kills, Astoria, Winfield, West Hoboken, Little Ferry, Newark, Elizabeth, Philadelphia, Curtis Bay, St. Louis, Allegheny, Patronát 15., 16. a 17. wardy v Clevelandu, Omaha, Traverse City, Čes. Ned. Svob. Škola Newburgh. Na školách těchto jest, aby ve svých schůzích rozhodly, zda si přejí, aby i v příštím roce Výkonný Výbor Matice stával v New Yorku. Dále znova těmto školám zasíláme stanovy, by

je opravily a určily, jak mají zníti pro příští rok.

V. V. má vydati ke konci června celoroční zprávu zastoupených škol v Matici. Požádán svobodomyšlný měsíčník v New Yorku vycházející, aby věnoval jedno číslo pouze Česko-Americké Matici Školské. Tím by Matice vykonala svou povinnost bez výloh.

Matice dala vypracovati návrh k Školským knihovnám. Návrh s cenou knih, dále pak i map, obrazů a jiných pomůcek učebních bude co nejdříve školám zaslán.

Na Matici darem pěti dollarů přispěl občan Jan Březovský z Bronx. Vřelý dík! Přihlášky k Matici přijímá a dotazy vyřizuje taj. J. J. Karník, 507 East 79th St., New York, N. Y.

LISTÁRNA VÝPRAVČÍHO.

Následkem nedostatku místa odloženo oznámení nových, odstouplých a vyloučených členů do příštího čísla.

Dále upozorňujeme br. dopisovatele a členy vůbec, by veškeré práce, jež v listu uveřejněny býti mají, zasílali přímo hlavnímu pořadateli Sok. Amer. — Výpravčímu se zasílají pouze oznámení nových a odst. členů a změny adres.

RESOLUCE SOUSTRASTI.

JELIKOŽ nelitostná smrt vyrvala ze středu našeho v nejlepší mužném věku jsoucího Sokola Ant. C. Petráše a

JELIKOŽ sbor náš předčasným jeho odchodem ztrácí vzorného a nad jiné věrného člena, který o jednotu naši velikých zásluh si získal, tudíž

USNESENO: Tělocvičná Jednota Sokol Čech želí upřímně odchodu Sokola Petráše, jehož velké zásluhy plně uznává a pozůstalé rodině vyslovuje tímto upřímnou soustrast.

USNESENO: Aby tato resoluce byla zanesena do protokolu jednoty, uveřejněna v místních denních časopisech a v Sokole Americkém, časopisu Národní Jednoty Sokolské ve Spojených Státech, a opis téže aby byl doručen váženému rodině zemřelého bratra, Sokola Antonína C. Petráše.

Dáno v Clevelandu, dne 26. února 1911.

D. J. Zinner, starosta.

Karel Šumek, tajemník.

Boža Sixta, Ant. Šácha a Jos. Frčka, resol. výbor.

Adresář Nár. Jed. Sokolské ve Spoj. Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v New Yorku. Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420—424 E. 71. St. — K. E. Hrbek, starosta, 420 E. 71st St.; Jos. Kadlec, náměstek, 590 E. 169. St., Bronx; Jan Černý, jednatel, 431 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 3202—3rd Ave.; Fr. Lier, pokl., 112 Coligni av., New Rochelle, N. Y.; J. Pavlík, E. Wokál, F. Bartůnek; výbor finanční: Št. Kostka, Al. Wokál, Anna Veselá; náčelník Ferd. Martyny, 1329 First ave., podnác. Aug. Tesař, 2218 Jules St., St. Louis, Mo.; 2. podnácelník Fr. Slavětinský, Ravenna, Neb.

župa Východní. Sídlo v Baltimore, Md.

Ústřední Výbor: Starosta Sylvester Stiegler, 1006 N. Castle St.; náměstek Karel Neuman, 901 N. Montford Ave.; jednatel Jar. Franc, 2000 E. Eager St.; pokladník Vinc. Jelínek, 216 N. Madeira St.; náčelník Fr. Štětka, 2010 Ashland Ave.; 1. podnácelník Karel

Neuman; 2. podnác. Vinc. Jelínek; účetní výbor: Fr. Čermák, K. Matoušek, Fr. Kadaň. Schůze odbývají se každou 4. neděli v měsíci. Dopisy zasílány buď teč na jednatele.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. Česko-Slovenský Sokol v Bayonne, N. J. Schůze 1. čtvrtek v měsíci v Hooper Cooper Hall, 94—96 E. 22nd St., cor. Ave. F. Taj. Fr. T. Schipp, 188 Prospect ave.

T. J. S. Fuegner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vác. Vančura, 59—2nd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. Newark, N. J. 1. pondělí v místnosti J. Hartwicka, 397-407 Fairmount av.; taj. Boh. Vavřina, 230—16th ave., cor. 14th St.

T. J. S. Svornost, Morrisania, N. Y. schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník J. Kolman, 590 E. 169th St.

T. J. S. New York; 2. a poslední

pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Elian, 516 E. 81. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Jos. Hysek, 3742 Franklin st.

T. J. Sokol Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St., taj. Vinca Březina, 38 Cross St.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay, Md.; schůze 1. neděli v Národní síni Č.S.P.S.; taj. Vác. Šoustek, Pennington Ave.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. neděli v Sokolovně; taj. Jos. Kliment, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. Marie Mičková, 400 E. 72. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Anna Vančura, 199—3rd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze každou druhou středu. Taj. Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník Wm. Kour, Union Av. cor. Columbia St, Wood Ridge, N.J.